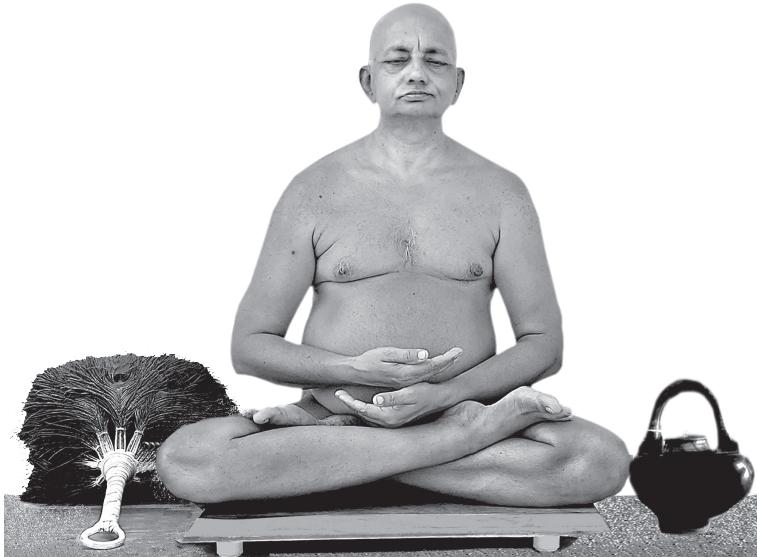

ಸಮ್ಯಕ್ ಧರ್ಮನ ಶತಕ

ರಚನಕಾರರು
ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಯೋಗಿ
ಆಜಾಯ್ ಶ್ರೀ 108 ಆಜಾವಸಾಗರ ಮುನಿ ಮಹಾರಾಜರು

ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದ
ಪ್ರೌ. ಜೇವಂಧರಕುಮಾರ ಕೆ. ಹೋತಪೇಟಿ
ಎ. ಪ್ರಸನ್ನ ಕುಮಾರ್

ಪ್ರಕಾಶಕನ
ಶ್ರೀ ಸಮ್ಮೇದ ಪ್ರಕಾಶನ
2030, 18ನೇ 'ಎ' ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, 9ನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ,
2ನೇ ಹಂತ, ಜ.ಪಿ.ನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560078

ସମ୍ୟକ ଧ୍ୟାନ ଶତକ

କୃତି	-	ସମ୍ୟକ ଧ୍ୟାନ ଶତକ
ରଚନାକାର	-	ଆଚାର୍ୟ ଶ୍ରୀ ୧୦୮ ଆର୍ଜଵସାଗର
ପାବନ ସମ୍ମିତି	-	ଅକ୍ଷୟ ତୃତୀୟ ବର୍ଷ ୨୦୧୬
ପୁସ୍ତିକାରୀ	-	ଶ୍ରୀ ଦି. ଜୈନ ସମାଜ, ନ୍ୟା ବାଜାର, ଗୁଲିଯର (ମ.ପ୍�ର.)
ସଂସକରଣ	-	୮, ୨୦୨୧
ପ୍ରତିଯାଁ	-	୧୦୦୦
ପ୍ରକାଶକ	-	ଭଗବାନ ମହାଵୀର ଆଚରଣ ସଂସ୍ଥା ସମିତି ୱେବ୍‌ସାଇଟ୍: www.mahaviracharitra.com ଫୋନ୍: (୦୭୫୫) ୪୯୦୨୪୩୩/୨୪୨୭୪୬୪ ମୋ.: ୯୪୨୫୬୦୧୧୬୧, ୯୪୨୫୦୧୧୩୫୭, ୯୪୨୫୬୦୧୮୩୨
ପ୍ରକାଶନ	-	ପାରସ ପିନ୍ଟରସ୍, ୨୦୭/୪, ସାଇବାବା କାମ୍ପଲେକସ୍, ଜୋନ-୧, ୱେବ୍‌ସାଇଟ୍: www.parsprinters.com ଫୋନ୍: ୦୭୫୫-୪୨୬୦୦୩୪, ୯୮୨୬୨୪୦୮୭୬
ମୂଲ୍ୟ	-	ସ୍ଵାଧ୍ୟାୟ (ଆଦ୍ୟୋପାନ୍ତ ପଢନେ ତକ ଏକ ଖାଦ୍ୟ ବସ୍ତୁ କା ତ୍ୟାଗ କରେ)

(ମୂଳ ହିଁଦି ଗୁଣଫଳିଂଦ)

କନ୍ଦୁଛଦ ଆପ୍ରେତି

ଗୁଣଫଳ ହେଲୁ	:	ନମ୍ବୁର୍କ ଧ୍ୟାନ ଶତକ
ମୂଲରଜନକାରୁ (ହିଁଦିଯଲ୍ଲୀ)	:	ଆଜାଯିର୍ ଶ୍ରୀ ୧୦୮ ଆଜିବସାଗର ମୁନି ମହାରାଜରୁ
ପ୍ରକାଶମୂଳ ମୁଦ୍ରଣ କନ୍ଦୁଛଦଲୀ	:	୨୦୨୧
ପ୍ରତିଗଭୁ	:	୧୦୦୦
ବେଳେ	:	ନଦୁପର୍ଯୋଗ (ଏ ଗୁଣଫଳ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଵାଧ୍ୟାୟଦରେଗେ ଯାପୁଦାଦର୍ଶନମୁକ୍ତ ତ୍ରୁଟି ମାତ୍ର)
ଦିଇପି ଅଳପଦିକେ	:	ଶ୍ରୀମତି ରମ୍ଭୁ ଲମ୍ବାଶିଂକର ହଂସ ଗ୍ରାଫିକ୍ସ, ମୁଁମୋରୁ.
ମୁଦ୍ରକରୁ	:	ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମୁଦ୍ରଣାଲୟ, ବେଂଗଳୁରୁ
ପ୍ରକାଶନ	:	ଶ୍ରୀ ନମ୍ବେଦ ପ୍ରକାଶନ, ଜେ.ପି ନଗର, ବେଂଗଳୁରୁ

ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

ವಿಷಯ	ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ
ಪ್ರಕಾಶಕರ ನುಡಿ	VII
ಅನುವಾದಕರ ಅನಿಸಿಕೆಗಳು	IX
ಎರಡು ಮಾತುಗಳು	XIII
ಮಂತ್ರವ್ಯ (ಚಿಂತನೆ)	XV
ಸಮೃದ್ಧಿ ಧ್ಯಾನ ಶತಕ	XIX
ಧ್ಯಾನದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ	XXII
ಮಂಗಲಾಚರಣ	1
ಭೂಮಿಕೆ	1
ಸಂಸಾರದ ಲಕ್ಷ್ಯ	1
ಮೋಕ್ಷದ ಸ್ವರೂಪ	2
ಭವ್ಯರ ಲಕ್ಷ್ಯ	2
ಧರ್ಮಾರ್ಥಾರ - ದಯೆ	2
ಗುರಿ- ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳು	3
ಆಶ್ಚರ್ಯಿತ ಹೇಗೆ?	4
ಧ್ಯಾನ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಚಿಂತನೆ	4
ಧ್ಯಾನದ ಅವಸ್ಥೆಗಳು	7
ಧ್ಯಾನದ ಯೋಗ್ಯ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು	7

ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ದ್ರವ್ಯ	8
ಸಂಹನನ	8
ಆಸನ	8
ಆಹಾರ	9
ಬಾಧಕ ತತ್ತ್ವ	10
ಸಾಧಕರಿಗೆ ಲಾಭ	11
ಧ್ಯಾನದ ಸುಯೋಗ್ಯ ವಿಧಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ	11
ಲುದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಸಾಧನ ದ್ರವ್ಯ	13
ಧ್ಯಾನಕ್ಕಾಗಿ ಕ್ಷೇತ್ರ	13
ಧ್ಯಾನಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಲ	13
ಧ್ಯಾನಕ್ಕಾಗಿ ಭಾವ	14
ಸಮತಾ	14
ಸಂಯಮ	15
ಸದ್ಬಾಪನೆಗಳ ಪ್ರಕಾರಗಳು	15
ಆರ್ಥಿಕ ಧ್ಯಾನದ ಸ್ವರೂಪ	17
ಇಷ್ಟವಿಯೋಗ	17
ಅನಿಷ್ಟ ಸಂಯೋಗ	18
ಚೀಡಾ ಚೆಂತನೆ	18
ನಿದಾನ	18
ಆರ್ಥಿಕ ಧ್ಯಾನದ ಗುಣಸ್ಥಾನ	19

ರೌದ್ರಧಾನ	19
ಹಿಂಸಾನಂದ	20
ಮೃಷಾನಂದ	20
ಚೌಯಾಂನಂದ	20
ಪರಿಗ್ರಹಾನಂದ	21
ರೌದ್ರಧಾನದ ಗುಣಸ್ಥಾನ	21
ಧರ್ಮಧಾನದ ಸ್ವರೂಪ	21
ಧರ್ಮಧಾನದ ಭೇದಗಳು	22
ಆಜ್ಞಾವಿಚಯ	23
ಅಪಾಯವಿಚಯ	23
ವಿಪಾಕವಿಚಯ	24
ಸಂಸ್ಥಾನವಿಚಯ	24
ಸಂಸ್ಥಾನವಿಚಯದ ಭೇದಗಳು	25
ಪದಸ್ಥಧಾನ	25
ಹಿಂಡಸ್ಥಧಾನ	28
ಎದು ಧಾರಣೆಗಳು	29
ಪೃಷ್ಟಧಾರಣೆ	29
ಅಗ್ನಧಾರಣೆ	30
ವಾಯು ಮತ್ತು ಜಲಧಾರಣೆ	32
ತತ್ತ್ವಧಾರಣೆ	32

ರೂಪಸ್ಥ ಧ್ಯಾನ	32
ರೂಪಾತೀತ ಧ್ಯಾನ	33
ಧರ್ಮಧ್ಯಾನದ ಒಡೆಯ	33
ಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನ - ಪೃಥ್ವೀ ವಿಶೇಷ	34
ಎಕಶ್ವಮಿತರ್ ಅವೀಚಾರ	35
ಸೂಕ್ತಕ್ರಿಯಾಪ್ತಿಪಾಠಿ	35
ವ್ಯಾಪರತಕ್ರಿಯಾನಿವೃತ್ತಿ	36
ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಗುಣಸಾಫಾನದ ಕಾಲ	36
ಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನದ ಗುಣಸಾಫಾನ	37
ಅಂತಿಮ ಮಂಗಲ	37
ಪ್ರಶ್ನೆ	39
ಧ್ಯಾನದ ಭಾವನೆಗಳು	43
ಸಮ್ಮುಕ್ತ ಧ್ಯಾನ ಶತಕ ಶಬ್ದಕೋಶ	52
ಸಾಮ್ಯ ಭಾವನೆ (ಸಾಮಾಧಿಕ ಪಾಠ)	76
ಧ್ಯಾನ ದೃಶ್ಯ	78

ಪ್ರಕಾಶಕರ ನುಡಿ

‘ಆತ್ಮಧ್ಯಾನವಿಲ್ಲದೇ ಕರ್ಮ ನಿಜರೆಯಾಗದು, ಕರ್ಮನಿಜರೆ-ಯಾಗದೇ ಆತ್ಮನಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ’ ಇದು ಆಗಮವಾಣಿ. ಆ ಧ್ಯಾನದ ವಿಧಿ-ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವ ಕೃತಿ “ಸಮ್ಯಕ್ ಧ್ಯಾನ ಶತಕ” ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದವರು ಪರಮ ಮೂರ್ಖ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀ 108 ಆರ್ಚಿವಸಾಗರ ಮಹಾರಾಜರು, ಸಂತ ಶಿರೋಮಣಿ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀ 108 ವಿದ್ಯಾಸಾಗರ ಮಹಾರಾಜರ ಶಿಷ್ಯರು.

ಕಳೆದ ಮೂರು ದಶಕಗಳಿಗಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ದಿಗಂಬರ ಮನಿಗಳಾಗಿ, ಆಚಾರ್ಯರಾಗಿ, ರಾಷ್ಟ್ರದಾದ್ಯಂತ ವಿಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಧರ್ಮಪ್ರಭಾವನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀ 108 ಆರ್ಚಿವಸಾಗರ ಮಹಾರಾಜರ ವ್ಯಾಸನ ಮುಕ್ತ ಸಮಾಜ ರೂಪಿಸುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಕನಾಕಟಕ, ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಚಾತುಮಾಸ ವರ್ಷಾಯೋಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅಭಾತಮಾರ್ಗ ಧರ್ಮಪ್ರಭಾವನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಕನಾಕಟಕ ವಿಹಾರದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮೂರ್ಖ ತಂದೆಯವರಾದ ಶ್ರೀ ಎ. ಪ್ರಸನ್ನ ಕುಮಾರರು ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿ ಅವರ ರತ್ನತ್ರಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚೆ ಇಡುವ ಸಾಹಸ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಅವರ ವರ್ಷಾಯೋಗದ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೂ ಭೇಟಿ ನೀಡಿ ದಶಲಕ್ಷಣ ಪರ್ವದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರೊಡನೆ ಆತ್ಮಕಲ್ಯಾಣದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಾಗುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಅವರ ಧ್ಯಾನ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಗಳ ಮೃದ್ಗಪ್ರದೇಶದ ಜಬಲ್ ಮರದಲ್ಲಿ ವರ್ಷಾಯೋಗದ ದಶಲಕ್ಷಣ ಪರ್ವದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಾನಿಧ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಈ ಹಿಂದಿ ಕೃತಿಯಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿ ಅದನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗಿರಿಗೆ ತಲುಪಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿಸಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಆಶ್ರೀಯ ಸ್ನೇಹಿತರು, ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಗಳ ಭಕ್ತರು, ಅವರ ಅನೇಕ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿರುವ ಮೈ. ಜೀವಂಥರಕುಮಾರ ಕುಬೇರಪ್ಪ ಹೋತಪೇಟಿಯವರ ಮೂಲಕ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿಸಿ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ, ಏಷೇಷ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವರು. ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದತ್ತ

ಕೃತಿಯನ್ನು ಓದಿದ ನಾವು ನಮ್ಮ ಮೊಜ್ಞ ತಂಡೆತಾಯಿಗಳವರಾದ ಶ್ರೀ ಎ. ಪ್ರಸನ್ನ ಕುಮಾರ್ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮತಿ ಲೋಲ ಪ್ರಸನ್ನ ಕುಮಾರ್ ರವರ 50 ವರ್ಷಗಳ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನ ಮೂರ್ಚಿಸಿರುವ ಸಾಹಿತ್ಯಗಾಗಿ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಸುಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮೊಜ್ಞ ತಂಡೆತಾಯಿಯವರ 50ನೇ ವರ್ಷದ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಶುಭಾಶಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಅವರು ಸಾಗುತ್ತಿರುವ ರತ್ನಶ್ರಯ ಮಾರ್ಗ ನಮಗೂ ಸಹ ಆಗಲೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಶತ ಶತ ನಮನಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಅನುವಾದ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹೆಚ್. ಜೀವಂಥರ ಕುಮಾರ ಕುಬೇರಪ್ಪ ಹೋತಪೇಟಿ, ಕರಡುಪ್ರತಿಯನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಶ್ರೀ ನಾಗರತ್ನರಾಜು ಹಾಗೂ ಡಾ. ಸರಸ್ವತಿ ವಿಜಯಕುಮಾರ್ ಮತ್ತು ಡಿ.ಟಿ.ಪಿ ಮಾಡಿ ಚಿತ್ರ ಸಂಯೋಜನೆ ಮಾಡಿರುವ ಶ್ರೀ ಉಮಾಶಂಕರ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ರಮ್ಯ ದಂಪತಿಗಳಿಗೂ ಮುದ್ರಕರಾದ ಲ್ಯಾಂಡ್ಮರ್ಕ್ ಮುದ್ರಣಾಲಯದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಂಜು ಹಾಗೂ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗಕ್ಕೂ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿ ಅದನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಅಶೀವಾದ ಮಾಡಿರುವ ಪರಮ ಮೊಜ್ಞ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀ 108 ಆಜ್ವಿವಸಾಗರ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಅನಂತ ನಮೋಸ್ತಾಗಿಳು. ಕನ್ನಡಿಗರು ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಓದುವುದರ ಮೂಲಕ ಸಮ್ಯಕ್ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಕಲ್ಯಾಣದ ಮಾರ್ಗ ಕಂಡುಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮ ಈ ಶ್ರಮ ಸಾಧಕವಾದಿತೆಂದು ನಮ್ಮ ಆಶಯ. ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಅನುಮೋದನೆ ನೀಡಿರುವ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ವರ್ಷ 2021

ಬೆಂಗಳೂರು

ಮಕ್ಕಳು, ಸೌಸೆಯಂದಿರು ಮತ್ತು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು
ಶ್ರೀ ಎ. ಪ್ರಸನ್ನ ಕುಮಾರ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ಲೋಲ ಪ್ರಸನ್ನ ಕುಮಾರ್
ರವರ ಕುಟುಂಬವರ್ಗ

ಜಿ.ಪಿ. ನಗರ, 2ನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಅನುವಾದಕರ ಅನಿಸಿಕೆಗಳು

ಪರಮಂಪಾಜ್ಯ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀ 108 ಆರ್ಚಿವ್‌ಸಾಗರ ಮುನಿರಾಜರು 2017ರ ವಷಾರ್ಥೋಗವನ್ನು ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದ ಜಬಲ್‌ಪುರ ಹೊರವಲಯದಲ್ಲಿರುವ ಏಸನಾರಿ ಮಡಿಯಾಜಿ ತೀರ್ಥಕ್ಕೇಶವರ ಸಮೀಪದ ಪುರವಾದಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರ ಪ್ರವಚನಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ‘ಆರ್ಚಿವ್‌ವಾಣಿ’ಯ ಕನ್ನಡಾನುವಾದವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಲು ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ನಾನು, ಶ್ರೀಯುತರುಗಳಾದ ಎ. ಪ್ರಸನ್ನ ಕುಮಾರ್, ಬಿ.ಎಲ್.ಪಚ್ಚೆಣ್ಣ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷ್‌ಕುಮಾರ್ ಎಂಬ ಪತ್ರಾವಳಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ 9–8–2017ರಂದು ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳಿಸಿ 10–8–2017ರಂದು ಸಂಚೇ 6 ಗಂಟೆಯ ಸುಮಾರಿಗೆ ಮಡಿಯಾಜಿ ತಲುಪಿ, ಅಲ್ಲಿ ವಸತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಾಡಲೇ ಆಚಾರ್ಯಶ್ರೀಗಳ ಬಳಿಗೆ ತೆರಳಿದಾಗ 7ಗಂಟೆಯಾಗಿದ್ದಿತು. ಆಗ ಆಚಾರ್ಯಶ್ರೀಗಳು ತಮ್ಮ ಸಂಘದ ಇತರ ಮುನಿಶ್ರೀಗಳೊಂದಿಗೆ ವಿಧ್ಯಾಸನ ಮುದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದರು. ಆಗ ಅವರೆಲ್ಲರ ಶರೀರದಿಂದ ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಂತಿ ನಮ್ಮನ್ನು ದಿಗ್ರಿಗೆ ಒಳಗಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಅಂತಹ ಪ್ರಭಾವವಲಯವನ್ನು ನಾನು ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಪ್ರಥಮವಾಗಿ ನೋಡಿದೆ. ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರುವರಿಗೂ ಸಹ ಅದೇ ಅನುಭವ. ಧ್ಯಾನಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದ ಆ ಎಲ್ಲ ಶ್ರಮಣಿಗೆ ನಮನಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ ನಮ್ಮ ವಸತಿ ಸಾಫ್ತನಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದೆವು.

ಮರುದಿನ ‘ಆರ್ಚಿವ್‌ವಾಣಿ’ ಕೃತಿಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದಾಗ ಆ ಕೃತಿಯು ಅಲ್ಲಿ ಲೋಕಾರ್ಥಕೆಯಾಯಿತು. ಮುಂದೆ ನಾಲ್ಕುರು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಎಲ್ಲ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿ ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ಮುನಿಶ್ರೀಗಳ ಆಹಾರ ಚಯೋಯಲ್ಲಿ ಕಾಡಿನ ವಿಹಾರದಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಧರ್ಮಾರ್ಮೃತವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದೆವು.

ಈ ಮಧ್ಯೇ ನಾವು ಬಂದ ಮೂರನೇ ದಿನವೇ ಆಚಾರ್ಯಶ್ರೀಗಳು ಸುಮಾರು 10 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಗ್ರಾಲಿಯರ್ ವಷಾರ್ಥೋಗದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ್ದ ‘ಸಮ್ಮಾಕ್ ಧ್ಯಾನ ಶತಕ’ ಎಂಬ ಕೃತಿಯನ್ನು ನನಗೆ ಹೊಟ್ಟು ನಾವು ಅಲ್ಲಿರುವ 8 ದಿನಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಅನುವಾದ

ಮಾಡುವಂತೆ ಆದೇಶ ಮಾಡಿದರು. ಸಮ್ಯಕ್ ಧ್ಯಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪದ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಆ ಕೃತಿಯನ್ನು ಲಿಪ್ಯಂತರ ಮಾಡಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ಅನುವಾದ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಅನುವಾದಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಆಚಾರ್ಯಶ್ರೀಗಳಿಗೆ ಅತೀವ ಆನಂದವಾಯಿತು. ಅವರು ಪದ್ಯರೂಪದ ತಮ್ಮ ಕೃತಿಯನ್ನು ಗದ್ಯಾನುರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಪದ್ಯಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಗದ್ಯಾನುವಾದವನ್ನು ಸೇರಿಸುವ ಭಾವನೆ ತಾಳಿ ದಿನನಿತ್ಯ ನಮಗೆ ಹೇಳಿತೋಡಿದರು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸೀಮಿತ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಮೂರಣರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಪ್ರಸನ್ನ ಕುಮಾರ್ ರವರು ಆಚಾರ್ಯಶ್ರೀಗಳ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿದ್ದು— ಕೊಂಡು ಅವರ ಪ್ರವಚನಗಳ ಸ್ವಾದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ಅವರು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಗದ್ಯಾನುರೂಪವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾ ಅದರ ಆನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದರು. ಸಮ್ಯಕ್ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಶ್ರೀ ಪ್ರಸನ್ನ ಕುಮಾರರಿಗೆ ಈ ಸಮ್ಯಕ್ ಧ್ಯಾನ ಶತಕದ ಅರ್ಥವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾಗಿ ತಾವೇ ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಾಶನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ತೀವ್ರ ಅಭಿಲಾಷೆ ಉಂಟಾಗಿ ನಾವು ಪ್ರವಾಸದಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ಶೂಡಲೇ ನನಗೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೇ ಮುನಿಗಳ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತು ಅದನ್ನು ಮೂರಣಗೊಳಿಸುವ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದರು. ಮುಂದೆ ಅಷ್ಟಾಹ್ನಿಕ ಪರವರ್ತನೆ ಶ್ರೀ ಪ್ರಸನ್ನ ಕುಮಾರರು ಆಚಾರ್ಯಶ್ರೀಗಳ ಸಾನಿಧ್ಯಕ್ಕೆ ತೆರಳಿ ಮತ್ತೆ ಸುಮಾರು 10 ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಧರ್ಮದ ರಸರೌತೊವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಸಮ್ಯಕ್ ಧ್ಯಾನ ಶತಕದ ಗದ್ಯಾನುವಾದವನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿ ಅದನ್ನು ಮೂರಣ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ನನಗೆ ಅನುವಾದ ಮಾಡಲು ನೀಡಿದರು. ಅವರ ನಿರಂತರ ಪರಿಶ್ರಮದ ಕಾರಣ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅದು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆ, ಮುನಿಭಕ್ತಿ ಅರ್ಥವಾಗಿದ್ದು ಅನನ್ಯವಾಗಿದೆ.

‘ಸಮ್ಯಕ್ ಧ್ಯಾನ ಶತಕ’ ಒಂದು ಅರ್ಥವ ಕೃತಿಯಾಗಿದ್ದ ಆಚಾರ್ಯಶ್ರೀಗಳು ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು 10ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಪದ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದರು. 10ವರ್ಷಗಳ ಸುದೀರ್ಘವಾದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನದ

ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಸಮ್ಯಕ್ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಚಿಂತನ-ಮಂಧನ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಧ್ಯಾನದ ಅನುಭವವನ್ನು ಆಗಮನುಸಾರವಾಗಿ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿರುವ ವಿಧಿ-ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಗಳು ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಏನೆಲ್ಲ ಆಗಮಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ಜ್ಞಾನ ಪಡೆದ್ದರೂ ಆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಮ್ಗ್ರಾ ಜ್ಞಾನವನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ಅದನ್ನು ಸಮ್ಯಕ್ ಹಾರಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿದ್ದರೇ ಆ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಬೆಲೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಈಗಾಗಲೇ ಅವರಿಂದ ರಚನೆಯಾದ ‘ಜ್ಯೋನಾಗಮ ಸಂಸ್ಕಾರ’ ‘ಪರ್ಯಾಂತಾ ಜೀಯಾಂತ್ರಿಕ’ ಮತ್ತು ‘ಆರ್ಜಣವವಾಣ’ ಕೃತಿಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿದ ನನಗೆ ಈ ಕೃತಿಯ ಅಧ್ಯಯನದ ನಂತರ ಅವರ ಜ್ಞಾನ ದಿಗಂತದ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖಿದ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು.

‘ಸಮ್ಯಕ್ ಧ್ಯಾನ ಶತಕ’ವು ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಮೂರ್ಖ ಸಿದ್ಧತೆ ಅದರ ಆವಶ್ಯಕತೆ, ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಭೇದಗಳು, ಶುಭಧ್ಯಾನ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ವಿಧಾನ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಈ ಕೃತಿಯ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಂಯುವು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ತಮ್ಮ ಧ್ಯಾನ ಸಾಧನೆಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಪದ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಧ್ಯಾನ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬಯಸುವವರಿಗೆ ಅನುಕಂಪ ಭಾವದಿಂದ ತಮ್ಮ ಬಿಡುವಿಲ್ಲದ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿ ವಿಧಾನದ ಆಚರಣೆಯ ನಡುವೆಯೂ ಧ್ಯಾನದ ಬಗ್ಗೆ ನಡೆಸಿದ ಚಿಂತನೆಯ ಫಲವಾಗಿ ಪದ್ಯಗಳಿಗೆ ಗದ್ದರೂಪ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನೂ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮುನಿಶ್ರೀಗಳು ಜ್ಞಾನ, ಧ್ಯಾನ ತಪದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ ಅನುಭವದ ಸಂಗತಿಗಳು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತವೆ.

ಆತ್ಮಧ್ಯಾನ, ರೌದ್ರಧ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅನಂತ ಭವಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರುವ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳನ್ನು ದಹಿಸಬಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಸಾಮಧ್ಯ ಕೇವಲ ಧರ್ಮಧ್ಯಾನ ಮತ್ತು ಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶುಭಧ್ಯಾನ ಸಮ್ಯಕ್ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಇದ್ದು ಅದರಿಂದ ಮೋಕ್ಷಸಾಧನೆ ಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ವಿಧಾನ ಅದ್ವಿತೀಯವಾಗಿದೆ. ಸಮ್ಯಕ್ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ

ಶಾವಕನು ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿರುವಂತೆ ಸಮ್ಯಕ್ ಧ್ಯಾನದ ಸಿದ್ಧಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಅನಂತ ಸುಖಿದ ಒದೆಯನಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂದೇಹವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು.

ಈಗಾಗಲೇ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿದ್ದಕೊಂಡು ವಿರಕ್ತಭಾವನೆಯಿಂದ ಆಚಾರ್ಯರ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ, ಸರ್ವಸಾಧುಗಳ, ಆಯ್ಲಕೆಯರ ವೇಯಾವೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ಶ್ರೀ ಎ. ಪ್ರಸನ್ನ ಕುಮಾರರು ದಿನ ನಿತ್ಯವೂ ‘ಧ್ಯಾನ’ ಮಾಡಲು ಈ ಕೃತಿ, ಅವರ ಧ್ಯಾನದ ವಿಧಿಯು ಸಮ್ಯಕ್ ಧ್ಯಾನವಾಗುವಂತೆ ನಿರಂತರ ಮರುಷಾಭ ಮಾಡಲು ಸಹಕಾರಿ.

ಈ ಗದ್ಯಾನುವಾದದ ಕೃತಿ ರಚನೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ದಿನಗಳ ಕಾಲವಾದರೂ ಆಚಾರ್ಯಶ್ರೀಗಳ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣಾವು ಆ ಅನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿರುವ ಶ್ರೀ ಪ್ರಸನ್ನ ಕುಮಾರರು ಮಣಿವಂತರು, ಭಾಗ್ಯಶಾಲೀಗಳು, ಆಸನ್ನಭವ್ಯರು ಆಗಿದ್ದಾರೆ.

ಇಂತಹ ಒಂದು ಕೃತಿಯನ್ನು ಹೃದಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಆಶೀರ್ವಾದಿಸಿ ಅನುವಾದ ಮಾಡಲು ಆದೇಶಿಸಿದ ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀ 108 ಆರ್ಚಿವ್ಸಾಗರ ಮುನಿಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಅನಂತ ನಮೋಸ್ತಾಗಳು. ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಾಶನ ಮಾಡಿ ಸಾಧಕರಿಗೆ ಸಮ್ಯಕ್ ಧ್ಯಾನದ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿ ಅನುವಾದಕರು ಪ್ರಸನ್ನ ಕುಮಾರರಿಗೂ ಹಾಗೂ ಇದಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರ ನೀಡಿದ ಅವರ ಎಲ್ಲ ಕುಟುಂಬ ವರ್ಗದವರಿಗೂ ಅನಂತ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ಅನುವಾದಕರು

ಮೈ. ಜೇವಂಧರಕುಮಾರ ಕುಬೇರಪ್ಪ ಹೋತಪೇಟಿ

9448179946, ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳ

ವರ್ಷಾರ್ಥೋಗ – 2021

ವರದು ಮಾತುಗಳು

‘ಸಮ್ಯಕ್ ಧ್ಯಾನ ಶತಕ’ವು ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಗುರುದೇವ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀ 108 ಆರ್ಜವಸಾಗರ ಮಹಾರಾಜರ ಸ್ವರಚಿತ ಕಾವ್ಯ ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ. 113 ದ್ವಿಪದಿಗಳ ಸಂಕಲನವಾಗಿದ್ದ ‘ಸ್ವ ಆಶ್ಚ ಬಂದೇ ನಿನ್ನದಾಗಿದೆ’ ಎಂಬ ಭಾವವನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆತನನ್ನು ಧ್ಯಾನದ ಮೂಲಕ ಪರಿಮಾರ್ಜನೆ ಮಾಡಿ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಕವಿ ಹೃದಯ ಅನುಭವ ಸಿದ್ಧರಾದ ಆಚಾರ್ಯಶ್ರೀಗಳು ಮಂಗಲಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧ ಜಿನರಿಗೆ ಸಮಾನರಾದ ತಾವು ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಲು ಸಮ್ಯಕ್ ಧ್ಯಾನ ಆಗಲು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆನಂತರ ಭೂಮಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಲು ಪರಪದಾರ್ಥಗಳಿಂದ ವಿರಕ್ತತೆ ಹಾಗೂ ಧ್ಯಾನದ ಸಮೀಚೀನತೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕೃತಿಯು ಓವ್ ಸಾಧಕ ಮುನಿಗಳಿಂದ ರಚಿತವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಸಂಯಮ, ತಪ, ತ್ಯಾಗ, ವೈರಾಗ್ಯ ಮತ್ತು ಜಾಘನ ಧ್ಯಾನಗಳ ಅನುಭವ ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ದ್ವಿಪದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಾರವಾಗಿವೆ ಉದಾ -

ಮನಮೋರೇ ಜಗಮೇ ಫರೇ ಏಕ ಜಗತ ನಾ ಧ್ಯಾನ ।

ಕೇಂದ್ರಿತ ನಿಜಮೇ ಧ್ಯಾನ ತಬ ಪ್ರಗಟೇ ಕೇವಲಜಾಘನ ॥

ಈ ದ್ವಿಪದಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಭವದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಇದೆ. ಧ್ಯಾನದ ಅವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಯೋಗಿ ಸಾಮಗ್ರಿ ಏನಿರಬಲ್ಲದು? ದ್ರವ್ಯ, ಕ್ಷೇತ್ರ, ಭಾವಗಳ ಸಮೀಚೀನತೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಕಾಶ ಬೀರಿದ್ದಾರೆ. ಧ್ಯಾನದ ಪ್ರಕಾರಗಳ ಮೀಮಾಂಸೆ ಹಾಗೂ ಫಲಶ್ರುತಿ ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಭ್ಯಾಸಿ ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಹಾಗೂ ಮೂರಾಂಚಾರ್ಯರುಗಳ ಸಮಸ್ತ ಕೃತಿಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಕಾರಣವಾಗಿರುವ ಧ್ಯಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಡಿರುವ ಪರಿಚರ್ಚೆಯು ಸಮೀಚೀನವಾಗಿದೆ. ಮೂರು ಯೋಗಗಳ ಸಮ್ಯಕ್ ಸಮನ್ವಯಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಶುಲ್ಕಧ್ಯಾನವು ಮೋಕ್ಷಪ್ರದಾಯಕ, ಜನ್ಮ-ಮರಣಗಳ ಶೋಕ ನಿವಾರಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಚಾರ್ಯಶ್ರೀಗಳು ಅದರ ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ಕಾವ್ಯಶಕ್ತಿ ಸೂತ್ರರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವುದು ಸ್ತುತ್ಯಹರ್ವಾಗಿದೆ. ಕೃತಿಯು

ಕಲಪಕ್ಕ ಮತ್ತು ಭಾವಪಕ್ಷಗಳಿಂದ ಉಪಯುಕ್ತತೆಯೊಂದಿಗೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಕ ರಸಾನುಭೂತಿಯ ಆನಂದವನ್ನು ಕೊಡುವಂತಿದೆ.

ಓದುಗರು ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಓದಿ ಆನಂದಿತರಂತೂ ಆಗಿಯೇ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಜೀವನವನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಧ್ಯಾನದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಅನನ್ಯವಾದ ಆಗಮ ಗ್ರಂಥಗಳ ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರೇರಣೆ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆಂದು ಅಶೀಸುತ್ತೇನೆ. ಪೂಜ್ಯ ಗುರುದೇವರ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಶಿವತ್ವದ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗಲಿ ಎನ್ನುವುದೇ ನನ್ನ ಅಂತರ್ ಕಾಮನೆಯಾಗಿದೆ. ನಾನೂ ಸಹ ಗುರುಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಶ್ರುತಿ ಆರಾಧನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಧ್ಯಾನದ ಸಮ್ಯಕ್ ಸ್ವರೂಪ ಪಡೆಯುವಂತಾಗಲಿ. ಈ ಭಾವನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಆಚಾರ್ಯಶ್ರೀಗಳ ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಟಿ-ಕೋಟಿ ನಮನಗಳನ್ನು ಅಪೀಸುತ್ತೇನೆ.

ಗುರುಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ನಮಿಸುತ್ತ ನಾನು ಸಮ್ಯಕ್ ಧ್ಯಾನವ ಬಯಸುವೆ,
ಗುರುಕೃಪೆಯಿಂದ ದೊರಕಲಿ ವಿಮಲಮತಿ ದೊರೆತು ಸಮ್ಯಕ್
ಜ್ಞಾನವಾಗಲಿ.

ಸಂಪರ್ಕ ಸೂತ್ರ

ಗುರು ಚರಣಾನುರಾಗಿನಿ

1/344, ಸುಹಾಗನಗರ

ಪ್ರೌ. ಡಾ. ವಿಮಲಾಜ್ಯೇನ್ ‘ವಿಮಲ’

ಫಿರೋಜಾಬಾದ್ (ಉ.ಪ.)

ಸ. ಸಂಪಾದಿಕಾ ಜ್ಯೇನ ಮಹಿಲಾದರಶನ

0561 2230315 / 09927417410

ಪೂ. ಸಂಯುಕ್ತ ಮಂತ್ರಿ

ಅ.ಭಾ.ದಿ.ಜ್ಯೇನ ವಿದ್ವತ್ ಪರಿಷದ್

ಮಂತ್ರವ್ಯ (ಜಿಂತನೆ)

‘ಸಮೃದ್ಧ ಧ್ಯಾನ ಶತಕ’ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀ 108 ವಿದ್ಯಾಸಾಗರ ಮಹಾರಾಜರಿಂದ ದೀಕ್ಷಿತರಾದ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀ 108 ಆರ್ಚಿವಸಾಗರರ ಒಂದು ಶೇಷ್ಟ ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಸಮೃದ್ಧ ಧ್ಯಾನ ಶತಕವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದ ಅಂತರ್ದವರೆಗೂ ಒಂದೊಂದು ಅಳ್ಳಾರವನ್ನು ಗಮನವಿಟ್ಟು ಓದಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಬಹಳ ಆನಂದ ಉಂಟಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಇಂದ್ರಾಂದು ಉತ್ತಮ ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ಪದ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕಾಗಿ ಪಡೆದಿದ್ದೇನೆ. ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಈ ವಿವೇಚನೆಯು ಸಹಜವಾಗಿ ಬೋಧಗಮ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಆತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀ 108 ಆರ್ಚಿವಸಾಗರರು ತತ್ತ್ವಾಧ್ಯಾಸೂತ್ರ, ದ್ರವ್ಯಸಂಗ್ರಹ, ರತ್ನಕರಂಡಕ ಶಾಶ್ವತಕಾಚಾರ, ಜಾಣಾಣಾವಗಳಂತಹ ಗ್ರಂಥಾಗಮಗಳನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಆತ್ಮಧ್ಯಾನದಂತಹ ವಿಷಯವನ್ನು ಎಲ್ಲ ವರ್ಗದ ಓದುಗರಿಗೆ ಸರಳವಾದ ಪದ್ಯಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಸ್ತುತಃ ಈ ಉತ್ತಮ ಕೃತಿಯು ವಾಸ್ತವಿಕ ಧ್ಯಾನದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ.

ಮಂತ್ರ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿರುವಂತೆ ಅದರ ಪ್ರಭಾವ ಅಸೀಮಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಅದೆಲ್ಲವೂ ಬಂದಿದ್ದ ಧ್ಯಾನದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉಪಕಾರಿ. ಅದು ಇಂದಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಾಗಿದೆ.

ಮಂತ್ರ ವಾಕ್ಯದ ಧ್ಯಾನವಾಗಲಿ ಏತಾರಾಗ ಶುಭ ರೂಪ ।
ಪದಸ್ಥವೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ ಆ ಏಕಾಗ್ರ ಸ್ವರೂಪವನು ॥
‘ಓ’ ಎಂದಾಗಿದೆ ಆ ಮಂತ್ರವು ಪರಮೇಷ್ಠಿಯ ಬೀಜಾಕ್ಷರವು ।
ಧ್ವಾದಶಾಂಗ ಸಾಗರವೆನ್ನಿ ಭವ ಸುಖ ಶಿವದ ಸಾರವದು ॥

ಮುಕ್ತಿಯ ಮೂಲ ಕಾರಣ ಆತ್ಮಧ್ಯಾನವೇ ಆಗಿದೆ. ಅದೊಂದು ಸರ್ವಮಾನ್ಯ ಸತ್ಯವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೋವ ಮುನಿ ಮತ್ತು ಶಾಶ್ವತಕಾರಿಗೆ ಧ್ಯಾನದ ಸ್ವರೂಪ ತಿಳಿಯುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಆವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ.

ಉದಾ - ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಲಿ, ಗುಣ ಅನಂತ ಅಭಿರಾಮ ಸಿದ್ಧನಾಗಲಿ ನನ್ನಾತ್ಮ, ಸಿದ್ಧವಾಗಲಿ ನನ್ನ ಗುರಿ.

ಜಿನಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಮಾನರಾಗಿರುವ ಎಲ್ಲ ಅರಿಹಂತ ಭಗವಾನರು ಧ್ಯಾನಮುದ್ರೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಧ್ಯಾನಾವಸ್ಥೆಯೇ ಧರ್ಮ ಪರಿಣಿತ ಅವಸ್ಥೆ ಎಂದು ಪ್ರತೀತ (ಸಿದ್ಧ) ವಾಗುತ್ತದೆ. ಉತ್ಸೂಪ್ತ ಧ್ಯಾನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಜಲ್ಲವು ಸಹ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಲೂ ಸಹ ಧ್ಯಾನಾವಸ್ಥೆಯು ಸಮಸ್ತ ಸಂಸಾರದ ಸರ್ವೋತ್ಸೂಪ್ತ ಅವಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ.

ಜೀವಾಗಮದಲ್ಲಿ ಆರ್ಥ, ರೌದ್ರ, ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಶುಕ್ಲ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಧ್ಯಾನದ ಭೇದಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಹ ಪ್ರಾಚೀನವಾದ ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯರು ಅತಿವಿಸ್ತಾರದೊಂದಿಗೆ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಸ್ತಾರದಿಂದ ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಉಪಯೋಗಿಯಾದ ಅತಿ ಆವಶ್ಯಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀ 108 ಆರ್ಚಿವಸಾಗರ ಮಹಾರಾಜರು ಪಡ್ಡರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಂಗೃಹಿಸುವ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಕೃತಿಯಿಂದ ಧ್ಯಾನದ ಉದ್ದೇಶವಂತೂ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕಾದ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನದ ಅಧ್ಯಯನ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಅದು ಸಹ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಆತ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮಾಗುವ ಧ್ಯಾನದ ಚಚ್ಚೆಯನ್ನು ಜೈನ ಆಚಾರ್ಯ ಉಮಾಸ್ವಾಮಿಗಳು ರಚಿಸಿರುವ ತತ್ತ್ವಧರ್ಮಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ
ಉತ್ತಮವಂತಹ ನನಸ್ಯೈಕಾಗ್ರಚಿಂತಾನಿರೋಧೋ ಧ್ಯಾನವಾಂತ-
ಮೂರ್ಹೋತ್ಸಾತ್ | 9.27 |

ಉತ್ತಮ ಸಂಹನನ ಉಳ್ಳವರಿಗೆ ಅಂತಮುರ್ಹಾರ್ಥದವರೆಗೆ ಏಕಾಗ್ರ ಚಿಂತೆಯ ನಿರೋಧ ಧ್ಯಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಧ್ಯಾನವು ಉತ್ತಮ ಸಂಹನನ ಉಳ್ಳವರಲ್ಲಿಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಅಪ್ರಕರ್ಮಗಳ ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಮೋಹ, ರಾಗ, ದ್ಯುಷಣಗಳು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಭಾವವಾಗಿ ಸರ್ವಜ್ಞತೆ ಪೂರ್ಪವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನವಾಗಿದೆ.

ಅದು ಎಂಟನೇ ಗುಣಸಾಫಾನದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದು. ಇದು ಮೊದಲ ಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನವಾಗಿದೆ. ಎರಡನೇ ಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನವು 12ನೇ ಗುಣಸಾಫಾನದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತದೆ. 3ನೇ ಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನವು 13ನೇ ಗುಣಸಾಫಾನದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು 4ನೇ ಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನವು 14ನೇ ಗುಣಸಾಫಾನದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಪಂಚಮಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನದ ಸದ್ಬಾಪವಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಉತ್ತಪ್ಪ ಧ್ಯಾನದವರೆಗೆ ಇಂದಿಗೂ ತಲುಪಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಹೇಳಿರುವ ನಾಲ್ಕು ಧ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಧ್ಯಾನ ಮತ್ತು ರೌದ್ರಧ್ಯಾನಗಳಂತೂ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ ಹಾಗೂ ಧರ್ಮಧ್ಯಾನ ಮತ್ತು ಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನಗಳು ಮುಕ್ತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಕವಿಗಳು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿಯೂ ಇದ್ದಾರೆ.

ಅಪ್ಪಾಪದ ಸಮೇಂದರಿ, ಚಂಪಾಪುರ ಗಿರಿನಾರ |
ಪಾವಾಪುರದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನವಗ್ಗೇದೋಡ ಬೇಗನೆ ಮಾಳ್ಳರು ಭವದೂರ |
ಗುಪ್ತಿ ಮೂರಲಿ ಲೀನರಾಗುತ ತಡೆಯಿರಿ ಮನ-ವಚ-ತನು ಯೋಗವನು |
ಮಾಡಿರಿ ಧ್ಯಾನವ ಪಡೆಯಿರಿ ಶಿವಪದ, ಹುಟ್ಟಿ ಸಾವಿನ ಶೋಕವಿಲ್ಲವು
ಮೋಕ್ಷಪದದಲ್ಲಿ |

ಜೀನಾಗಮದಲ್ಲಿ ಸಮೃದ್ಧಿನ-ಜ್ಯಾಫ್-ಚಾರಿತ್ ರೂಪದ ಮುನಿಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿಯದೇ ಧರ್ಮಧ್ಯಾನವು ಸಂಭವವಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾಯಿಕವು ಧ್ಯಾನದ ಒಂದು ರೂಪವಾಗಿದೆ. ಅದು ದಿಗಂಬರ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಧಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಸಾಧುಸಂಶರೋಂದಿಗೆ ವ್ಯತಿಕ ಶ್ರಾವಕರು ಸಹ ಸಾಮಾಯಿಕ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಮಾಯಿಕದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಮೃಕ್ತಧ್ಯಾನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಆಚಾರ್ಯಶ್ರೀಗಳು ಧ್ಯಾನದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯ ಜಿನಸೇನರ ಪ್ರಕಾರ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಪದಾಸನ, ಖಿಡ್ದಾಸನ ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಶರೀರದ ಯಾವುದೇ ಅವಸ್ಥೆಯ ಧ್ಯಾನದ ವಿರೋಧವನ್ನು ಉಳಿಸ್ತು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸುವಿಧಾನುಸಾರವಾಗಿ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆಚಾರ್ಯಶ್ರೀಗಳು ‘ಸಮೃಕ್ತ ಧ್ಯಾನ ಶತಕ’ದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸದಾ ಧರ್ಮಸಮಯ ಭಾವವಿರಲಿ, ಆವ್ಯಕಗಳಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿರಲಿ,

ಧರ್ಮಧ್ಯಾನ ಜೊತೆಗಿರಲಿ ಅವರೇ ಭವ್ಯ ಸಾಧಕರು.

ಧರ್ಮಧ್ಯಾನ ರಹಿತ ಜೀವನವು ವ್ಯಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಬಾಲ್ಯಕಾಲದಿಂದಲೇ ಧರ್ಮಸಂಸ್ಥಾರಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾ ಸಾಂಸಾರಿಕ ಬಂಧನಗಳಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಪಡೆದು ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಾ ಏರಾಗಿ, ನಿಮೋರ್ಚಿ, ನಿದೋರ್ಚ ಸಾಧುಗಳಾಗಿ ಮೋಕ್ಷ ಸುಖಿಕ್ಷಾಗಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ, ಅಕ್ಷಯ ಹಾಗೂ ಅನಂತಸುಖದಲ್ಲಿ ಲೀನರಾಗುವ ಆಚಾರ್ಯಶ್ರೀಗಳ ಭಾವದ ಬಗ್ಗೆ ಅಪಾರ ಆನಂದವಿದೆ. ಅವರ ಈ ಸಮ್ಯಕ್ ಧ್ಯಾನ ಶತಕ ನಮಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ಒಂದುಗರಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಪರಮ ಆಶೀರ್ವಾದವಾಗಲಿ ಎಂದು ನಾನು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಆಚಾರ್ಯಶ್ರೀಗಳಿಂದ ಜೈನಾಗಮ ಸಂಸ್ಥಾರ, ತೀಥೋರ್ಚದಯ ಕಾವ್ಯ, ಪರಮಾರ್ಥ ಸಾಧನೆ, ಉತ್ತಮ ಜೀವನ, ಬಾಲ್ಯದ ಸಂಸ್ಥಾರ, ಧರ್ಮಭಾವನಾಶತಕ, ಆರ್ಚವ ಕವಿತೆಗಳು, ಆರ್ಚವವಾಣಿ, ಜೈನಶಾಸನದ ಹೃದಯ ಹಾಗು ಬಾರಸಾಳಿವೆಕ್ಷಾ, ಇಷ್ಟೋಪದೇಶ, ಸಮಾಧಿತಂತ್ರ ಹಾಗು ದ್ರವ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಗಳ ಪದ್ಯಾನುವಾದ ಇತ್ಯಾದಿ ಮುಸ್ತಕಗಳು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಸಹ ಒಂದುವ ಅವಕಾಶ ನನಗೆ ದೊರಕಿದೆ, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಹಾನ್ ಮಹೋರ್ಚಯವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಆಚಾರ್ಯಶ್ರೀ ಹೀಗೆಯೇ ಅಭೀಕ್ಷಣಾ ಜಾಘೋಪಯೋಗದಿಂದ ಜೈನವಾಣಿಯ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಧರ್ಮ ಹಾಗು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ದಿವ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಅವದಾನವನ್ನು, ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನೀಡಿ ಸಂಸಾರದ ಭವ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಧರ್ಮ ಹಾಗು ಮೋಕ್ಷದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಪ್ರತಿಸ್ತಾಪಿಸಿ ನಾನು ಆಂತರಿಕ ಭಾವನೆಯಾಗಿದೆ.

ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಆಚಾರ್ಯಶ್ರೀಗಳ
ಚರಣಕಮಲಗಳಲ್ಲಿ ಸಾದರ ನಮೋಸ್ತಗಳು

ಡಾ. ಬಿ.ಎಲ್. ಸೇತಿ

ಎಂಎ, ಎಂ.ಫಿಲ್, ಪಿ.ಹೆಚ್.ಡಿ. ಜೈನದರ್ಶನಾಚಾರ ಡಿ.ಲಿಬ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷ
ಇತಿಹಾಸ ವಿಭಾಗ

ಸೇತ ಮೋತಿಲಾಲ್ (ಪಿ.ಎಂ) ಕಾಲೇಜ್ ರುಂದುಂಗಾನೂ ರಾಜಸಾಧನ

ಸಂಪನ್ಮೂಕ್ತ ಧ್ಯಾನ ಶತಕ

ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಸಂತ ಶಿರೋಮಣಿ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀ 108
 ವಿದ್ಯಾಸಾಗರ ಮಹಾರಾಜರ ಸುಯೋಗ್ಯ ಶಿಷ್ಯ ಪೂಜ್ಯ ಆಚಾರ್ಯ
 ಶ್ರೀ 108 ಆಜ್ಞವಸಾಗರ ಮಹಾರಾಜರು ಸದಾಕಾಲ ಜೀನಾಗಮದ
 ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ, ಮನನ ಚಿಂತನ, ಲೇಖನ ಅಥವಾ ಧ್ಯಾನ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ
 ನಿರತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಸಂಸಾರದ ದುಃಖಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿ ಸುಖಿಗಳಾಗಿರುವ ಅನಂತ
 ಜೀವಗಳು ಧ್ಯಾನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮುಕ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಜೀನಪ್ರತಿಮೆಗಳು
 ಸಹ ಧ್ಯಾನಸ್ಥ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಜೀನಾಗಮಗಳಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನದ
 ಮೇಲೆ ಅಪಾರ ಸಾಹಿತ್ಯವಿದೆ. ವರ್ತಮಾನ ಯುಗದಲ್ಲಿಯೂ ಧ್ಯಾನದ
 ಶಾರೀರಿಕ, ಮಾನಸಿಕ ಹಾಗೂ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಈ ಮೂರು ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ
 ಬಹಳ ಪ್ರಜ್ಞಾರದ ವಿಷಯ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಆಗಿದೆ. ಧ್ಯಾನವಂತೂ
 ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನವ ಅಥವಾ ಜೀವಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ.
 ಆದರೆ ಧ್ಯಾನದ ವಾಸ್ತವಿಕ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಶಾಶ್ವತ ಸುಖಿಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ
 ಕಾರಣವೆಂಬುದು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ
 ಕೆಳಗಿನ ವಿವರಣೆ ನೋಡಬೇಕಿದೆ..

ಧ್ಯಾನ ಧ್ಯಾನವೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುವರು
 ಆದರೆ ಯಾರು ತಿಳಿಯರು ಧ್ಯಾನವನು
 ಧ್ಯಾನದ ಮರ್ಮ ತಿಳಿಯದ ವಿನಿಹ ಎಲ್ಲಿಂದಾದುದು ಆ ಧ್ಯಾನ ॥

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಸತ್ಯವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೋಡಿದರೆ
 ಆಚಾರ್ಯಶ್ರೀಗಳ ಕೃತಿಯ ಇಂದಿನ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅನುಪಮ
 ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ. ಗದ್ಯದ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಈ ಕೃತಿಯು ಪದ್ಯಬಧವಾಗಿದೆ.
 ಪದ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಲೋಕಪ್ರಿಯವಾಗಿವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಪದ್ಯವನ್ನು ಮೇಲಿಂದ
 ಮೇಲೆ ಮನನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಭಾವ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ.
 ಇದು ಸಾಸುವೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಗರ ಎನ್ನುವ ಜನಪದ ಮಾತುಗಳನ್ನು
 ಮಷ್ಟೀಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಧ್ಯಾನದ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಸರಳ ಕೀಲಿಯಂತಿದೆ.

ಸಹಜ ಹಾಗೂ ಸುಭೋಧವಾಗಿದೆ. ಯೋಗ, ಧ್ಯಾನ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಅಭಿರುಚಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಆಚಾರ್ಯಶ್ರೀಗಳು ನನಗೆ ಸಮ್ಮಕ್ಷ ಧ್ಯಾನ ಶತಕದ ಒಂದು ಸ್ವರ್ವಸ್ಥಲಿಖಿತ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರು. ಇದರಿಂದ ನನಗೆ ಆರಂಭದಿಂದ ಅಂತ್ಯದವರೆಗೆ ಓದುವ ಸೌಭಾಗ್ಯ ದೊರಕಿತು. ಇದನ್ನು ನಾನು ಮೂರ್ವ ಮುಣ್ಣದ ಫಲವೆಂದೇ ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ 113 ಪದ್ಯಗಳಿವೆ. 113 ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಅದರದೇ ಆದ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮಹತ್ವವಿದೆ. ಒಂದು ಎಂದರೆ ಆತ್ಮ. 113 ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಭೇದ ವಿಜ್ಞಾನದ ಪರಿಚಯವಿದೆ. ಅದು ಮೋಕ್ಷ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಮೂಲ ಕಾರಣವಿದೆ.

ಈ ಪದ್ಯಗಳ ಭಾವದ ಅನುಸಾರ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿರಿ. ಅದರಿಂದ ಧರ್ಮಧ್ಯಾನದ ಅರಿವು, ಶಾಂತಿಯ ಉಪಾಯ ಮುಂತಾದವುಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ರೌದ್ರಧ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟಾಗಲೇ ಧರ್ಮಧ್ಯಾನವಾಗುತ್ತದೆ.

ಧ್ಯಾನದ ಮೂರ್ವಭಾವಿಕೆಗಳು ದ್ರವ್ಯ, ಕ್ಷೇತ್ರ, ಕಾಲ ಮತ್ತು ಭಾವ, ಇಂದ್ರಿಯ ಸಂಯಮ (ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರ), ಆಸನ, ಆಹಾರ ಇವು ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣ ಹೊಂದಿವೆ ಎನ್ನುವುದು ಇದೆ. ಆಹಾರದಂತೆ ಮನಸ್ಸು, ಧ್ಯಾನದ ಅಂತಿಮ ಸ್ಥಿತಿ ಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನವಾಗಿದ್ದು ಅದು ಮೋಕ್ಷದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಕಾವ್ಯಕೃತಿಯನ್ನು ಬಹಳ ಸರಳ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವಿವೇಚನೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಕೃತಿ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ಪ್ರಭಾವ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಕೃತಿಯ ರಚನೆಯು ಆಚಾರ್ಯಶ್ರೀಗಳು ಗೋಪಾಚಲ ಸಿದ್ಧಕ್ಕೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಕೇವಲಿಗಳು ನಿವಾಶಿ ಪಡೆದಿದ್ದರು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಕೃತಿಯ ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯ ವಿಶೇಷ ರೂಪದಿಂದ ಚಿಂತನೀಯವಾಗಿದೆ.

ಮನವೆಂಬ ವಾನರ

(ಮೂಲ ಹಿಂದಿ)

ಮನವನು ವಾನರ ಸಮವೆನ್ನವರು
ಮನವದು ಚಂಚಲವೆಂದರಿತ
ಜ್ಞಾನ-ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ನೀನಾಗು
ಶಾಂತಿಸುವಿದಲಿ ತೇಲಾಡು

ವಿಷಯದ ಗಾಳಿಯು

ಬೀಸುತಲಿಹುದು

ಕಣ್ಣಿನ ಕಿಟಕಿಯಲ್ಲಿ

ಕದವನು ಮುಚ್ಚಿ

ಮನವನು ತೆರದು

ನಿನ್ನಾತ್ಮಕನ ನೀ ನೋಡು

ತಿರುಗುತಲಿಹುದು

ಮನವದು ಜಗದಿ

ಮುಸುಕಿತು ನಿಜ ಸುಖಿವ

ಹಿಡಿದಿದು ಮನವ

ಚಿಂತಿಸು ಆತ್ಮನ

ಧ್ಯಾನದಿ ದೊರೆಪುದು ಕೇವಲಜ್ಞಾನ

ಈ ಅನುಪಮ ಕೃತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿರುವ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀ 108 ಆರ್ಚಾವಸಾಗರ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಅಂತರಂಗದಿಂದ ನಮೋಸ್ತಾಗಳು. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಸರ್ವ ಮುಮುಕ್ಷುಗಳು ಆರ್ಥ ಮತ್ತು ರೌದ್ರ ಧ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ವಿಧಿಪೂರ್ವಕ ಧರ್ಮಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿ, ಕರ್ಮಗಳ ನಿರ್ಜರ ಮಾಡಿ, ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗದ ಪರ್ಧಿಕರಾಗಲಿ ಎನ್ನುವ ಮಂಗಲಭಾವನೆ ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆ.

ಇದಕ್ಕೂ ಮುನ್ನ ಆಚಾರ್ಯಶ್ರೀಗಳು ಜೀವಾಗಮದ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬದುಕುವ ಕಲೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸರಳ ಸುಭೋದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳ ರಚನೆ ಮಾಡಿದಾರೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಜೈವಾಗಮ ಸಂಸ್ಕಾರ, ಶಿಥೋದಯಂ ಕಾವ್ಯ ಮುಂತಾದವು ಲೋಕಪ್ರಿಯವಾಗಿವೆ.

ಆಚಾರ್ಯಶ್ರೀಗಳ ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ನಮೋಸ್ತು, ಮಂಗಲವಾಗಲಿ

ಬಾಬುಲಾಲ್ ಶೇತ್ರ (ಜ್ಯೇನ)

Mcom., S.A.S. AICWA ACA

ಅದ್ವಾಕ್ತರು - ಆರೋಗ್ಯ ಭಾರತಿ ಜಯಪುರ

12, ಮಿಲಾಪ ನಗರ, ಬ್ಯಾಂಕ ರೋಡ್, ಜಯಪುರ, ರಾಜಸಾಹಿನೀ

ಆಶಿಲವಜನ

ಧ್ಯಾನದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ

ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀ ಆಜ್ಞಾಪಸಾಗರ್

‘ಧ್ಯೇ ಚಿಂತಾಯಾಮ್’ ಧಾರುವಿನಿಂದ ಧ್ಯಾನ ಶಬ್ದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಅರ್ಥ ಚಿಂತನೆ, ಮನನ ಮಾಡುವುದು ಎಂದಾಗಿದೆ. ತತ್ತ್ವಧರ್ಮಸೂತ್ರದ ‘ರ್ಹಾಗ್ರಜಿಂತಾನಿರೋಧ...’ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ‘ರ್ಹ’ ಪದದ ಅರ್ಥ ‘ಕೇವಲ’ ಮತ್ತು ‘ಅಗ್ರ’ ಪದದ ಅರ್ಥ ‘ಮುಖ್ಯ’ ಎಂದಿದೆ. ರ್ಹ+ಅಗ್ರ ಅದು ‘ರ್ಹಾಗ್ರ’ವಾಗಿದೆ. ನಿರೋಧದ ಅರ್ಥ ನಿಯಂತ್ರಣ ಅಥವಾ ತಡೆಯುವುದು ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಅನ್ನ ಪದಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದವು ಅರ್ಥಾತ್ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಂದ ಸರಿದು ಅಥವಾ ನಿವೃತ್ತರಾಗಿ, ಒಂದೇ ಪದಾರ್ಥದ ಜಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವುದು ‘ಧ್ಯಾನ’ವೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನರೂಪದ ಉತ್ಪಾದ ಧ್ಯಾನದ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ‘ಅಗ್ರ’ದ ಅರ್ಥ ‘ಪ್ರಥಮ’ ಅಥವಾ ‘ಮುಖ್ಯ’ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಧ್ಯಾನಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಪ್ರಥಮವು ತನ್ನ ಆತ್ಮನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ ಹಾಗೂ ತತ್ತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯವಾದುದರಿಂದ ಅಗ್ರ ಶಬ್ದದಿಂದ ಆತ್ಮನ ಸ್ವರಣೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ಆತ್ಮನ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಜಿತ್ತವ್ಯತೀಯ ನಿಯಂತ್ರಣವಾಗುವುದು ಉತ್ತಮ ಧ್ಯಾನವಾಗಿದೆ.

ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಜೀವನು ಕರ್ಮದಿಂದ ಬಧಿಸಾಗಿ ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದ ಜರುಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ ಪರಿಬ್ರಹ್ಮಮಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಜೀವನು ವೀಶರಾಗಿ, ದೇವಾಧಿದೇವ, ಅರಿಹಂತ ಭಗವಾನ್, ನಿಗ್ರಂಥ ಗುರು ಹಾಗೂ ಸಮೀಕ್ಷಿನ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿತ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ಅಗಾಧ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಹಾಗೂ ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅಚಲವಾದ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಆತ್ಮನ ನಿಜವಾದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ, ಅದರ ಶ್ರದ್ಧೆ ಮಾಡಿ, ನಿಗ್ರಂಥನಾಗಿ, ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಲೀನನಾದಾಗ ಸಂಸಾರದ ಬಂಧನದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಸಮ್ಯಗ್ರಹನ, ಸಮ್ಯಕೋಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸಮ್ಯಕಾಜ್ಞರಿತಗಳು ಮತ್ತಿಯ ಸಾಧನಗಳಾಗಿವೆ. ಜೀವ, ಅಜೀವ, ಆಸ್ತಿ, ಬಂಧ, ಸಂವರ, ನಿಜರ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷ ಈ ಏಳು ತತ್ತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಯಥಾರ್ಥ ಶ್ರದ್ಧೆ ಹೊಂದುವುದು ಸಮ್ಯಗ್ರಹನವಾಗಿದೆ. ಜೀವದಲ್ಲಿ ಅಜೀವರೂಪದ ಕರ್ಮ ಬರುವುದು ‘ಅಸ್ತಿವ’ವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೂ ಜೀವದೊಂದಿಗೆ ಕರ್ಮದ ಬಂಧವಾಗುವುದು ‘ಬಂಧ’ವಾಗಿದೆ. ಈ ಆಸ್ತಿವ ಬಂಧಗಳೇ ಸಂಸಾರದ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣಗಳಾಗಿವೆ ಹಾಗೂ ಸಂಸಾರದ ಅಭಾವರೂಪ ಮೋಕ್ಷದ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣ ಸಂವರ ಮತ್ತು ನಿಜರೆಗಳಾಗಿವೆ. ಸಂವರ ಮತ್ತು ನಿಜರೆಗಳ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣ ಸಮ್ಯಕೋಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸಮ್ಯಕಾಜ್ಞರಿತಗಳಾಗಿವೆ. ಸಮ್ಯಕಾಜ್ಞರಿತದಲ್ಲಿ ತಪವು ಸಹ ಗಭಿರತವಾಗಿದೆ ಹಾಗೂ ತಪವು ಬಾಹ್ಯ ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಂತರ ಭೇದಗಳಿಂದ ಎರಡು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿದೆ. ಅಭ್ಯಂತರ ತಪಗಳ ಭೇದಗಳಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನವು ಒಂದು ಭೇದವಾಗಿವೆ. ತತ್ತ್ವಧರ್ಶಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ‘ಆರ್ತರೌದ್ರಧರ್ಮಶುಕ್ಲನಿ’ ಈ ಸೂತ್ರದ ಮೂಲಕ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಕಾರದ್ದೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಮುಂದಿನ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ‘ಪರೇ ಮೋಕ್ಷ ಹೇತು’ ಅರ್ಥಾತ್ ನಂತರದ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಶುಕ್ಲ ಧ್ಯಾನಗಳು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳಾಗಿವೆ. ಇದರ ಅರ್ಥ ಪಾರಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯದಿಂದ ‘ಪೂರ್ವೇ ಸಂಸಾರ ಹೇತು’ ಅರ್ಥಾತ್ ಮೂದಲು ಹೇಳಿದ ಆರ್ತ-ರೌದ್ರ ಧ್ಯಾನಗಳು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳಾಗಿವೆ ಎಂದು ಸ್ವಯಂ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ವಿವರಣೆಯಿಂದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಮತ್ತು ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳಾದ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನಗಳು ಶುಭರೂಪದ ಧ್ಯಾನಗಳಾಗಿದ್ದು ಮತ್ತು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳಾದ ಆರ್ತ-ರೌದ್ರ ಧ್ಯಾನಗಳು ಅಶುಭ ರೂಪದ ಧ್ಯಾನಗಳಿಂದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಭವ್ಯರು ನನಗೆ ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಸಂಸಾರದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಅಶುಭ ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸ ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಆದರೆ ಶುಭಧ್ಯಾನಗಳಿಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟ ಮರುಷಾರ್ಥ ರೂಪ ಸಮ್ಯಗ್ರಹನ ಮೂರ್ಚಕವಾಗಿ ಜ್ಞಾನ, ಚಾರಿತ್ರ ಅರ್ಥವಾ ಸಂವರ ನಿಜರೆಗಳ ಸಾಧನಾರೂಪದ ಗುಪ್ತಿ, ಸಮಿತಿ, ಧರ್ಮ ಅನುಷ್ಠೇಕ್ಷೆ, ಪರೀಷಹ-ಜಯ ಹಾಗೂ ಚಾರಿತ್ರಗಳ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಇರುತ್ತದೆ.

ಪರಿಗ್ರಹವುಳ್ಳ ಮೋಹಿ ಸಂಸಾರದ ಎಲ್ಲ ಪೂರ್ಣಿಗಳು ಚಿಂತೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಆಕುಲತೆ ವ್ಯಾಪುಲತೆಗಳ ಪರಿಣಾಮಗಳಿಂದ ಆರ್ಥ-ರೌದ್ರ ಧ್ಯಾನಗಳ ನಿರಂತರತೆ ಇದ್ದ ಹಾಗೂ ತತ್ತ್ವ ಚಿಂತನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಧರ್ಮಧ್ಯಾನವಾಗದಿದ್ದರೆ ಚಿತ್ತ ನಿವೃತ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಮೀಚಿಸ ಅರ್ಥಾರ್ಥ ಸಮ್ಮಾನಜ್ಞಾನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಮಾಧಿತಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಿ ಸಾಧಕರ ಮನರೂಪದ ಜಲ, ರಾಗ-ದ್ವೇಷ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಲಹರಿಗಳಿಂದ ಚಂಚಲಮನವಾಗದೇ ಇದ್ದರೆ ಅವರೇ ಆಶ್ರೇನಿ ನಿಜವಾದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಉಳಿದವರು ಆ ಆಶ್ರೇನಿ ತತ್ತ್ವದ ದರ್ಶನವನ್ನು ಮಾಡಲಾರು.

ಶೈಲೀಕ -

ರಾಗಧ್ವಣಾದಿ ಕಲ್ಲೀರ್ಪರಾಲಂ ಯನ್ನಮೋ ಜಲಂ

ಸ ಪಶ್ಯತ್ಯಾತ್ಯಾನಸಾತತ್ಪೂಂ, ತತ್ತ್ವಾತ್ಯಾನಂ ನೇತರೋ ಜನಂ (ಸಮಾಧಿತಂತ್ರ)

ಎಷ್ಟೋ ದಾರ್ಶನಿಕರು ಯಮ, ನಿಯಮ, ಆಸನ, ಪ್ರತಾಯಾಮ, ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರ, ಧಾರಣಾ, ಧ್ಯಾನ ಹಾಗೂ ಸಮಾಧಿ ಈ ಎಂಟನ್ನು ಯೋಗದ ಅಂಗಗಳಿಂದು ಒಬ್ಬಿದ್ದಾರೆ ಹಾಗೂ ಕೆಲವು ದಾರ್ಶನಿಕರು ಯಮ, ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ಆರು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಯೋಗದ ಅಂಗಗಳಿಂದು ಒಬ್ಬಿದ್ದಾರೆ. ಶುಭಚಂದ್ರಾಚಾರ್ಯರು ಉತ್ಸಾಹ, ನಿಶ್ಚಯ, ಧ್ಯೇಯ, ಸಂತೋಷ, ತತ್ತ್ವನೀಣಿಯ ಹಾಗೂ ಜನಪದ ತ್ಯಾಗ ಈ ಆರು ಸಂಗತಿಗಳಿಂದ ಮುನಿಗೆ ಯೋಗಗಳ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಗುರು ಉಪದೇಶ, ಉಪದೇಶದ ಮೇಲಿನ ಭಕ್ತಿ, ದೃಢಶ್ರದ್ಧ, ತತ್ತ್ವಚಿಂತನೆ ಹಾಗೂ ಮನದ ಸ್ಥಿರತೆ ಇವು ಸಮ್ಮಾನಧ್ಯಾನದ ಪ್ರಮುಖ ಸಾಧನಗಳಾಗಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯೋಗಗಳ ಎಂಟು ಅಂಗಗಳ ಸಮೀಚಿಸ ಅರ್ಥ ಹೀಗಿದೆ-

1. ಯಮ - ಅಹಿಂಸಾದಿ ವ್ರತಗಳನ್ನು ಜೀವನಪರಯಂತ ಧಾರಣೆ ಮಾಡುವುದು ‘ಯಮ’ವಾಗಿದೆ.
2. ನಿಯಮ - ದೇವಮೂರ್ಚಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ನಿಯತಕಾಲದ ಷಟ್ಕಾಕಮ್ ಮತ್ತು ನಿಯತಕಾಲದ ಭೋಗೋಪಭೋಗ ಪರಿಮಾಣಗಳ ನಿಯಮ ಮಾಡುವುದು ‘ನಿಯಮ’ವಾಗಿದೆ.

3. ಆಸನ - ಪದ್ಮಾಸನ, ಅರ್ಥಪದ್ಮಾಸನ, ಖಾಸಗಳಂತಹ ನಿಶ್ಚಲ ಮತ್ತು ದೃಢ ಆಸನಗಳನ್ನು ಆಸನಗಳೆಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆಸನಗಳೊಂದಿಗೆ ಖಾಸಗಳನ್ನು ನಿಂತಿರುವ ವೃತ್ತಿಯ ಕಾಲುಗಳ ನಡುವೆ ನಾಲ್ಕು ಅಂಗುಲ ಅಂತರವಿದ್ದು ಹಾಗೂ ಎರಡು ಹೆಬ್ಬೆರಳುಗಳ ನಡುವೆ 12 ಅಂಗುಲಗಳ ಅಂತರವಿರಲಿ. ಪದ್ಮಾಸನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲು ಎಡಗಡೆಯ ಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಬಲಗಾಲನ್ನು ಇಟ್ಟ ಹಾಗೂ ಎಡಗಡೆಯ ಕೈಮೇಲೆ ಬಲಗಡೆಯ ಕೈ ಇರಲಿ. ಚೆನ್ನು ಮತ್ತು ಮುಖ ನೇರವಾಗಿರಲಿ, ದೃಷ್ಟಿಯು ಮೂಗಿನ ತುದಿಯ ಮೇಲಿರಲಿ.
4. ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ - ಹೂರಕ, ಕುಂಭಕ ಮತ್ತು ರೇಚಕ ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ ವಾಯುವಿನ ಉಸಿರಾಟ ಸಂಚಾರದಿಂದ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ವಾಯುವನ್ನು ಒಳಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು 'ಹೂರಕ'ವಾಗಿದೆ. ವಾಯುವನ್ನು ಹೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಧಾರಣೆ ಮಾಡುವುದು 'ಕುಂಭಕ' ಮತ್ತು ಹೊರಗೆ ಬಿಡುವುದು 'ರೇಚಕ'ವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.
5. ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರ - ಭೋಗ ವಿಷಯಗಳಿಂದ ವಿರಕ್ತರಾಗಿ ಜಿತ್ತದ ನಿರೋಧವಾದಾಗ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ವಶ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.
6. ಧಾರಣಾ - ಜಿತ್ತವನ್ನು ನಾಭಿಮಂಡಲ, ಹೃದಯಕಮಲ, ತುಟಿ, ಮೂಗು, ಹಣೆ ಮತ್ತು ತಲೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಪೃಥ್ವಿ ಅಗ್ನಿ, ವಾಯು, ಜಲ ಮತ್ತು ತತ್ತ್ವಧಾರಣೆಯ ಆಲಂಬನದಿಂದ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಲೀನರಾಗಿ ನಿರಾಕುಲ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಧಾರಣೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.
7. ಧ್ಯಾನ - ಒಂದೇ ತತ್ತ್ವದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರತೆಯಿಂದ ಜಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದರ ಹೆಸರು 'ಧ್ಯಾನ'.
8. ಸಮಾಧಿ - ಧ್ಯಾನ, ಧ್ಯಾನಿ, ಧ್ಯೇಯ ಈ ವಿಕಲ್ಪಗಳಿಂದ ರಹಿತವಾದ ಆತ್ಮ ತಲ್ಲಿನತಾರೂಪ, ಶೂನ್ಯದ ಸಮಾನ ಅರ್ಥ ಅಭಿಪ್ರಾಯರೂಪದ ಅವಸ್ಥೆ ಬಂದಾಗ ಅದನ್ನು ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪಸಮಾಧಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಜ್ಯೇಂದ್ರಿಯನದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ನಿರ್ಗಂಧರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಿತವಾಗಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಶುದ್ಧೋಪಯೋಗದ ಉತ್ಪಾದಣೆಯಾಗಿ ಅವಸ್ಥೆ ಅಥವಾ ಶುಲ್ಕಧಾರ್ಮಾನರೂಪದಿಂದ ಇಂಗಿತಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ವಿದ್ವಾಂಸರು ಧರ್ಮಧಾರ್ಮಾನದ ನಂತರ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ನಿಜಾಯ ಮಾಡುವ ಮುನಿಗಳು ಧಾರ್ಮಾನದ ಸಿದ್ಧಿಯ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿ, ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಿರತೆಗಾಗಿ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮದ ಪ್ರಶಂಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಮೊಟ್ಟಿ ಮೊದಲು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಭವ್ಯ ಜನರು ಅದನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಇದರ ಹೊರತಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ವಿಜಯ ಸಾಧಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆಚಾರ್ಯರು ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರಕ್ಕಾಗಿ, ಸಮಾಧಿಸಿದ್ಧಿಗಾಗಿ ನಿಯಮಿತ ರೂಪದಿಂದ ಪ್ರಶಂಸನೀಯವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ‘ಜ್ಯಾನಾರ್ಥವ’ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಶುಭಚಂದ್ರಾಚಾರ್ಯರು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ನಿಃಸಂಗಃ ಸಂವೃತಸ್ವಾಂತಃ ಕೂರ್ಮವೃತ್ತಂವೃತೀಂದ್ರಿಯಃ ।
ಯಮೀ ಸಮತ್ವಮಾಪನ್ಮೋ ಧಾರ್ಮಾತನ್ನೇ ಸ್ಥಿರೀ ಭವೇತ್ ॥

ಅರ್ಥ - ಪರಿಗ್ರಹಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಾಮತ್ವರಾದ ಮುನಿಗಳು ಮನ ಸಾವದ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿಂದ ರಹಿತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ಅವರ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಆಮೆಯ ಹಾಗೆ ಸಂಕುಚಿತವಾಗಿ ಸ್ವಾಧೀನವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವರು ಸಮಾಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಧಾರ್ಮಾನದ ಸಿದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ದೃಢರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅನಂತರ ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಪಡೆದ ಆಶ್ರಮಿಗೆ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮದಿಂದ ಪ್ರಾಣ ಹಾಗೂ ಶರೀರ ಬಾಧಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಮ್ಯಕ ಸಮಾಧಿ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥಂ ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರಃ ಪ್ರಶಸ್ತಿಂ ।
ಪ್ರಾಣಾಯಾಮೇನ ವಿಕ್ಷಿಪ್ತಂ ಮನಃ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಂ ನ ವಿಂದತಿ ॥ 1459 ॥
ಮೂರನೇ, ಕುಂಭನೇ ಚೈವ ತಥಾ ಶ್ರ್ವವಸನನಿಗ್ರಹೀ ।
ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಭವಂತಿ ಚೀತೋಸಿ ಕ್ಳಿಶ್ಯಮಾನಾನಿ ವಾಯುಭಿಃ ॥ 1465 ॥

(ಜ್ಯಾನಾರ್ಥವ)

ಅರ್ಥ - ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವನ್ನು ಅಸ್ವಸ್ಥಗೋಳಿಸಿ ಕಪ್ಪಕರವಾದ ಹಾಗೂ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಧಕವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಧ್ಯಾನದ ಅಧಿಕಾರಿ ಯಾರು ಆಗಬಲ್ಲರು? ಇದರ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಆಚಾರ್ಯರು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ವಿರಜ್ಜ ಕಾಮಭೋಗೇಷು ವಿಮುಚ್ಚ ವಪುಷಿ ಸ್ವಹಾಮ್ |
ನಿಮರ್ಮಾಮತ್ವಂ ಯದಿ ಪ್ರಾಪ್ತಸ್ತದಾ ಧ್ಯಾತಾಸಿ ನಾನ್ಯಧಾ || 269 ||

(ಜ್ಞಾನಾರ್ಥ)

ಅರ್ಥ - ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀನು ಕಾಮಭೋಗಗಳಿಂದ ವಿರಕ್ತನಾಗಿ ಶರೀರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಸ್ಸೈಹನಾಗುತ್ತಾ ನಿಮರ್ಮಾಮತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ಧ್ಯಾನದ ಅಧಿಕಾರಿ ಆಗಬಹುದು ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಇಲ್ಲ.

ಸಮ್ಯಕ್ಷಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗಾಗಿ ಸುಯೋಗ್ಯ ದ್ರವ್ಯ, ಕ್ಷೇತ್ರ, ಕಾಲ ಮತ್ತು ಭಾವಗಳಿರುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಸುಯೋಗ್ಯ ದ್ರವ್ಯ

ಬ್ರಹ್ಮ ಆತ್ಮನು ಸ್ವಯಮೇವ ಆಧಾರ, ಧ್ಯಾನಿ ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯರೂಪ ಜೀವದ್ರವ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆರೋಗ್ಯಕರ ಶರೀರ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಂಹನನ, ಪದ್ಧತಿಸನ, ಸಿದ್ಧಾಸನ, ವಿದ್ಯಾಸನ ಇತ್ಯಾದಿ ಆಸನಗಳು ಹಾಗೂ ಸಾತ್ವಿಕ, ತುದ್ಧ ಪ್ರಾಸುಕ ಆಹಾರ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಅಜೀವದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಸುಯೋಗ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರ
(ಆಚಾರ್ಯ ಸಮುಂತಭದ್ರಸ್ವಾಮಿಗಳು)

ಏಕಾಂತೇ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕಂ ನಿವ್ಯಾಖ್ಯಾಪೇ ವನೇಷು ವಾಸ್ತವ ಚ |
ಚೈತ್ಯಾಲಯೇಷು ವಾಪಿ ಚ ಪರಿಚೇತವ್ಯಂ ಪ್ರಸನ್ನದಿಯಾ || 99 ||

(ರತ್ನಕರಂಡಕ ಶ್ರಾವಕಾಚಾರ)

ಅರ್ಥ - ಬಾಧಾರಹಿತವಾದ ಏಕಾಂತ ಕ್ಷೇತ್ರ (ಕೋಲಾಹಲ ಸಾಂಸಾರಿಕ ವಿಷಯಗಳಿಂದ ರಹಿತವಾದ) ವನ, ಗೃಹ ಅಥವಾ ಚೈತ್ಯಾಲಯ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಚಿತ್ತದೊಂದಿಗೆ ಸಾಮಾಯಿಕವನ್ನು

ವೃದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಇವಿಲ್ಲದೇ ಧ್ಯಾನಾಭ್ಯಾಸವಾಗುವುದು ಬಹುಶಃ ಅಸಂಭವವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಸುದರ್ಶನ ಮುನೀಶ್ವರ ಮಂತಾದವರಂತೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ ಆತ್ಮಗಳು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಧಿತ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಧ್ಯಾನಲೀನತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲರು.

ಸುಯೋಗ್ಯಕಾಲ

ಸಂಧ್ಯೆ ಅಥವಾ ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸುಷಪ್ತಾ ನಾಡಿ (ಸೂರ್ಯ ಮತ್ತು ಚಂದ್ರರಿಖ್ಯರೂ ಸ್ವರ ರೂಪದ) ನಡೆಯುವ ಬೆಳಗಿನ ಕಾಲ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮತ್ತು ಸಾಯಂಕಾಲ ಧ್ಯಾನಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯುಕ್ತ ಕಾಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಇಂಥಹ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಹಾಗೂ ಸಮಾರೂಪದ ಸಾಮಾಲಿಕ ಸಹಜತೆಯಿಂದ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಸುಯೋಗ್ಯ ಭಾವ

ಸಮತಾ ಸರ್ವಭೂತೇಷು ಸಂಯಮೇ ಶುಭಭಾವನಾ ।

ಅರ್ಥಾದ್ವಪರಿತ್ಯಾಸಾತದ್ವ ಸಾಮಾಲಿಕಂ ಮತಂ ॥

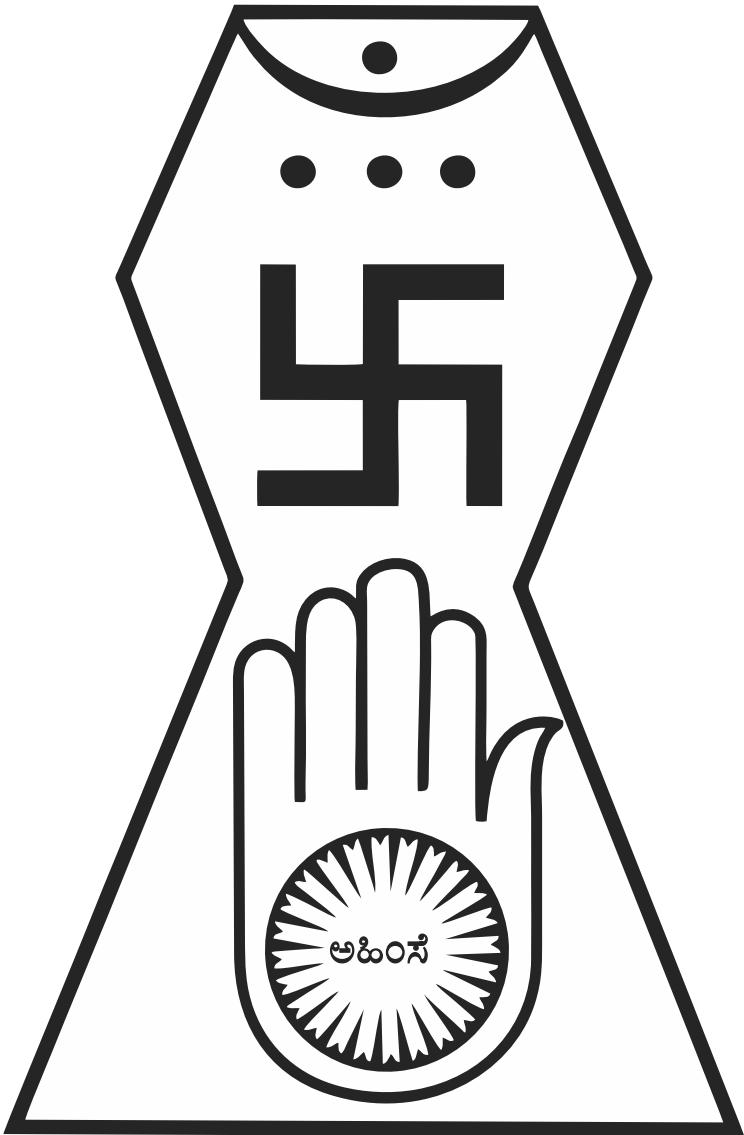
ಅಥವ - ಎಲ್ಲ ಜೀವಗಳಲ್ಲಿ ರಾಗ-ದ್ಯೇಷ ರಹಿತ ಸಾಮ್ಯ ಪರಿಣಾಮ ಹೊಂದುವುದು, ಸಂಯಮಮಯ ಅರ್ಥಾತ್ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ 25, 16 ಇತ್ಯಾದಿ 70 ಪ್ರಕಾರಗಳ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥ ರೌದ್ರ ಧ್ಯಾನಗಳನ್ನು ವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಆಜಾಫಿಚಯ, ಅಪಾಯವಿಚಯ, ವಿಪಾಕವಿಚಯ ಹಾಗೂ ಸಂಸಾನವಿಚಯ ರೂಪದ ಧರ್ಮಧ್ಯಾನದ ಚಿಂತನೆ, ಮಂಧನವನ್ನು ತನ್ನ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಏಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದು ಸುಯೋಗ್ಯ ಭಾವವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದ ವಿಷಯ ಕಪಾಯಗಳ ಪ್ರವಾಹ ಹರಿಯುತ್ತಲಿದೆ. ಅದರ ವಾಸನೆಯಿಂದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ಧರ್ಮಧ್ಯಾನದ ಕಡೆಗೆ ಆಕರ್ಷಿತವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆತ್ಮನ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿರುವ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಂಗನಂತೆ

ಚಂಚಲ ಜೀವನ ಅಥವಾ ಮನವೆಂಬ ಭೂತವನ್ನು ದಾನ, ಮಾಡಿ ಮುಂತಾದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವವರು ಹಾಗೂ ಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ಭವ್ಯ ಆತ್ಮರೂಗಳು ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಹೊಡೆತಗಳಿಂದ ಬರುವ ಇಂದ್ರಿಯ ಭೋಗ ವಿಷಯಗಳ ಗಾಳಿಯನ್ನು ತಡೆದು ಆಮೆಯಂತೆ ತಮ್ಮ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಕ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ವಿರಾಮ ನೀಡಿ ಯಮ, ನಿಯಮ, ಆಸನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸುಯೋಗ್ಯ ದ್ರವ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರ, ಕಾಲ ಮತ್ತು ಭಾವಗಳೊಂದಿಗೆ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಲೀನರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಅವರು, ಜಲಿಸದ ಜಲದಲ್ಲಿ ಮುಖ ಕಾಣುವಂತೆ ತಮ್ಮ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಆತ್ಮನ ದರ್ಶನ ಮಾಡತೊಡಗುತ್ತಾರೆ.

ಸಂಪೂರ್ಣ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಓಡುತ್ತಿರುವ ಮನದಿಂದ ಧ್ಯಾನವು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಹಾಗು ಕರ್ಮರೂಪದ ಇಂಧನವನ್ನು ಸುಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪರಿಗ್ರಹಗಳ ಮಮತ್ವದಿಂದ ಧ್ಯಾನದ ಶಕ್ತಿ ಬಹಿಗಾರ ಮಿನಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಕಾಮವಾಸನೆಯಿಂದ ಶಕ್ತಿಯು ಅಧೋಗಾಮಿನಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಸಮ್ಯಕ ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಶಕ್ತಿಯು ಉದ್ದ್ವಾಗಾಮಿನಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಸಾರದ ಕಡೆಗೆ ಓಡುವ ಶಕ್ತಿಯು ಇಂದನವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಎಂಟು ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಸುಡಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೆ ಹರಡುತ್ತಲಿದ್ದರೂ ಬಹಳಷ್ಟು ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಕಾಗದವನ್ನು ಸುಡಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಲೆನ್ಸ್‌ನಿಂದ ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರಿತಗೊಳಿಸಿ ಒಂದು ಸಾಫ್‌ನಡಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದಾಗ ಕಾಗದವು ಸುಟ್ಟಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಸಮ್ಯಕ (ಸಮೀಕ್ಷೀನ) ಶುಕ್ತಧ್ಯಾನದಿಂದ ಕರ್ಮರೂಪದ ಇಂಧನವು ಸುಟ್ಟಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಆತ್ಮನು ಕೇವಲಜ್ಞಾನಿ, ಪರಮಾತ್ಮ ಹಾಗೂ ಸಿದ್ಧಾನಾಗಿ ಮೋಕ್ಷದ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಅನಂತಕಾಲದವರೆಗೆ ಅನಂತಜ್ಞಾನ ಇತ್ಯಾದಿ ಗುಣಗಳಿಂದ ಸಂಪನ್ಮೂಲಾಗಿ ಲೋಕ ಶಿವರದಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಮಾನನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಇತ್ಯಲಂ (ಇತಿ ಸಮಾಪ್ತಿ)

ಪರಸ್ಪರೋಪಗ್ರಹೋ ಜೀವಾನಾಮ್

ಸಮ್ಯಕ್ ಧ್ಯಾನ ಶತಕ

ಮಂಗಲಾಚರಣೆ

- ಸಿದ್ಧ-ದೇವ ಜಿನ ಶೈಷ್ಟ ಹ್ಯೆ, ಪರಮೇಷ್ಠಿ-ಪದ ರೂಪ |
ನಮತಾ ಸಮ್ಯಕ್-ಧ್ಯಾನ ಮೇ, ಬನೂ ಆಪ್ತ-ಅನುರೂಪ ||

ಶೈಷ್ಟ ಜಿನರಾಗಿರುವ ‘ಸಿದ್ಧ’ ದೇವರು ಪರಮೇಷ್ಠಿ ಪದವಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಸಮೀಚಿನ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದರ ಫಲಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ನಾನು ಸಹ ಅವರಂತೆ ಸಿದ್ಧಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತಾಗಲಿ.

ಭಾಖಿಕೆ

- ಪರ-ಪದಾರ್ಥ ಸಂಯೋಗ ಸೇ, ಕರ್ಮ-ಬಂಧ ಸಂಸಾರ |
ಭೋಗ-ತಜೀ ಚಿಂತಾ ವಿಟೇ, ಧ್ಯಾನ-ಕರೇ ಭವ-ಪಾರ ||

ಆತ್ಮನಿಂದ ಭಿನ್ನನಾದ ಪರ ಪದಾರ್ಥಗಳು ದೊರೆತಾಗ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾಗುವುದರಿಂದ ಕರ್ಮಗಳ (ಪಾಪಗಳ) ಬಂಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಪರಿಭ್ರಮಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಸಂಸಾರದ ವಿಷಯಭೋಗಗಳನ್ನು ತ್ವಾಗ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಚಿಂತಿಗಳು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಅದರ ಫಲ ಸ್ವರೂಪದಿಂದ ಸಮ್ಯಕ್ ಧ್ಯಾನ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನು ಸಂಸಾರ ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಪಾರಾಗುತ್ತಾನೆ ಅಂದರೆ ಮೋಕ್ಷ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ.

ಸಂಸಾರದ ಲಕ್ಷಣ

- ಕರ್ಮ-ಬಂಧ ಗತಿ ಆಗತಿ, ಹೋತೆ ಜಿಸಮೇ ಕಾಮ |
ಚಾರೋ ಗತಿಯೋ ಮೇ ಭ್ರಮಣ, ಜಿಸಕಾ ಭವ ಹ್ಯೆ ನಾಮ ||
- ಕರ್ಮಗಳ ಬಂಧ, ಜನ್ಮ ಮರಣ ಮತ್ತು ದೇವ, ಮನುಷ್ಯ, ನರಕ

ಹಾಗೂ ತಿಯರ್ಥಂಚಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಭ್ರಮಣ ಆಗುತ್ತಿರುವುದರ ಹೇಸರೇ ಭವವಾಗಿದೆ;
‘ಸಂಸಾರ’ವಾಗಿದೆ.

ಮೋಕ್ಷದ ಸ್ವರೂಪ

4. ಸರ್ವ-ಕರ್ಮ ಕಾ ನಾಶ ಜಬ, ಜಹಾ ಮೋಯ ವಹ ಮೋಕ್ಷ ।
ನಿರ್ಗಂಧೋಽಂ ಕೋ ಪ್ರಾಪ್ತ ಮೋ, ಸಿದ್ಧ ಬನಾತಾ ಮೋಕ್ಷ ।

ಎಲ್ಲಿ ನಿರ್ಗಂಧ ಮುನಿಗಳ ಎಲ್ಲ ಅಪ್ಣಕರ್ಮಗಳು ನಾಶವಾಗುವವೋ ಅದನ್ನು ‘ಮೋಕ್ಷ’ವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮೋಕ್ಷವೇ ಅವರನ್ನು ಸಿದ್ಧಪರಮಾತ್ಮನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಭವ್ಯರ ಲಕ್ಷಣ

5. ರತ್ನತ್ರಯ-ಮಯ ಮೋಕ್ಷ-ಮಗ, ಪಾತಾ ಹೈ ವಹ ಭವ್ಯ ।
ಮೋಕ್ಷ-ಮಾರ್ಗ ಅರು ಮೋಕ್ಷ ಕೋ, ಪಾತಾ ನಹೀ ಅಭವ್ಯ ॥

ಸಮೃದ್ಧಿರ್ಥನ, ಸಮೃದ್ಧಿಚಾನನ, ಸಮೃದ್ಧಿಚಾರಿತ್ರ ರೂಪದ ರತ್ನತ್ರಯಮಯ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗವನ್ನು ಪಡೆಯಬಲ್ಲವರು ‘ಭವ್ಯ’ರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಲಾಗದವರು ‘ಅಭವ್ಯ’ ಜೀವಗಳೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಧರ್ಮಾಧಾರ - ದಯಿ

6. ವಸ್ತು-ಸ್ವಭಾವರು ಧರ್ಮದಶ, ರತ್ನತ್ರಯ ಹೈ ಧರ್ಮ ।
ದಯಾ-ಧರ್ಮ ಆಧಾರ ಹೈ, ಜಸಕೆ ಬಿನಾ ಅಧರ್ಮ ॥

ವಸ್ತು ಸ್ವಭಾವ, ದಶಧರ್ಮಗಳು, ರತ್ನತ್ರಯಗಳು ಹಾಗೂ ದಯಾಭಾವ ಇವುಗಳನ್ನು ಧರ್ಮವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ದಯಿಯು ಧರ್ಮದ ಮೂಲಾಧಾರವಾಗಿದೆ. ದಯಿ ಇಲ್ಲದ ಧರ್ಮವನ್ನು ‘ಅಧರ್ಮ’ವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಗುರಿ- ಮೇಣ್ಣಲುಗಳು

7. ವಸ್ತು-ಸ್ವಭಾವ ಸು-ಲಕ್ಷ್ಯ ಹೋ, ಸಚ್ಚಾ-ಸೌಖ್ಯ ಸ್ವರೂಪ ।
ದಯಾ ಅದಿ ಸೋಪಾನ ಹೈ, ಶಿವ-ಮಂಜಿಲ ಅನುರೂಪ ॥

ವಸ್ತು-ಸ್ವಭಾವ ನಮ್ಮ ಉತ್ತಮ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ ಅದನ್ನು ನಿಜವಾದ ಸುಖ ಸ್ವರೂಪವೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿದೆ. ದಯಾ, ರತ್ನತ್ಯಯ ಮತ್ತು ಹತ್ಯಾಧರ್ಮಗಳು ಇವು ವಸ್ತು-ಸ್ವಭಾವ ರೂಪ ಮೋಕ್ಷ-ಸೌಧರ್ಯದ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳಿಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ವಿಷಯ: ಕ್ರೋಧದ ಅಭಾವ ರೂಪ ಪರಿಣಾಮ ‘ಕ್ಷಮಾಧರ್ಮ’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಮಾನದ ಅಭಾವ ಅಥವಾ ಮೃದುತ್ವ ಸ್ವಭಾವ ‘ಮಾರ್ಗವಧರ್ಮ’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಮಾಯಾಚಾರದ ಅಭಾವ ಅಥವಾ ಸರಳತಾಭಾವ ‘ಆರ್ಚವಧರ್ಮ’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ನಿಲೋರಭತೆ ಅಥವಾ ಪವಿತ್ರತೆಯ ಹೆಸರು ‘ಶಾಚಧರ್ಮ’ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಹಿತಕಾರಿ ವಚನಗಳ ತ್ಯಾಗ ಅಥವಾ ಸಜ್ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ಹಿತಕರ ವಚನ ಹೇಳುವುದು ‘ಸತ್ಯಧರ್ಮ’ ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂದಿಯಗಳನ್ನು ಪಾಪ-ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ‘ಸಂಯಮಧರ್ಮ’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಕರ್ಮಕ್ಷಯಗಳಾಗಿ ಉಪವಾಸ ಮುಂತಾದ ಅನುಷ್ಠಾನ ‘ತಪಧರ್ಮ’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಸಂಯತ ಜನರಿಗಳಿಗಾಗಿ ರತ್ನತ್ಯಯ ಪಾಲನೆಯ ಉಪದೇಶ ನಿಯಮ ನೀಡುವುದನ್ನು ಮುನಿಗಳ ‘ತ್ಯಾಗಧರ್ಮ’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಿಜಾತ್ಮವನ್ನಲ್ಲದೇ ಪರಮಾಣವಿನಷ್ಟು ಸಹ ಪರವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಮೋಹವಾಗಿರುವುದೆ ‘ಆಕಿಂಚನ್ಯಧರ್ಮ’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ಸರ್ವ ಮಹಿಳೆಯರಿಂದ ವೈರಾಗ್ಯಭಾವ ಹಾಗೂ ಆತ್ಮಲೀನತಾ ರೂಪ ಪರಿಣಾಮದವರಾಗುವುದು ‘ಬ್ರಹ್ಮಚಯಧರ್ಮ’ ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಹತ್ತು ಧರ್ಮಗಳು ಮೋಕ್ಷ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಪಾಲನೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ “ಉತ್ತಮ” ಈ ವಿಶೇಷಣೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ. ಖಾದ್ಯ, ಲೇಹ್ಯ, ಸ್ವಾದ ಮತ್ತು ಪೇಯ ಆಹಾರಗಳನ್ನು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವುದು ‘ಉಪವಾಸ’, ಹಸಿವೆಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಸೇವನೆ ‘ಅವಮೌದಯ್ಯ’, ನಿಯಮ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಆಹಾರ ಸೇವಿಸುವುದು ‘ಪೃತಿಪರಿಸಂಖ್ಯಾನ’;

ಹಾಲು ಅಥವಾ ಉಪ್ಪು ಮುಂತಾದವುಗಳ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವುದು ‘ರಸಪರಿತ್ಯಾಗ’, ಏಕಾಂತ ಸಾಫನದಲ್ಲಿ ಆಸನಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದು ‘ವಿವಿಕ್ತಶಯ್ಯಾಸನ’ ಹಾಗೂ ಸಮಾಂ ಮೂರ್ವಕ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ‘ಕಾಯ್ಕ್ಲೇಶತಪ’ - ಹೀಗೆ ಇವು 6 ಬಹಿರಂಗ ತಪಗಳಾಗಿವೆ. ದೋಷಗಳನ್ನು ಪರಿಮಾಣ ಮಾಡುವುದು ‘ಪ್ರಾಯಿಷ್ಟಿತ್ತ’, ವೀತರಾಗದ ಆದರ ನಮನ ಆದಿ ಮಾಡುವುದು ‘ವಿನಯ’, ನಿಗ್ರಂಥರ ಸೇವೆ ‘ಪ್ರೈಯಾವೃತ್ತೆ’, ಆಗಮಗಳ ಪರಣ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ‘ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ’, ಶರೀರ ಮುಂತಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಂದ ನಿಸ್ಸುಹನಾಗುವುದು ಪರಿಮಾತ್ಮ್ಲೀನತೆ ರೂಪವಾಗಿರುವುದು ‘ವೃತ್ಸಗ್ರಂಥ’ ಮತ್ತು ಧರ್ಮ ಶುಕ್ಲರೂಪ ಪರಿಣಾಮ ಧ್ಯಾನ ‘ತಪ’ - ಹೀಗೆ ಈ ಆರು ಅಂತರಂಗ ತಪವಾಗಿದೆ.

ಅತ್ಯಂತ ಹೀಗೆ?

8. ಅತಮ-ಹಿತ ತೀವ-ಸೌಖ್ಯ ಹೈ, ಆಕುಲತಾ ಸೇ ದೂರ |

ರತ್ನತ್ರಯ ಸೇ ಪ್ರಾಪ್ತ ಹೋ, ಆತ್ಮಗುಣೋಂ ಸೇ ಮೂರ ||

ಆತ್ಮನ ಹಿತವು ಆತ್ಮನ ಗುಣಗಳಿಂದ ಪರಿಮೂರ್ಚಿತವಾದ ಮೋಕ್ಷ ಸುಖದಲ್ಲಿದೆ. ಆ ಸುಖದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಿಯ ವಿಷಯಗಳ ಇಚ್ಛೆಯ ಆಕುಲತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಿ ಸುಖಿಕರ ರತ್ನತ್ರಯ ರೂಪದ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗವು ದೋರೆಯುತ್ತದೆ.

ಧ್ಯಾನ ಸಾಧನೀಗಾರಿ ಜಿಂತನೆ

9. ಮನ ಯವ ವಾಸರ-ಸಮ ಕಹಾ, ಬಡೀ ಚಪಲತಾ ಮಾನ |

ಜಾಳ್ಳನ, ಧ್ಯಾನ ಮೇ ಲೀನ ಜಬ, ಆತ್ಮಶಾಂತಿ ಸುಖ ಜಾನ ||

ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಬಹಳ ಚಂಚಲ ಸ್ವಭಾವದ್ದಾಗಿದ್ದ ಮಂಗನಂತಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ನಾವು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಏಕಾಗ್ರಗೊಳಿಸಿ ಜಾಳ್ಳನ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಲೀನರಾದಾಗ ಬಹಳ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸುಖವು ದೋರೆಯುತ್ತವೆ.

10. ಮನಸ್-ಭೂತ ಕೋ ಧರ್ಮ ಮೇ, ಸದಾ ಲಗಾನಾ ಜಾಣಿ ।
ಪಾಪ-ಬಂಧ ಸೇ ದೂರ ಹೋ, ಪಾತೇ ಸಮತಾ ಧ್ಯಾನ ॥

ಸುಮೃದ್ಧಿ ಇರುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿಂಬ ಭೂತವನ್ನು ಧರ್ಮಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುವುದು ಜಾಣಿ ಮರುಷರ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಫಲ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ನಾವು ಪಾಪಕರ್ಮಗಳ ಬಂಧದಿಂದ ದೂರವಾಗಿ ಸಮತಾಭಾವ ಹಾಗೂ ಧ್ಯಾನದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

11. ಅಕ್ಷ-ಶಿಡಕಿಯೋಂ ಸೇ ಸದಾ, ವಿಷಯ-ಪವನ ಕಾ ಜೋರ ।
ಅಗರ ಬಂದ ಹೋ ಶಿಡಕಿಯಾ, ನಿಜ-ಸುಖ ಕೇ ಹೋ ಭೋರ ॥

ಇಂದ್ರಿಯ ರೂಪದ ಕಿಟಕಿಗಳಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳ ವಿಷಯಗಳ ಗಾಳಿಯು ಬೀಸಿ ಬಹಳ ಬಾಧೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಇಂದ್ರಿಯ ರೂಪದ ಕಿಟಕಿಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ತನ್ನ ಆಶ್ರಮದೇಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸಿದರೆ ಅದು ತನ್ನ ಆಶ್ರಮ ಸುಖದ ಬೇಳಕು ಆಗುತ್ತದೆ.

12. ಪೈರ ವ ಮುಖ ಅಂದರ ಕರೇ, ಕಣ್ಣಾ ಪೀಠ ದಿಖಾಯ ।
ಬಾಧಕ ಸೇ ಧ್ಯಾನೀ ಬಚೇ, ಸಂಯಮ-ಸುಖ ಮಹಕಾಯ ॥

ಬಾಧಕಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಮೆಯು ತನ್ನ ಬೆನ್ನೆನ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಾಲು ಹಾಗೂ ಮುಖಗಳನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಇಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಧ್ಯಾನಿಯು ಅಶುಭ ಕರ್ಮಗಳ ಆಸ್ರವದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಧ್ಯಾನ ಮತ್ತು ಏಕಾಗ್ರತೆಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಏದೂ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ತನ್ನ ವಶದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಸಂಯಮ ಮತ್ತು ಸುಗಂಧವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಅಂದರೆ, ಅಲೋಕಿಕ ಸುಖದ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ.

13. ವಾಯು ಬಹತೀ ವೇಗ ಸೇ, ಜಲ ಮೇ ಉತೇ ತರಂಗ ॥
ವಿಷಯೋಂ ಕೇ ವಾಯು ರುಕೇ, ನಿಮ್ಮಲ ಆತ್ಮ ವಿರಂಗ ॥

ವಾಯುವು ಜೋರಾಗಿ ಬೀಸಿದಾಗ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅಲೆಗಳು ಏಳತೊಡಗುವಂತೆ ಹಾಗೂ ಆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ (ನೆರಳು) ಕಾಣದಿರುವಂತೆ, ಮೋಹಿಗಳಿಗೆ ವಿಷಯ ವಾಸನೆಯ ವಾಯುವಿನಿಂದ ಆತ್ಮನ ದರ್ಶನ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯೋಗಿಯು ವಿಷಯ ವಾಸನೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿ ಅಥವಾ ನಿಮೋಽಹಿಯು, ಸಾಂಸಾರಿಕ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಂದ ದೂರನಾಗಿ ತನ್ನ ಆತ್ಮನ ಧ್ಯಾನದಿಂದ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಶಾಂತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಆತನು ನಿಮ್ಮಲ ವೀಕರಾಗ ಆತ್ಮನ ದರ್ಶನ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ.

14. ರವಿ-ಕರಣೇ ಬಿಖರೀ ತಪೇ, ಕಾಗಜ ಜಲಾ ನ ದೇತ ।
ಕಾಂಚ ಸಾಫ ದುರ್ಬಿನ ಕಾ, ಭಷ್ಯಸಾತ್ ಕರ ದೇತ ॥

ಸೂರ್ಯನ ಕರಣಗಳು ಸಂಮಾಂ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹರಡಿ ತಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಒಂದು ಕಾಗದದ ತುಂಡನ್ನೂ ಸುಡಲಾರವು. ಆದರೆ ಅವು ಗಾಜಿನಲ್ಲಿ(ಲೆನ್ಸ್) ಆ ಕರಣಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರಿಕರಿಸಿ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸಿದಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಗದ ಸುಟ್ಟು ಭಸ್ಯವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

15. ಮನ ಮೂರೇ ಜಗ ಮೇ ಫಿರೇ, ಏಕ-ಜಗತ ನಾ ಧಾರ್ಯನ ।
ಕೇಂದ್ರಿತ ನಿಜ ಮೇ ಧಾರ್ಯನ ತಬ, ಪ್ರಗಟೇ ಕೇವಲಜ್ಞಾನ ॥

ಮಾನವನ ಮನಸ್ಸು ಸಂಮಾಂ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಾ

ಇರುವವರೆಗೆ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಆತ್ಮನ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಉತ್ತಮ ಶಕ್ತಿ (ವಜ್ರ ವೃಷಭನಾರಾಚ ಸಂಹನನ)ಯೋಂದಿಗೆ ನಿಗ್ರಂಥನಾಗಿ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಮುರ್ಖಮಾರ್ತ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಶುಲ್ಕಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಘಾತಿಕಮುರ್ಗಳು ಕ್ಷಯವಾಗುತ್ತವೆ ಹಾಗೂ ಕೇವಲಜ್ಞಾನ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ.

(ವಜ್ರ ವೃಷಭನಾರಾಚ ಸಂಹನನ, ನಿಗ್ರಂಥ, ಅಂತರ್ಮುರ್ಖಮಾರ್ತ ಘಾತಿಕಮುರ್ಗ ಮತ್ತು ಕೇವಲಜ್ಞಾನ ಈ ಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಶಬ್ದಕೋಶದಿಂದ ತಿಳಿಯಿರಿ)

ಧ್ಯಾನದ ಅವಸ್ಥೆಗಳು

16. ಸಮತಾ, ಧ್ಯಾನ-ಸಮಾಧಿ ವಾ, ಗುಪ್ತಿ, ಶುದ್ಧ-ಲಪಯೋಗ |

ನಿಜಾನುಭವ ನಿಶ್ಚಯ ಕರ್ಮೋ, ಯಥಾಖ್ಯಾತ ಸತ್ಯೋಗ ||

ಧ್ಯಾನ, ಸಮತೆ, ಗುಪ್ತಿ, ಶುದ್ಧೋಪಯೋಗ, ನಿಜಾನುಭವ, ನಿಶ್ಚಯ ಮತ್ತು ಯಥಾಖ್ಯಾತ - ಇವೆಲ್ಲವೂ ಧ್ಯಾನದ ಅವಸ್ಥೆಗಳಾಗಿವೆ. ಸಮೀಕ್ಷೆನ ಯೋಗದ ಸದ್ಗುರೂಪವಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಮುಂದೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಧ್ಯಾನದ ಯೋಗ್ಯ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು

17. ದ್ರವ್ಯ, ಕ್ಷೇತ್ರ, ಸು-ಕಾಲ ಸರ್ವ, ಭಾವ ಜೀವ ಜಬ ಪಾಯ |

ಸಮತಾ ಧ್ಯಾನಾದಿಕ ಮಿಲೇ, ಸುಯೋಗ್ಯ ವರ ಬನ ಜಾಯ ||

ಸುಯೋಗ್ಯ ದ್ರವ್ಯ, ಕ್ಷೇತ್ರ, ಕಾಲ ಮತ್ತು ಭಾವ - ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಜೀವ ಪಡೆದಾಗ ಜೀವನಿಗೆ ಸಮತೆ ಹಾಗೂ ಧ್ಯಾನ ಮುಂತಾದವುಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ; ಅವನು ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ಪ್ರಯೋಜಿನಿ

18. ಜೀವ-ದ್ರವ್ಯ ಆಧಾರ ಹ್ಯೇ, ಧ್ಯಾತಾ, ಸಾಧ್ಯ, ಶ್ವಜೀವ |
ಸಂಹನನ ಆದ ಅಜೀವ ಹ್ಯೇ, ಹೇತು ದೇವ, ಗುರು ಜೀವ ||

ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಜೀವದ್ರವ್ಯವು ಆಧಾರರೂಪವೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿದೆ. ‘ಧ್ಯಾತಾ’ ಅಂದರೆ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವವನು, ‘ಸಾಧ್ಯ’ ಅಂದರೆ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವವನು ತನ್ನ ಜೀವಾತ್ಮರೂಪದ ದ್ರವ್ಯವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಸಂಹನನ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಸಾಧನರೂಪದ ಅದ್ರವ್ಯಗಳೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಏಂತರಾಗ ದೇವ ಹಾಗೂ ನಿಗ್ರಂಥಗುರುಗಳನ್ನು ಜೀವದ್ರವ್ಯವೆನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಂಹನನ

19. ವಚ್ಚಾಪ್ರಭನಾರಾಚ ಯಹ, ಸಂಹನನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಜಾನ |
ಶುಭ-ಧ್ಯಾನೀ ಬನ ಕರ್ಮ-ಕ್ಷಯ, ಹೋವೆ ಮೋಕ್ಷ ಮಹಾನ ||

ವಚ್ಚಾಪ್ರಭನಾರಾಚ ಸಂಹನನವನ್ನು ಧ್ಯಾನಕ್ಕಾಗಿ ಉತ್ತಮ ಸಂಹನನವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಇದೇ ಸಂಹನನದಿಂದ ಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನದ ಮೂಲಕ ಕರ್ಮಗಳ ಕ್ಷಯ ಮಾಡಿ ಆತ್ಮನು ಮಹಾನ್ ಮೋಕ್ಷಪಡವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ.

ಅಸನ

20. ಖಿಡ್ಗಾಸನರು ಪದ್ಮಾಸನ, ಸಿದ್ಧಾಸನ ಕಾ ಯೋಗ |
ವೀರಾಸನರು ವಚ್ಚಾಸನ, ಧ್ಯಾನಿ ಬನೇ ಅಯೋಗ ||

ಖಿಡ್ಗಾಸನ, ಪದ್ಮಾಸನ, ಸಿದ್ಧಾಸನ, ವೀರಾಸನ ಮತ್ತು ವಚ್ಚಾಸನ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ಧ್ಯಾನಿ ಯೋಗಿಯ ಧ್ಯಾನಮಾಡಿ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿ ಯೋಗದ ಅಶಿ ಎತ್ತರದ ಉತ್ತಪ್ಪ ಅಯೋಗ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ.

ಅಹಾರ

21. ಅಶನ ರಾಜಸಿಕ, ತಾಮಸಿಕ, ಜಿಸೇ ಭೋಡನಾ ಶೈಷ್ವಂ ।

ಸಾತ್ವಿಕ, ಪ್ರಾಸುಕ ಹೋ ಅಶನ, ಧ್ಯಾನ ಬಢೇ, ವಯ ಜೀಷ್ವಂ ॥

ರಾಜಸಿಕ, ತಾಮಸಿಕ ಆಹಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಾತ್ವಿಕ ಆಹಾರವನ್ನು ಪ್ರಾಸುಕ ಮಾಡಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ಶೈಷ್ವಂ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಫಲ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಧ್ಯಾನದ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಧ್ಯಾನಿಯು ದೀಪ್ರ-ಅಯುವಿನ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ.

22. ನಶಾ, ಅಮಿಸ, ಕಂದ ತಜ, ನಿತಿ ಮೇ ಭೋಡೆ ಭೋಜ ।

ಮಯಾ-ದಿತ, ಶೋಧಿತ-ಅಶನ, ಶ್ವಸ್ಥ-ಧ್ಯಾನ ಹೋ ರೋಜ ॥

ಧ್ಯಾನದ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯು ಮಾಂಸ, ಮಾದಕ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಕಂದಮೂಲ ಹಾಗೂ ರಾತ್ರಿಭೋಜನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಯಾ-ದಿತ ಹಾಗೂ ಶೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಆಹಾರದ ಸೇವನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಆರೋಗ್ಯಪೂರ್ಣ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ.

23. ಏಕ ಬಾರ ಭೋಜನ ಕರೇ, ಯೋಗೀ ವಹ ಕಹಲಾಯ ।

ದೋಯ ಬಾರ ಭೋಗೀ ಕರೇ, ತ್ರಯ ರೋಗಿ ಹೋ ಜಾಯ ॥

ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಗಲು ಒಂದು ಸಾರಿ ಆಹಾರ ಮಾಡುವವನನ್ನು ‘ಯೋಗಿ’ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಎರಡು ಸಾರಿ ಆಹಾರ ಮಾಡುವವನನ್ನು ‘ಭೋಗಿ’ ಹಾಗೂ ಮೂರು ಸಾರಿ ಆಹಾರ ಮಾಡುವವನನ್ನು ‘ರೋಗಿ’ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ, ಇವರಿಗೆ ಧ್ಯಾನದ ಪ್ರತ್ಯು ಅತಿ ದುರ್ಬಳವಾಗಿದೆ.

24. ಅರ್ಥ-ಲಾದರ ಭೋಜನ ಕರೇ, ದುಗುನಾ-ಜಲ, ಹೋ ಧ್ಯಾನ ।
ತಿಗುನಾ-ಪರಿಶ್ರಮ ಜೋ ಕರೇ, ಶತಾಯ ಹೋ ಧೀಮಾನ ॥

ಅರ್ಥ-ಹೋಟ್ಟಿ ಆಹಾರ ಮಾಡಿ ಅದರ ಎರಡು ಪಟ್ಟು ನೀರು ಕುಡಿದು ಮೂರು ಪಟ್ಟು ಪರಿಶ್ರಮ ಮಾಡುವ ಯೋಗಿಯು ಮೂರಣದಿವಸ ಪ್ರಮಾದ ರಹಿತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಧ್ಯಾನವು ಸಿದ್ಧಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಧೀಮಂತ ಯೋಗಿಯು ಶತಾಯ ಆಗುತ್ತಾನೆ.

25. ಖೋವಾ, ಮೇವಾ ಆದಿ ಹೈ, ಜಹಾ ಪದಾರ್ಥ ಗರಿಷ್ಟ ।
ಜೋ ಪದಾರ್ಥ ರುಚಿಕರ ಲಗೇ, ಕಹಲಾತೇ ಹೈ ಇಷ್ಟ ॥

ಖೋವಾ, ಮೇವಾ (ದ್ರಾಕ್ಷಿ, ಬಾದಾಮಿ, ಪಿಸ್ತಾ) ಮುಂತಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಗರಿಷ್ಟ (ಭಾರಿ) ಪದಾರ್ಥಗಳೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ ಹಾಗೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಪ್ರಭಾವವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ರುಚಿಕರವಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಬಾಧಕ ತತ್ವ

26. ಇಷ್ಟ, ಗರಿಷ್ಟ-ಪದಾರ್ಥ ವಾ, ಶ್ರೀ ಕಾ ಸಂಪರ್ಗ ।
ವ್ಯಾಸನ ಸಭೀ ಸದೌಧ್ಯಾನ ಮೇ, ಬಾಧಾ ದೇ ಉಪಸರ್ಗ ॥

ಇಷ್ಟ, ಗರಿಷ್ಟ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಸಂಪರ್ಕ (ಶ್ರೀಯರಿಗೆ ಮರುಷರ ಸಂಪರ್ಕ) ಹೀಗೆಯೇ ಸಪ್ತವ್ಯಾಸನಗಳು - ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸಮೀಕ್ಷೀನ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಬಾಧಕ ಹಾಗೂ ಉಪಸರ್ಗದ ಸಮಾನವಾಗಿವೆ.

ಸಾಧಕಲಿಗೆ ಲಾಭ

27. ಏಕಾಶನ ಉಪವಾಸ ಹೋ, ಹಲ್ಮೇ ಪನ-ಸಹ ಧ್ಯಾನ ।

ನಾ ಪ್ರಮಾದ-ನಿದ್ರಾ ಜಗೇ, ಮುನಿ-ಅನುಭೂತಿ ಸುಜಾನ ॥

ಏಕಾಶನ ಹಾಗೂ ಉಪವಾಸದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹಗುರತೆಯ ಕಾರಣ ಧ್ಯಾನ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಮಾದ ಉಂಟಾಗುವ ಮತ್ತು ನಿದ್ರೆ ಬರುವ ಸಂಭವವಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಮುನಿಜನರ ಅನುಭೂತಿ ಇರುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

28. ಸ್ವರ್ವನ, ರಸನಾ ರಹೀ, ಕಾಮ-ಇಂದ್ರಿಯಾ ಜಾನ ।

ಕಾಮಜಯೀ ಕೇ ಉದ್ದ್ವರ್ಮ ಮೇ, ವಹೇ ಉಚಾರ ಮಾನ ॥

ಸ್ವರ್ವನ (ಚಹ್ರ) ಮತ್ತು ರಸನ (ನಾಲಿಗೆ) ಇವರಡು ಕಾಮದ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ಕಾಮದ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವವರ ಶಕ್ತಿಯು ಉದ್ದ್ವರ್ಮಗಾಮಿನಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಧ್ಯಾನದ ಸುಯೋಜ್ಯ ವಿಧಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ

29. ಮಮತ್ತೆ ತನ ಕಾ ತ್ಯಾಗ ಹೋ, ಕಾಯೋತ್ಸರ್ಗ ಮಹಾನ ।

ಆವರ್ತನ ನಮನ ಸಾಧ ಹೋ, ನಿಷದ್ಯ ಸಹ ಸು-ಧ್ಯಾನ ॥

ಶರೀರದ ಮೇಲಿನ ಮಮಕಾರವನ್ನು (ಅನ್ಯ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಮಮತ್ತೆವನ್ನೂ) ಬಿಟ್ಟು ನಿಂತುಕೊಂಡು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದು ಕಾಯೋತ್ಸರ್ಗ ಧ್ಯಾನವಾಗಿದೆ. ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ಮೂರು ಆವರ್ತನಗಳಿಂದ(ಗಡಿಯಾರದ ಮುಖ್ಯಗಳು ಸುತ್ತುವಂತೆ) ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ, ತಲೆಬಾಗಿಸಿ, ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತು ಎರಡು ಸಾರಿ (ಮೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ) ಗೋಆಸನದಲ್ಲಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ (ಮೂರ್ವ ಅಥವಾ ಉತ್ತರಾಭಿಮುಖವಾಗಿ) ಕುಳಿತು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಸಮ್ಯಕ್ ಧ್ಯಾನ ಅಥವಾ ಸಾಮಾಲಿಕವೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

30. ನೇತ್ರ ಖಿಲೇ ನಾ ಬಂದ ಹೋ, ನಾಶಾ-ದೃಷ್ಟಿ ಸುಹಾಯ |
ಅಧೋ ದಾಂತ ಫಿರ ಉಳ್ಳಿಸ್ ಕೇ, ಪಂಕ್ತಿ ಸುಸೌಮ್ಯ ಕಹಾಯ ||

ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವಾಗ ತಮ್ಮ ಎರಡೂ ಕಣ್ಣಗಳನ್ನು ಮೊಣಿ ತೆರೆಯದೇ ಹಾಗೂ ಮೊಣಿ ಮುಚ್ಚದೇ ಮೂಗಿನ ತುದಿಯ ಮೇಲೆ ದೃಷ್ಟಿ ಇಡುವುದು ಶೋಭನೀಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಹಲ್ಲಿನ ಕೆಳಗಿನ ಸಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಮೇಲಿನ ಹಲ್ಲಿನ ಸಾಲು ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಸುಂದರ ಸೌಮ್ಯ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

31. ಸರ್ವ ಅಕ್ಷ-ಘ್ರಾಪಾರ ಹೋ, ವಿರಾಮ ಯೋಗಿ ದೇತ |
ಧೀರೇ-ಧೀರೇ ಶ್ವಾಸ-ಲೇ, ಧ್ಯಾನ-ಪಕ ಕರ ಲೇತ ||

ಮನ, ವಚನ ಮತ್ತು ಕಾಯದ ಕೃತ-ಕಾರಿತ-ಅನುಮೋದನಾದಿ ಎಲ್ಲ ಶ್ರಯೆಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಯೋಗಿಯು ತನ್ನ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಶ್ವಾಸದ ಗತಿಯನ್ನು ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿಡುತ್ತಾ ಧ್ಯಾನದ ಏಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ.

32. ನಹೋ ದೃಷ್ಟಿ ಹೋ ಚಂಚಲಾ, ಆಸನ-ವಿಜಯೀ ಮೊಣಿ |
ಭೌತಿಕ-ಸಾಧನ ದೂರ ಸಬ, ಪ್ರಕೃತಿ-ಸಾಧ ಸಂಮೊಣಿ ||

ದೃಷ್ಟಿಯ ಚಂಚಲತೆ ಇಲ್ಲದೇ ನಿಶ್ಚಲ ದೃಷ್ಟಿಯೊಂದಿಗೆ ಆಸನದ ದೃಢತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಯೋಗಿಯು ಎಲ್ಲ ಭೌತಿಕ ಸಾಧನಗಳನ್ನು (ಘ್ರಾನ್, ವಾತಾನುಕೂಲ ಕೂಲರ್ ಮುಂತಾದವು) ದೂರವಿರಿಸಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸೌಮ್ಯ ಮತ್ತು ಶಾಂತವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನ ಸಂಪನ್ಮೂಲಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಉದ್ದೀಶ ಮತ್ತು ಸಾಧನ ಪ್ರವ್ಯ

33. ಶುದ್ಧ-ಆತ್ಮಾ ಧೈಯ ಹೈ, ಪರಮೇಷ್ಠಿ, ನವ-ದೇವ |
ನಿಮಿತ್ತ-ದ್ರವ್ಯ ವ ತತ್ತ್ವ ಭೀ, ಅಸ್ತಿಕಾಯ ಸದ್ಯವ ||

ಶುದ್ಧ ಆತ್ಮನ ಧ್ಯಾನವು ಯೋಗ್ಯ ಧೈಯವಾಗಿದೆ. ಪಂಚಪರಮೇಷ್ಠಿ, ನವದೇವತೆಗಳು, ಷಡ್-ದ್ರವ್ಯಗಳು, ಸಪ್ತತತ್ತ್ವಗಳು ಮತ್ತು ಪಂಚಾಸ್ತಿ-ಕಾಯಗಳು - ಇವು ಧ್ಯಾನದ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕವಾಗಿದ್ದ ಯಾವಾಗಲೂ ಚೆಂತನೆ ಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯ ನಿಮಿತ್ತ ದ್ರವ್ಯಗಳಾಗಿವೆ.

ಧ್ಯಾನಕ್ಷಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರ

34. ಧ್ಯಾನ-ಕ್ಷೇತ್ರ ಏಕಾಂತ ಹೋ, ಬಾಧಾಂಂ ಸೇ ದೂರ |
ಜಂಗಲ, ಗೃಹ, ಮಂದಿರ ರಹೇ, ಪ್ರಸನ್ನತಾ ಸೇ ಪೂರ ||

ಧ್ಯಾನಕ್ಷಾರಿ ಏಕಾಂತ ಮತ್ತು ಬಾಧೆ ಇಲ್ಲದ ವಾತಾವರಣದ ಕ್ಷೇತ್ರ ಇರಬೇಕು. ಇಂತಹ ಧ್ಯಾನದ ವಾತಾವರಣ ವನದಲ್ಲಿ, ನಿಜನ ಮನೆ ಅಥವಾ ಜೀನಮಂದಿರ(ಜೀನಾಲಯ)ದಲ್ಲಿ ದೂರೆಯುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಉತ್ತಮ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸನ್ನತಾ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಧ್ಯಾನ ಸಂಪನ್ಮಾನಗುತ್ತದೆ.

ಧ್ಯಾನಕ್ಷಾರಿ ತಾಲ

35. ಸುಖ, ಮಧ್ಯ ವ ಶಾಮ ಮೇ, ನಿತ್ಯ ಕರೇ ಶುಭ-ಧ್ಯಾನ |
ಯೋಗ ಸುಷುಪ್ತಿ-ಸ್ವರ ಚಲೇ, ಪರಮ-ಶಾಂತಿ ಹೋ ಜಾನ ||

ಬೆಳಿಗೆ ಸೂರ್ಯೋದಯದ ಮೊದಲು, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 12 ಗಂಟೆಯ ಸಮೀಪ ಹಾಗೂ ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏಳು ಗಂಟೆಯ ಸುಷುಪ್ತಿ ಯೋಗದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ ಹಾಗೂ ಚಂದ್ರ ಯಾವಾಗಲೂ

ಸಹಜ ರೂಪದ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಪ್ರತಿದಿನ ಶುಭಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪರಮಶಾಂತಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

36. ಭವ, ಚಾರ ವ ದೋಯ ಫಡೀ, ಸಾಮಾಯಿಕ ಮೇ ಧ್ಯಾನ ।
ಉತ್ತಮ, ಮಧ್ಯಮ ವ ಜಘನ, ಕಾಲ ತೀನ ಪಹಚಾನ ॥

ಸಾಮಾಯಿಕ ರೂಪದ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಆರು ಫಳಿಗೆ (ಎರಡು ಗಂಟೆಗೆ 24 ನಿಮಿಷಗಳು) ‘ಉತ್ಪಾದ್ವಾ ಕಾಲ’, ನಾಲ್ಕು ಫಳಿಗೆ (ಒಂದು ಫಂಟೆಗೆ 36 ನಿಮಿಷಗಳು) ‘ಮಧ್ಯಮ ಕಾಲ’, ಎರಡು ಫಳಿಗೆ (48 ನಿಮಿಷಗಳು) ‘ಜಘನ್ಯ ಕಾಲ’ ಪೆಂದು ತೀಳಿಯಬೇಕು. ಈ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಶುಭಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಏಕಾಗ್ರವಾಗುತ್ತಾ ಸಾಗುತ್ತದೆ.

ಧ್ಯಾನಕ್ರಾಣಿ ಭಾವ

37. ಸಬ ಜೀವೋಂ ಪರ ಸಾಮ್ಯ ಹೋ, ಸಂಯಮ ಭಾವನ ನೇಕ ।
ಅತ್ಯರ್ಥ, ರೌದ್ರ ಕಾ ತ್ಯಾಗ ಹೋ, ಸಮತಾ ಪೂರ್ಣ ವಿವೇಕ ॥

ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ಭೇದ ಭಾವವಿಲ್ಲದೇ ಸಮತಾ ಭಾವ ಹೊಂದಿರುವುದು ಹಾಗೂ ಇಂದಿಯಗಳನ್ನು ಪಾಪದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿ, ಪ್ರಾಣಿಗಳ ರಕ್ಷಣೆಯ ಭಾವದೊಂದಿಗೆ ಶುಭಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾ ಅತ್ಯರ್ಥ ಮತ್ತು ರೌದ್ರ ಧ್ಯಾನಗಳನ್ನು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವುದು ವಿವೇಕದ ಸಾಮಾಯಿಕ ರೂಪದ ಧ್ಯಾನವಾಗಿದೆ.

ಸಮತಾ

38. ನಾ ರಾಜಾ ನಾ ರಂಕ ಲಖಿ, ನಾ ಹೀ ಸೌಮ್ಯ ಕುರೂಪ ।
ಅತಮ ಇನಸೇ ಭಿನ್ನ ಹೈ, ಯತಿ ಲಖಿತಾ ಸಮ ರೂಪ ॥

ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ರಾಜರಿಲ್ಲ; ಯಾರೂ ಬಡವರಿಲ್ಲ;
ಯಾರೂ ಸುಂದರರಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಯಾರೂ ಕುರೂಪಿಗಳಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ
ಆಶನು ಈ ಎಲ್ಲ ಬಾಹ್ಯ ಅವಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದ ಸಮಾನ
ರೂಪದಿಂದ ಅನಂತ ಶಕ್ತಿಯಳ್ಳವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ಸಂಯಾಮ

39. ಇಂದ್ರಿಯ-ವಿಷಯೋಂ ಮೇ ಜಹಾ, ಭೋಗ-ರುಚಿ ಕಾ ತ್ಯಾಗ |

ತ್ರುಸ, ಧಾವರ ಕಾ ಘಾತ ತಜ, ತಚೀಂ ಜಗತ್ ಸೇ ರಾಗ ||

ಪಂಚೀಂದ್ರಿಯಗಳ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಭೋಗಾಸಕ್ತರಲ್ಲದ ಯೋಗಿಗಳು
ಕ್ರಿಮಿ, ಕಪ್ಪೆಚಿಪ್ಪ ಮುಂತಾದ ‘ದ್ವೀಂದ್ರಿಯ’; ಇರುವ, ಚೇಳು ಮುಂತಾದ
‘ತ್ರೀಂದ್ರಿಯ’; ಸೊಳ್ಳಿ, ನೊಣ, ಬ್ರಹ್ಮರ ಮುಂತಾದ ‘ಚತುರಿಂದ್ರಿಯ’;
ಹಾಗೂ ಇಲಿ, ಕಪ್ಪೆ, ಮೀನು, ಹಸು, ಮನುಷ್ಯ ಮುಂತಾದ
‘ಪಂಚೀಂದ್ರಿಯ’ಗಳಂತಹ “ತ್ರುಸ” ಜೀವಿಗಳ ಮತ್ತು ಪೃಥ್ವಿ, ಜಲ,
ಅಗ್ನಿ, ವಾಯು, ವನಸ್ಪತಿ ಇಂತಹ “ಸ್ಥಾವರ” ವಿಕೀಂದ್ರಿಯ ಜೀವಗಳ
ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ರಾಗ, ದ್ವೇಷ ಮತ್ತು ಮೋಹದ
ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿರುವವರನ್ನು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯ ಸಾವಧಾನ
ಸಂಯಮಿಗಳಿಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಸದ್ಭಾವನೆಗಳ ಪ್ರಕಾರಗಳು

40. ಜಹಾ ಭಾವನಾ ಧರ್ಮ ಹೀ, ಪ್ರಜ್ಞೀಸ ಸೋಲವ ಚಾನೆ |

ಬಾರಹ, ಸಪ್ತ ವ ಉರ ಭೀ, ತ್ರಿ, ದ್ವಿ, ಇಕ ಶುಭ ಮಾನ ||

ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ 25, 16, 12, 7, 4, 3, 2 ಮತ್ತು
1 ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟು 70 ಪ್ರಕಾರದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಭಾವಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.
ಅವುಗಳನ್ನು ಶುಭ ಭಾವನೆಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಭಾವಿಸಬೇಕು.

41. ಪಾಂಚ-ಪ್ರತೋಽ ಕೇ ಭಾವನಾ, ಪಾಂಚ-ಪಾಂಚ ಪರಿಚಾನ ।

ದರ್ಶನವಿಶುದ್ಧಿ ಆದಿ ಭೀ, ಸೋಲಹ-ಭಾವನಾ ಮಾನ ।

ಅಹಿಂಸೆ, ಸತ್ಯ, ಅಚೌರ್ಯ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಮತ್ತು ಅಪರಿಗ್ರಹ ರೂಪದ ಪ್ರತಿಗಳ ಇದ್ದೆಂದು ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಿರಿ ಹಾಗೂ ದರ್ಶನವಿಶುದ್ಧಿ ಮುಂತಾದ ಹದಿನಾರು ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಿರಿ.

42. ಅನಿತ್ಯ ಆದಿಕ-ಭಾವನಾ, ಬಾರಹ-ಭಾವನ ಜಾನ ।

ಶಾಸ್ತಾಭ್ಯಾಸ ಜಿನ-ಸ್ತುತಿ, ಆದಿಕ ಸಾತ ಸು-ಮಾನ ॥

ಅನಿತ್ಯ ಮುಂತಾದ ಅನುಪ್ರೇಕ್ಷೆಗಳ 12 ಭಾವನಾರೂಪಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಿರಿ ಹಾಗೂ ಶಾಸ್ತಾಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಜಿನೇಂದ್ರಸ್ತುತಿ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಏಳು ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿರಿ.

43. ಮೃತ್ಯು ಪ್ರಮೋದ-ಭಾವನಾ, ಕರುಣಾ ಭೀ ಶುಭ ರೂಪ ।

ಮಧ್ಯಸ್ಥಿ-ಚೌಧೀ ರಹೀ, ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗ-ಅನುರೂಪ ॥

ಮೃತ್ಯು, ಪ್ರಮೋದ, ಕರುಣೆ ಮತ್ತು ಮಾಧ್ಯಸ್ಥಿ - ಈ ನಾಲ್ಕು ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗದ ಅನುರೂಪವಾಗಿ ಶುಭ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

44. ಸಮೃದ್ಧಶನ ವಾ ಜ್ಞಾನ, ಪ್ರತ, ರತ್ನತ್ರಯ ಹೈ ಜಾನ ।

ಸಂವೇಗರು ವೈರಾಗ್ಯ ಭೀ, ಶುಭ-ಭಾವನ ಪರಿಚಾನ ॥

ಸಮ್ಮಗ್ರಹನ ಸಮ್ಮಕ್ಷಜಾನ ಮತ್ತು ಸಮ್ಮಕ್ಷಾರಿತ ಇವುಗಳ ರತ್ನತ್ಯಂಯ ರೂಪದ ಮೂರು ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಿರಿ ಹಾಗೂ ಸಂಪೇಗ ಮತ್ತು ವೈರಾಗ್ಯ ಈ ಎರಡನ್ನೂ ಶುಭಭಾವನಾ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಿರಿ.

45. ಆತ್ಮ-ತತ್ವದ ಕೀ ಭಾವನಾ, ಏಕ-ಭಾವನಾ ನೇತ್ರ |

ಶಿವಸುಖ ಕೀ ಯೇ ಭಾವನಾ, ಕರೇ ಆತ್ಮ-ಅಭಿಷೇಕ ||

ನಮ್ಮ ಆತ್ಮ-ತತ್ವದ ಭಾವನೆಯು ಒಂದು ಸರಳ ಸುಂದರ ಭಾವನೆಯಾಗಿದೆ. ಶಿವಸುಖ(ಮೋಕ್ಷ) ಕೊಡುವ ಈ ಭಾವನೆಯು ನಮ್ಮ ಆತ್ಮನ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮನ ಎಂಟೂ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ತೊಳೆದು ನಿರ್ಮಲ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ.

ಆರ್ಥಧರ್ಮದ ಸ್ವರೂಪ

46. ಅತ್ರೀತಭಾವ ಹೀ ಆತ್ಮ ಹೈ, ಜಿಸಕಾ ದುಃಖ ಹೈ ನಾಮ |

ಅಶುಭ-ಬಂಧ, ಹೋ ದುರ್ಗತಿ, ಬಿಗಡೇ ಧರ್ಮ ಸು-ಕಾಮ ||

ಆರ್ಥ ಅಂದರೆ ದುಃಖ. ಇಂತಹ ದುಃಖರೂಪದ ಧ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಆರ್ಥಧರ್ಮ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆರ್ಥಧರ್ಮ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಧರ್ಮದ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳು ಕೆಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತವೆ, ಅಶುಭ ಕರ್ಮಗಳ ಬಂಧವಾಗುತ್ತವೆ. ಆತ್ಮನು ಶಿರ್ಯಂಚ ಮುಂತಾದ ದುರ್ಗತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ.

ಇಷ್ಟವಿಯೋಗ

47. ಜಹಾ ನಷ್ಟ ಹೋ ಇಷ್ಟ ವೇ, ಪದಾರ್ಥ ಯಾ ಹೋ ದೂರ |

ಕಹಾ ಮಿಲೇಂಗೆ, ಖೇದ ಯಹ, ಇಷ್ಟ-ವಿಯೋಗೀ ಪೂರ ||

ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಹಾಗೂ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ದೂರವಾದಾಗ ಅಥವಾ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾದಾಗ ಅದು ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ಸಂಯೋಗವಾಗಬಹುದೆಂದು ಮೂರು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಆಗುವ ಶೀಂದರ್ಭ, ಚಿಂತೆ ಅಥವಾ ವಿಕಲತೆಯನ್ನು ‘ಇಷ್ಟವಿಯೋಗ’ ಆರ್ಥಧ್ಯಾನವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಅನಿಷ್ಟ ಸಂಯೋಗ

48. ಜಹಾ ಅನಿಷ್ಟ-ಪದಾರ್ಥ ಕೇ, ಹಚೆ ಜಾನೇ ಕಾ ಭಾವ |

ಅನಿಷ್ಟ-ಸಂಯೋಗೀ ಬನೇ, ಮಿಲತಾ ನಹೀ ಸ್ವಭಾವ ||

ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗದಿರುವ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ದೊರಕಿದಾಗ ಅವುಗಳಿಂದ ಅಥವಾ ಅವರಿಂದ ದೂರವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಆಗುವ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ‘ಅನಿಷ್ಟ ಸಂಯೋಗ’ ಆರ್ಥಧ್ಯಾನವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಹೀಡಾ ಚಿಂತನೆ

49. ತನ ಕೀ ಹೀಡಾ ಹೋಯ್ ಜಬ, ರೋಗಾದಿಕ ಹೋ ಮಾನ |

ರೋಗ-ಭೂಖಿ ಆದಿಕ ಮಿಟೇ, ಹೀಡಾ-ಚಿಂತನ ಧ್ಯಾನ ||

ರೋಗ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ಶಾರೀರಿಕ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಹಾಗೂ ಹಸಿವು-ಬಾಯಾರಿಕೆ ಮುಂತಾದವುಗಳ ವೇದನೆಗಳನ್ನು ಶಮನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಆಗುವ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ‘ಹೀಡಾ ಚಿಂತನೆ’ಯ ಆರ್ಥಧ್ಯಾನವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ನಿದಾನ

50. ಇಂದ್ರಾದಿಕ ಕೇ ಸಂಪದಾ, ಇಂದ್ರಿಯ ಕೇ ವೇ ಭೋಗ |

ಆಗೇ ಹಮಕೋ ಪ್ರಾಪ್ತ ಹೋ, ಯಹೀ ನಿದಾನ ಪ್ರಯೋಗ ||

ನಮ್ಮ ಸತ್ಯಾರ್ಥಗಳ ಫಲ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಇಂದ್ರ, ಚಕ್ರವರ್ತಿ, ರಾಜ
ಮತ್ತು ಶ್ರೀಷ್ಟಿ ಮುಂತಾದ ಸಾಂಸಾರಿಕ ವೈಭವ ಅಥವಾ ಪಂಚೀಂದ್ರಿಯಗಳ
ವಿಷಯಭೋಗಗಳು ಮುಂದೆ ನನಗೆ ದೊರಕಲಿ ಎಂದು ವಿಚಾರ
ಮಾಡುವುದು ‘ನಿದಾನ’ ಆರ್ಥಧಾನ ಎನಿಸುತ್ತದೆ.

ಅರ್ಥಧಾನದ ಗುಣಸಾಧನ

51. ಪ್ರಥಮ ಪಾಂಚ-ಗುಣಸಾಧನ ತರ್ಕ, ಸಭೀ ಆರ್ಥ ಹೋ ಧಾನ |

ಭತವೇ ಉಸ ಗುಣಸಾಧನ ಮೇ, ಬಿನ ನಿದಾನ ತ್ರಯ ಮಾನ ||

ಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿ, ಸಾಸಾದನ ಸಮೃದ್ಧಿ, ಸಮೃಗ್ರಹಿ ಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿ,
ಅಸಂಯತ ಸಮೃದ್ಧಿ ಹಾಗೂ ಸಂಯತಾಸಂಯತ - ಈ ಐದು
ಗುಣಸಾಧನಗಳವರೆಗೆ ಎಲ್ಲ ನಾಲ್ಕು ಆರ್ಥಧಾನಗಳು ಯಥಾ ಸಂಭವ
ಆಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಮತ್ತ ಸಂಯತ ಹೆಸರಿನ ಮುನಿಗಳ 6ನೇ
ಗುಣಸಾಧನದಲ್ಲಿ ನಿದಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇಪ್ಪೆರೀಯೋಗ, ಅನಿಪ್ಪಸಂಯೋಗ
ಮತ್ತು ಪೀಡಾಚಿಂತನೆ ಎಂಬ ಮೂರು ಆರ್ಥಧಾನಗಳು ಸೂಕ್ತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಆಗುವ ಸಂಭವವಿದೆ.

ರೌದ್ರಧಾನ

52. ರುದ್ರ-ಭಾವ ಹೀ ರೌದ್ರ ಹೈ, ಕೂರ ಉಶೇ ಪರಿಣಾಮ |

ಜಿಸಕೋ ಭೀ ತಜನಾ ಕರ್ಮ, ತಭೀ ಹೋಯ ಶುಭ-ಧಾನ ||

ರುದ್ರ ಅಂದರೆ ಕೂರ. ಹಿಂಸಾನಂದ, ಮೃಷಾನಂದ, ಜೌಯಾನಂದ
ಮತ್ತು ಪರಿಗ್ರಹಾನಂದಗಳು ರೌದ್ರಧಾನಾತ್ಮಕವಾಗಿವೆ. ಅವು ಕೂರ
ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು.
ಆಗ ಶುಭಧಾನದ ಉಪಲಭ್ಯಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಹಿಂಸಾನಂದ

53. ಜಹಾ ಜೀವ ಕಾ ಘಾತ ಹೋ, ಪಿಸಾ ಕಾರ್ಯ ಸಹಷ್ರ |

ಕರನಾ ಹಿಂಸಾನಂದ ಹೈ, ಜೀವನ ನಾ ಆದಶ್ರ ||

ತ್ರೈ ಮತ್ತು ಸ್ಥಾವರ ಜೀವಗಳು ಘಾತವಾಗುವಾಗ ಇಂತಹ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಂತಸಪಡುವುದು ಅಥವಾ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದು ‘ಹಿಂಸಾನಂದ’ ಹೆಸರಿನ ರೌದ್ರಧ್ಯಾನವಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಹಿಂಸಕ (ಆರಂಭ ಮುಂತಾದ) ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವರನ್ನು ಜನರು ಸದಾಚಾರಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಮೃಷಾನಂದ

54. ರುಣಣ-ವಚನ ಜೋ ಪಾಪ ಹೈ, ಉನಕಾ ಜಹಾ ಪ್ರಯೋಗ |

ಮೃಷಾನಂದ ವಹ ಧ್ಯಾನ ಹೈ, ಶುದ್ಧ ನ ಹೋ ಉಪಯೋಗ ||

ಪಾಪರೂಪದ ಅಥವಾ ಹಿಂಸೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ಅಸತ್ಯ ವಚನಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದು, ಹೇಳಿಸುವುದು ‘ಮೃಷಾನಂದ’ ಧ್ಯಾನವಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಉಪಯೋಗವು ಅಶುದ್ಧರೂಪವಾಗುತ್ತದೆ.

ಚೌಯಾಂನಂದ

55. ಪರ-ಪದಾರ್ಥ ಕಾ ಹೋ ಹರಣ, ಭಲ-ಕಪಟೀ-ಮನ ಹೋಯ್

ಚೌಯಾಂನಂದೀ ಧ್ಯಾನ ಹೈ, ದುರ್ಗತಿ ಮೇ ಗಮ-ಜೋಯ ||

ಅನ್ಯರ ಧನ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಅಪಹರಣ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಭಲ ಮತ್ತು ಕಪಟವಾಗುವುದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹರ್ಷಗೊಳ್ಳುವುದು ಇದು ‘ಚೌಯಾಂನಂದ’ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಧ್ಯಾನವು ದುರ್ಗತಿಗೆ ತಲುಪಿಸಿ ಬಹಳ ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಪರಿಗ್ರಹಾನಂದ

56. ಇಬ್ಬಾಟೆಂ ಕಾ ಜಾಲ ಜೋ, ಬುನೇ ಸಂಗ ಕಾ ಭಾರ |

ಪರಿಗ್ರಹಾನಂದೀ ಬನೇ, ನಾರಕ-ದ್ವಾರ-ಮರ್ಮಾರ ||

ಸಾಂಸಾರಿಕ ಭೋಗ ಇಚ್ಛೆಗಳ ಬಲೆಯನ್ನು ಹರಡಿ,
ಪರಿಗ್ರಹಭಾರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಹಷಟವನ್ನು ಆಚರಿಸುವ ಮೋಹಿ
ಅಶ್ವನು ‘ಪರಿಗ್ರಹಾನಂದ’ ರೌದ್ರಧ್ಯಾನಿಯಾಗಿ ನರಕಾಯುವಿನ ಆಸ್ರವ
ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನರಕಗಳಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ಮಹಾದುಃಖಗಳನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ.

ರೌದ್ರಧ್ಯಾನದ ಗುಣಸ್ಥಾನ

57. ಪ್ರಥಮ ಪಾಂಚ-ಗುಣಸ್ಥಾನ ತಕ, ಸಭೀ ರೌದ್ರ ಹೋ ಧ್ಯಾನ |

ಸಮಕ್ಷತ, ಅಣುವ್ರತ ಹೋ ಜಹಾ, ತೀವ್ರ-ರೌದ್ರ ನಾ ಜಾನ ||

ಪ್ರಥಮ ಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿ ಗುಣಸ್ಥಾನದಿಂದ ಸಂಯತಾ ಸಂಯತಾ
ಹೆಸರಿನ ಐದನೆ ಗುಣಸ್ಥಾನದವರೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಕಾರದ ರೌದ್ರಧ್ಯಾನಗಳು
ಯಥಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅಣುವ್ರತಗಳೊಂದಿಗೆ
ಪ್ರತಿಮು, ಸಂವೇಗ, ಆಸ್ತಿಕ್ಯ ಹಾಗೂ ಅನುಕಂಪರೂಪ ಸಮೃದ್ಧವು
ಇರುವಾಗ ಸ್ಥಾಲರೂಪದಿಂದ ಐದು ಪಾಪಗಳ ಅಥವಾ ಅನ್ಯಾಯ,
ಅನೀತಿಗಳ ತ್ಯಾಗವಾಗುವುದರಿಂದ ರೌದ್ರಧ್ಯಾನವು ತೀವ್ರರೂಪದಿಂದ
ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಆದರಿಂದ ಅನ್ಯಾಯ ಅನೀತಿಗಳನ್ನು
ಪರಾಜಿತಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. (ರಾಮನು ರಾವಣನ ಅನೀತಿಯನ್ನು
ವಿಂಡನೆ ಮಾಡಲು ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದ್ದನು).

ಧರ್ಮಧ್ಯಾನದ ಸ್ವರೂಪ

58. ಅತ್ಯೇ, ರೌದ್ರ ಕೋ ತ್ಯಾಗ ಕರ, ಕರೇ ಧರ್ಮ-ಮಯ ಧ್ಯಾನ |

ರಾಗ-ದ್ವೇಷ ವಾ ಪಾಪ ಬಿನ, ಸಾಮಾಂಿಕ ಪರಬಾನ ||

ಆರ್ಥ ಮತ್ತು ರೌದ್ರ ಧ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಧರ್ಮಧ್ಯಾನ ಮಾಡಬೇಕು.
ಈ ಧರ್ಮಧ್ಯಾನದಿಂದ ರಾಗ, ದ್ವೇಷ ಮತ್ತು ಪಾಪಗಳಿಂದ ರಹಿತವಾದ
ಒಂದು ಉನ್ನತ ಅವಸ್ಥೆ ‘ಸಾಮಾಯಿಕ’ವು ಉಪಲಭಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು
ತಿಳಿಯಿರಿ.

59. ಸದಾ ಧರ್ಮ-ಮಯ ಭಾವ ಹೋ, ಅವಶ್ಯಕ ಮೇ ಲೀನ ।
ಧರ್ಮ-ಧ್ಯಾನ ತಬ ಸಾಧ ಹೋ, ವಹೇ ಭವ್ಯ ಸ್ವಾಧೀನ ॥

ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಾಮಾಯಿಕ, ಸ್ತುತಿ, ವಂದನ,
ಪ್ರತೀಕ್ರಿಯಾ, ಪ್ರತ್ಯಾಶಾನ ಮತ್ತು ಕಾಯೋತ್ಸರ್ವೇಂಬ ಆರು
ಅವಶ್ಯಕಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಶ್ರಾವಕರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಏತರಾಗ ದೇವನ
ಮೂರ್ಜಿ, ನಿಗ್ರಂಥ ಗುರುವಿನ ಉಪಾಸನೆ, ನಾಲ್ಕು ಅನುಯೋಗಗಳ
ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ, ಪ್ರಾಣಿರಕ್ಷಕಣ ರೂಪದ ಸಂಯಮ, ಉಪವಾಸ ಮತ್ತು ರಸ
ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ತ್ಯಾಗರೂಪದ ತಪ, ಆಹಾರ, ಜೀವಧ, ಉಪಕರಣ ಮತ್ತು
ಆವಾಸ ರೂಪದ ನಾಲ್ಕು ತರಹದ ದಾನರೂಪದ ಷಟ್ಕಂಪಗಳಲ್ಲಿ
ಧರ್ಮಮಯ ಶುಭಭಾವಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಅದನ್ನು ಧರ್ಮಧ್ಯಾನವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.
ಇಂತಹ ಧರ್ಮಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಭವ್ಯಾತ್ಮರಿಗೆ ಸ್ವಾಧೀನ ಅವಸ್ಥೆ
ದೊರಕುತ್ತದೆ.

ಧರ್ಮಧ್ಯಾನದ ಭೇದಗಳು

60. ಅಚ್ಚಾ-ವಿಚಯ, ಅಪಾಯ ಭೀ, ಅರು ವಿಪಾಕ, ಸಂಸಾಧನ ।
ಚಾರ ಧರ್ಮ ಯೇ ಧ್ಯಾನ ಹೈ, ಜಗ ಮೇ ಶುಭ ಹೈ ಧ್ಯಾನ ॥

ಅಚ್ಚಾವಿಚಯ, ಅಪಾಯವಿಚಯ, ವಿಪಾಕವಿಚಯ ಮತ್ತು
ಸಂಸಾಧನವಿಚಯ ಈ ನಾಲ್ಕು ಧರ್ಮಧ್ಯಾನದ ಭೇದಗಳಾಗಿದ್ದ
ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಶುಭಧ್ಯಾನಗಳಿಂದ ಮಾನ್ಯತೆ ಪಡೆದಿವೆ.

ಅಜಾಣವಿಚಯ

61. ವೀರಾಗ ಈ ದೇಶನಾ, ದ್ರವ್ಯ, ತತ್ತ್ವ-ಲುಪದೇಶ |
ರತ್ನತ್ರಯ-ಮಯ ಮೋಕ್ಷಮಯ, ಗಹೇ ಮಾನ ಆದೇಶ ||

ವೀರಾಗ (ತೀರ್ಥಂಕರ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಅರಿಹಂತ ಭಗವಾನರ) ವಾಸೀಯಿಂದ ಪಡೆದ ಆರುದ್ರವ್ಯ, ಏಳುತತ್ತ್ವ ಹಾಗೂ ಸಮ್ಮಗ್ನಶರ್ವನ ಸಮ್ಯಕ್ಷಜಾಣ ಹಾಗೂ ಸಮ್ಮಕ್ಷಾರ್ಥಿ ರೂಪದ ರತ್ನತ್ರಯಮಯ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗದ ಲುಪದೇಶವನ್ನು ನಾವು ಆದೇಶವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಆಶ್ಚರ್ಯಾಳಕಾಗಿ ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡುವ ಚಿಂತನೆಯ ವಿಚಾರಧಾರೆಯು ‘ಅಜಾಣವಿಚಯ’ ಧರ್ಮಧ್ಯಾನವೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಅಪಾರಾಯವಿಚಯ

62. ದುಖ-ಮಯ ಯಹ ಸಂಸಾರ ಹೈ, ಕುದರ್ಶ ಪಾಂಚೋ-ಪಾಪ |
ಫೋಡೇ ಯಹೇ ಅಪಾಯ ಹೈ, ಧ್ಯಾನಿ ದೇ ಜಿನ-ಜಾಪ ||

ರೋಗ, ಹಸಿವು, ಬಾಯಾರಿಕೆ, ಶೀತ, ಉಷ್ಣ ಮುಂತಾದ ಶಾರೀರಕ ದುಃಖದಿಂದ, ಕಹಿ, ತಿರಸ್ಯಾರ ಮುಂತಾದ ವಚನರೂಪ ವಾಚನಿಕ ದುಃಖದಿಂದ ಹಾಗೂ ಚಿಂತೆ ಮತ್ತು ಭೋಗಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಮುಂತಾದ ಮಾನಸಿಕ ದುಃಖದಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವ ಈ ಸಂಸಾರ ಹಾಗೂ ಇಂತಹ ದುಃಖದಾಯಕ ಸಂಸಾರದ ಕಾರಣ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಏಕಾಂತ, ವಿಪರೀತ, ವೈನಯಿಕ, ಸಂಶಯ ಮತ್ತು ಅಜಾಣ ರೂಪದ ಐದು ಮಿಥ್ಯಾತ್ಮಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಹಿಂಸೆ, ಸುಳ್ಳ, ಕಳ್ಳತನ, ಕುಶೀಲ ಮತ್ತು ಪರಿಗ್ರಹ ರೂಪದ ಐದು ಪಾಪಗಳಿಂದ ಈ ಸಂಸಾರೀ ಆಶ್ಚರ್ಯನು ಯಾವಾಗ ಮುಕ್ತನಾಗುವನು ಎಂಬ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದು ‘ಅಪಾಯವಿಚಯ’ ಎಂಬ ಧರ್ಮಧ್ಯಾನವೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯದ ಸಫಲತೆಗಾಗಿ ಜಿನೇಂದ್ರ ಪ್ರಭುವಿನ ಹೆಸರಿನ ಜಪ ಮಾಡುವುದು ಸರ್ವೇಷ್ಟವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ವಿಷಾಕವಿಚಯ

63. ಕರ್ಮೋಽ ಕಾ ಜೋ ಪಾಕ-ಫಲ, ಭವ-ಸುಖ ದುಃಖ ದೇ ಜಾನ ।
ಲಶ್ಮಿ-ಚೌರಾಸೀ ಯೋನಿ ಮೇ, ಚಲಂಗತಿ-ಬ್ರಹ್ಮತ ಅಜಾನ ॥

ಜ್ಞಾನಾವರಣೀಯ, ದರ್ಶನಾವರಣೀಯ, ವೇದನೀಯ,
ಮೋಹನೀಯ, ಆಯು, ನಾಮ, ಗೋತ್ರ ಮತ್ತು ಅಂತರಾಯ ಈ
ಎಂಟು ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಒಂದೊಂದರಂತೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಬಾಧೆ
ಉಂಟಾಗುವುದು; ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ತಡೆಯಾಗುವುದು; ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ
ಮೋಹವಾಗುವುದು; ಗತಿಯಲ್ಲಿ ಬಂಧವಾಗುವುದು; ಸುಂದರ-ಅಸುಂದರ
ರೂಪ ಉಂಟಾಗುವುದು; ಉಷ್ಣ-ನೀಂಜ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಜನಿಸುವಂತಾಗುವುದು;
ದಾನ, ಲಾಭ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ತಡೆಯಾಗುವುದು; ಸುಖ-ದುಃಖ
ಉಂಟಾಗುವುದು; 84 ಲಕ್ಷಯೋನಿರೂಪದ ಚತುರ್ಗತಿ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ
ಅನಂತಕಾಲದವರೆಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೆಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ
ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದು ‘ವಿಷಾಕವಿಚಯ’ ಧರ್ಮಧಾರ್ಯನವಾಗಿದೆ.

ಸಂಸ್ಥಾನವಿಚಯ

64. ತೀನ-ಲೋಕ ಕಾ ಸಬಿ ಗಣಿತ, ಶುಧ್ಯ-ದ್ರವ್ಯ ಉಪಯೋಗ ।
ಮುನಿ ಸಂಸ್ಥಾನ-ವಿಚಯ ಕರೇ, ಧಾರ್ಯ ರಹಾ ಸದ್ಯೋಗ ॥

ಮೂರು ಲೋಕಗಳ ರಚನೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಗಣಿತ ಅಥವಾ
ರಜ್ಜು ಹಾಗೂ ಯೋಜನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಲೋಕದ ಪ್ರಮಾಣ
ಹಾಗೂ ದ್ರವ್ಯಗಳ ಶುಧ್ಯಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಶುದ್ಧೋಪಯೋಗದ
ಪ್ರಾಣಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಪದಸ್ಥ, ಪಿಂಡಸ್ಥ, ರೂಪಸ್ಥ ಮತ್ತು ರೂಪಾತೀತ
ಧಾರ್ಯನಗಳನ್ನು ಮುನಿಗಳು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದು ‘ಸಂಸ್ಥಾನವಿಚಯ’
ಧರ್ಮಧಾರ್ಯರೂಪದ ಉತ್ತಮ ಯೋಗವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಂಸಾರವಿಚಯದ ಭೇದಗಳು

65. ಪದಸ್ಥ ಅರು ಪಿಂಡಸ್ಥ ವಾ, ಹೈ ರೂಪಸ್ಥ ಸು-ಧ್ಯಾನ |
ರೂಪಾತೀತ ಮಹಾನ ಯೋ, ಶಿವ-ಸುಖಿ ದೇ ಕಲ್ಯಾಣ ||

ಸಂಸಾರವಿಚಯದ ಭೇದರೂಪ ಧರ್ಮಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಪದಸ್ಥ.
ಪಿಂಡಸ್ಥ, ರೂಪಸ್ಥ ಮತ್ತು ರೂಪಾತೀತ ಧ್ಯಾನಗಳು ಮಹಾನ್ ಆಗಿವೆ.
ಇವು ಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನದ ಸಾಧನಗಳಾಗಿ ಮೋಕ್ಷಸುಖವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಆಶ್ವನ
ಕಲ್ಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತವೆ.

ಪದಸ್ಥಧ್ಯಾನ

66. ಮಂತ್ರ-ವಾಕ್ಯ ಕಾ ಧ್ಯಾನ ಹೋ, ವೀತರಾಗ ಶುಭ ರೂಪ |
ಪದಸ್ಥ ಜಾನೋ ಧ್ಯಾನ ವಹ, ಹೋ ಏಕಾಗ್ರ ಸ್ವರೂಪ ||

ವೀತರಾಗ ಶುಭ ರೂಪ, ಇಮೋಕಾರ ಮಂತ್ರ ಇತ್ಯಾದಿ ವಾಕ್ಯಗಳು
ಅಥವಾ ಪದಗಳ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ‘ಪದಸ್ಥಧ್ಯಾನ’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ
ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಏಕಾಗ್ರ ಸ್ವರೂಪದ ಪ್ರಾಣಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

67. ಇಮೋಕಾರ ಶುಭ-ಮಂತ್ರ ಹೈ, ಸರ್ಬ ಮಂತ್ರೋಂ ಕಾ ರಾಜ |
ಶೀಷ್ಯ ಅಶುಭ-ವಿಧಿ-ನಾಶಕರ, ಸಿದ್ಧ ಬನಾವೇ ಕಾಜ ||

ಇಮೋಕಾರ ಮಂತ್ರವು ಮಂಗಳಕರವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ
ಇದು ಪ್ರಥಮವಾಗಿದೆ; ರಾಜಮಂತ್ರ ಎನಿಸಿದೆ. ಈ ಮಂತ್ರದಿಂದ
ಎಲ್ಲ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳು ಶೀಷ್ಯವಾಗಿ ಕ್ಷಯವಾಗಿ ಪರಮೇಷ್ಠಿ ರೂಪದ
ಸಿದ್ಧಪಡವು ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

68. ಓಮ್ ಮಹಾ ಯಹ ಮಂತ್ರ ಹೈ, ಪರಮೇಷ್ಠಿ ಕಾ ಬೀಜ |
ಧ್ವಾದಶಾಂಗ-ಸಾಗರ ಕಹೇ, ಭವ-ಸುಖಿ, ಶಿವ ಕೇ ಬೀಜ ||

‘ಇಂ’ ಕೂಡ ಮಹಾಮಂತ್ರವಾಗಿದೆ. ಪಂಚಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳ ಸಂಮಾಣ ಅರ್ಥವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡುವ ಬೀಜ ಮಂತ್ರವಾಗಿದೆ. ಇದು ದ್ವಾದಶಾಂಗ ರೂಪದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಾಗರವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡುವಂತಹದ್ದಾಗಿದೆ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಜೀವಿಗಳು ಸುಖಿಗಳಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾ; ಮೋಕ್ಷ ಸುಖಿದವರೆಗೆ ತಲುಪಿಸುವಂತಹದಾಗಿದೆ.

69. ಹ್ಯಾಂ ಅಕ್ಷರ ಜಿನ ಬುದ್ಧ ವಾ, ಹರಿ ಬ್ರಹ್ಮಾ ಶಿವ ರೂಪ |

ಕೇವಲಜ್ಞಾನೀ, ಸಾವರ್ಮಂಯ, ಜಗತ್-ವಂಧ್ಯ ಸುಖಿ ರೂಪ ||

‘ಹ್ಯಾಂ’ ಈ ಅಕ್ಷರವು ಜಿನೇಂದ್ರಿ ಸ್ವರೂಪ. ಏತರಾಗ, ಬುದ್ಧ, ಹರಿ, ಬ್ರಹ್ಮಾ ಮತ್ತು ಶಿವ ಅರ್ಥಾತ್ ಮೋಕ್ಷಸ್ವರೂಪದ ಕೇವಲಜ್ಞಾನಿ ಸರ್ವಜ್ಞಃ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಮಾಜ್ಯ ಸುಖಿಶಾಂತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವವನೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿದೆ.

70. ಅಹ್ರಂ-ಅಕ್ಷರ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಹೈ, ಅಹರ್ತಾ-ಪದ ಕಾ ನಾಮ್ |

ಮೂಜ್ಯ ರಹೇ ಜೋ ಲೋಕ ಮೇ, ಧ್ಯಾಪೇ, ಬನತೇ ಕಾಮ ||

‘ಅಹರ್’ ಈ ಅಕ್ಷರವು ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ ಅಹರಂತಹದದ ವಾಚಕವಾಗಿದೆ. ಮಾಣಿಕ್ಯ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮೂಜ್ಯರೆಂದು ಗೌರವಿಸಲಾಗಿರುವ ಅರಿಹಂತರನ್ನು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳ ಕ್ಷಯವಾಗುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಮಣಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಶುಭಕಾರ್ಯಗಳ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

71. ಹ್ರಾಂ ರಹಾ ಅರಿಹಂತ ಕಾ, ವಾಚಕ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಹಾನ |

ಫಾತಿಕರ್ಮ ಕಾ ನಾಶ ಕರ, ಜೀವನ-ಮುಕ್ತ ಸುಜಾನ ||

‘ಹ್ರಾಂ’ ಈ ಅಕ್ಷರವು ಸಹ ಅರಿಹಂತ ಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಹಾಗೂ ಮಹಾನ್ ವಾಚಕ ಆಗಿದೆ. ಇದು ಫಾತಿಕರ್ಮಗಳ ನಾಶ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ;

‘ಮನಜರ್ನೆ’ ಪಡೆಯದಂತೆ ಜೀವನ ಮುಕ್ತ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ; ಅಂತಹ ಅರಿಹಂತರ ಜ್ಞಾನವುಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿರಿ.

72. ಹ್ರೀಂ ರಹಾ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧ ಕಾ, ವಾಚಕ ಶೈಷ್ವ ಮಹಾನ |

ಅಷ್ಟ-ಕರ್ಮ ಕಾ ನಾಶಕರ, ಗುಣ ಅನಂತ ಕೇ ಖಾನ ||

ಅಷ್ಟಕರ್ಮಗಳ ಕ್ಷಯ ಮಾಡಿ, ಅನಂತ ಗುಣಗಳ ಭಂಡಾರವಾಗುವಂತಹ ಸಿದ್ಧಭಗವಂತರ ವಾಚಕ ‘ಹ್ರೀಂ’ ಅಕ್ಷರ ಶೈಷ್ವಹಾಗೂ ಮಹಾನ್ ಆಗಿದೆ.

73. ಹ್ರೂಂ ರಹಾ ಆಚಾರ್ಯ ಕಾ, ವಾಚಕ ಶೈಷ್ವ ಮಹಾನ |

ಪಂಚಾಚಾರ-ಪ್ರಥಾನ ಹ್ಯೇ. ಕರೇ ಸರ್ವ-ಕಲ್ಯಾಣ ||

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪಂಚಾಚಾರಗಳನ್ನು ಪಾಲನೆ ಮಾಡುವವರೂ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಭವ್ಯರಿಗಾಗಿ ರತ್ನತ್ಯಯವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವವರೂ ಆದ ಆಚಾರ್ಯ ಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳ ವಾಚಕ ‘ಹ್ರೂಂ’ ಅಕ್ಷರ ಶೈಷ್ವಹಾಗೂ ಮಹಾನ್ ಆಗಿದೆ.

74. ಹ್ಯೋಂ ಶೈಷ್ವ ವಾಚಕ ಸುಧೀ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಕಾ ನಾಮ |

ದ್ವಾದಶಾಂಗ ಕೇ ಜ್ಞಾನ ಸೇ, ಮುನಿ ಪಾತೇ ಶಿವಥಾಮ ||

ಶಿವ ಪದವನ್ನು ಅಂದರೆ ಮೋಕ್ಷ ಪಡೆಯುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಾಗುವ ದ್ವಾದಶಾಂಗಗಳ ಜ್ಞಾನಿ, ಸುಬುದ್ಧಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಪರಮೇಷ್ಠಿ ಮುನಿವರರ ವಾಚಕ ‘ಹ್ಯೋಂ’ ಅಕ್ಷರ ಶೈಷ್ವಹಾಗೂ ಮಹಾನ್ ಆಗಿದೆ.

75. ಹುಃ ಅಕ್ಷರ ಯಹ ಸಾಧು ಕಾ, ವಾಚಕ ಶೈಷ್ವ ಮಹಾನ |
ರತ್ನತ್ರಯ ಸೇ ಆತ್ಮ ಮೇ, ಲೀನ ಕರೇ ನಿಜ ಧ್ಯಾನ ||

ರತ್ನತ್ರಯಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಾ, ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಲೀನನಾಗಿ ನಿಜದ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವ ನಿರ್ಗಂಥ ಸಾಧು ಪರಮೇಶ್ವಿಯ ವಾಚಕ ‘ಹುಃ’ ಅಕ್ಷರ ಶೈಷ್ವ ಹಾಗೂ ಮಹಾನ್ ಆಗಿದೆ.

76. ಅಗ್ರ ಓಮ್ ಪೀಂಬೇ ಜಹಾ, ನಮಃ ಲಗಾವೇ ಸಾಧ |
ಲುಪರಿಮ ಅಕ್ಷರ-ಜಾಪ ದೇ, ಬನೇ ಲೋಕ ಮೇ ನಾಧ ||

ಮೇಲಿನ ಅಕ್ಷರ ‘ಹ್ರಂ’ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಮುಂದೆ ಓಂ ಅಕ್ಷರ ಹಾಕಿ ಹಾಗೂ ಆ ‘ಹ್ರಂ’ ಮುಂತಾದವುಗಳ ನಂತರ ನಮಃ ಸೇರಿಸಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸುವುದರಿಂದ ಕರ್ಮಗಳ ಕ್ಷಯ ಮಾಡಿ ಆತ್ಮ ಲೋಕದ ನಾಥ ಅಧಾರತ್ ಸಿದ್ಧರ ಪದವನ್ನು ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಪಿಂಡಸ್ಥಧ್ಯಾನ

77. ನಿಜಾತ್ಮ ಕೇ ಸಂಬಂಧ ಸೇ, ಸದ್ಗುಣ-ಗಣ ಕಾ ಧ್ಯಾನ |
ಕಹಾ ಧ್ಯಾನ ಪಿಂಡಸ್ಥ ವಹ, ಜಿಸಮೇ ನಿಜ-ಕಲ್ಯಾಣ ||

ತನ್ನಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಲೀನನಾಗಿ ತನ್ನದೇ ಆದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದು ‘ಪಿಂಡಸ್ಥಧ್ಯಾನ’ ಆಗಿದೆ. ಈ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನಾತ್ಮನ ಕಲ್ಯಾಣದ ರಹಸ್ಯ ಅಡಗಿರುತ್ತದೆ.

78. ದಶನ, ಸುಖಿ, ಚಾರಿತ್ರ-ಮಯ, ದಶ-ಧರ್ಮೋಂ ಸೇ ಪೂಣಿ |
ಶಕ್ತಿ ಅನಂತ ಸುಕೋಪ್ ನಿಜ, ಗುಣ ಅನಂತ ಸಂಪೂರ್ಣ ||

ದರ್ಶನ, ಸುಖ, ಭಾರಿತ್ವಮಯ, ಉತ್ತಮ ಕ್ಷಮಾ ಮುಂತಾದ ದಶಧರ್ಮಗಳಿಂದ ತನ್ನಾತ್ಮ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ; ಅನಂತ ಶಕ್ತಿಗಳ ವಿಜಾನಯಾಗಿದೆ ಹಾಗೂ ಅನಂತ ಗುಣಗಳ ಧಾಮವಾಗಿದೆ— ಹೀಗೆ ಜಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದು ‘ಪಿಂಡಸ್ಥಧ್ಯಾನ’ ಆಗಿದೆ.

ಐದು-ಧಾರಣೆಗಳು

79. ಪಂಚ ತರಹ ಕೇ ಧಾರಣಾ, ಕರತಾ ಧ್ಯಾನಿ ಹೋಯ ।

ಪೃಥ್ವಿ, ಅಗ್ನಿ, ವಾಯು, ಜಲ, ಜೀರ್ಣ ತತ್ತ್ವ ಸಂಚೋಯ ॥

ಪೃಥ್ವಿಧಾರಣೆ, ಅಗ್ನಿಧಾರಣೆ, ವಾಯುಧಾರಣೆ, ಜಲಧಾರಣೆ ಮತ್ತು ತತ್ತ್ವಧಾರಣೆ ಹೀಗೆ ಈ ಐದು ಧಾರಣೆಗಳು ಸಮೃಕ್ತ ಧ್ಯಾನಕ್ಕಾಗಿ ಸುಯೋಗ್ಯವೆಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ವಿಧಿಮೂರ್ವಕ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವ ಯೋಗಿಯನ್ನು ‘ಧ್ಯಾನಿ’ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಪೃಥ್ವಿಉಧಾರಣೆ

80. ಮಧ್ಯ-ಲೋಕ ವ್ಯೇ ಕ್ಷೀರ-ಸಮ, ಸಾಗರ ಶಾಂತ ಸ್ವರೂಪ ।

ಜಂಬೂದ್ವೀಪ ಸಹಸ್ರದಲ, ಇಕ-ಲಖ ಯೋಜನ ರೂಪ ॥

ಅತ್ಯಂತ ಶಾಂತ ಸ್ವರೂಪ ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಂತಿರುವ; ಮಧ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರದಳಗಳು ಇರುವಂತೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷಯೋಜನವುಳ್ಳ ಜಂಬೂದ್ವೀಪವಿದೆ.

81. ವಹಾ ಕರ್ಣಿಕಾ-ಮಧ್ಯ ಮೇ, ಶೈತಾಸನ-ಶುಭ ರೂಪ ।

ಜಹಾ ವಿರಾಜಿತ ಆತಮಾ, ಬನ ನಿಗ್ರಂಥ ಸ್ವರೂಪ ॥

ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ನಟ್ಟ ನಡುವೆ 99 ಸಾವಿರದಾ 40 ಯೋಜನ ಎತ್ತರವುಳ್ಳ ಕರ್ಣಿಕಾದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ; ಶುಭರೂಪದ ಧವಲ ಆಸನದ ಮೇಲೆ ತನ್ನಾತ್ಮನು ನಿಗ್ರಂಥ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಮಾನನಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಜಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ‘ಪೃಥ್ವಿಧಾರಣೆ’ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ.

ಅರ್ಥಧಾರಣೆ

82. ನಿಜ-ನಾಭಿ ಮೇ ಉದ್ಘಟ-ಮುಖಿ, ಸ್ವರ್ಣ-ಮ-ದಲ ಶುಭ-ಮಾನ |
ಸೋಲಹ-ಪಾಂಶುಡಿ ಸ್ವರ ಬಸೇ, ಮಧ್ಯ-ಬಸೇ ಹೃಂ ಜಾನ ||

ತಮ್ಮ ನಾಭಿಯಿಂದ ಉದ್ಘಟ-ಮುಖಿ ಸ್ವರ್ಣಮಯಿ ಒಂದು ಕಮಲ ಉತ್ತನ್ನವಾಗಿದೆ. ಆ ಕಮಲದ 16 ದಳಗಳ ಮೇಲೆ ಅ, ಆ, ಇ, ಈ, ಉ, ಓ, ಇ, ಔ, ಲ, ಎ, ಏ, ಒ, ಔ, ಆಂ, ಅಂ, ಅಃ- ಹೀಗೆ 16 ಸ್ವರಗಳು ಕ್ರಮವಾಗಿ ವಿರಾಜಮಾನವಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಕಾಣ್ಣಕೆಯ ಮೇಲೆ ನಟ್ಟ ನಡುವೆ ‘ಹೃಂ’ ಅಕ್ಷರ ವಿರಾಜಮಾನವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ.

83. ಅಧೋ-ಮುಖೀ ಹಿಯ-ಮಧ್ಯ ಮೇ, ಕಮಲ ವಿರಾಜಿತ ಸೋಹ |
ಅಷ್ಟ-ಪಾಂಶುಡಿ ಕಮರ್ ಕೀ, ದಹೇ ಧ್ಯಾನ ಹೃಂ ಹೋಹ ||

ತಮ್ಮ ಹೃದಯದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಧೋಮುಖಿಯಾಗಿರುವ ಒಂದು ಕಮಲ ಶೋಭಿತವಾಗಿದೆ. ಆ ಕಮಲದ ಎಂಟು ದಳಗಳ ಮೇಲೆ ಜ್ಞಾನಾವರಣೀಯ, ದರ್ಶನಾವರಣೀಯ, ವೇದನೀಯ, ಮೋಹನೀಯ, ಆಯು, ನಾಮ, ಗೋತ್ರ ಮತ್ತು ಅಂತರಾಯ ಹೆಸರಿನ ಎಂಟು ಕಮರಗಳು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಅಡಗಿ ಕುಳಿತಿವೆ ಹಾಗೂ ನಟ್ಟ ನಡುವೆ ಕಾಣ್ಣಕೆಯ ಮೇಲೆ ‘ಹೃಂ’ ಅಕ್ಷರ ವಿರಾಜಮಾನವಾಗಿದ್ದು ತನ್ನಾಳಗೆ ಇರುವ ‘ರ’ ಅಕ್ಷರದಿಂದ ಮತ್ತು ನಾಭಿಯ ಕಮಲದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ‘ಹೃಂ’ ದೊಳಗೆ ಇರುವ ‘ರ’ ಅಕ್ಷರದ ಸಂಯೋಗಿ ಹಾಗೂ ಆ ಎರಡು ‘ಕ’ಗಳ ಪಾರಸ್ಪರಿಕ ಫಂಟಣೆಯಿಂದ ಶುಕ್ಕಧ್ಯಾನಾಗ್ನಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ನಾವು ಒಂದು ಆತ್ಮತತ್ವದ ಸ್ವರೂಪದ ವಿಷಯದ ಆಳವಾದ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತಾ ಸಾಗುತ್ತೇವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನಮ್ಮ ಧ್ಯಾನವು ಉನ್ನತದಿಂದ ಉನ್ನತದ ಕಡೆಗೆ ಏರುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಧ್ಯಾನರೂಪದ ಹೃದಯ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಕಮಲದ ದಳಗಳ ಮೇಲೆ ಅಡಗಿರುವ ಕಮರಗಳನ್ನು ಬಹುಬೇಗನೇ ಕೇವಲ ಅಂತಮುರ್ಹಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟು ಹಾಕಿ ನಾಶ ಮಾಡಬಿಡುತ್ತದೆ. ಈ ಧ್ಯಾನವು ‘ಅಗ್ನಿಧಾರಣೆ’ ಎನಿಸುತ್ತದೆ

84. ಆತಮ ಮೇ ಪ್ರಕಟೇ ಜಹಾ, ಗುಣ-ಅನಂತ-ಅಭಿರಾಮ ।

ಸಿದ್ಧ ಬನೇ ಪರಮಾತ್ಮಾ, ಸಿದ್ಧ ಹುಪ ಸಬ-ಕಾಮ ॥

ಎಂಟು ಕರ್ಮಗಳ ನಾಶದಿಂದ ಆತ್ಮನು ಕೇವಲಜ್ಞಾನಿ, ಶುದ್ಧ, ಬುದ್ಧ, ಪರಮವೀತರಾಗಿ, ಸಿದ್ಧ ಪರಮಾತ್ಮಾನಿಗಿ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಶೋಭೇಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಆ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಅನಂತಜ್ಞಾನ, ಅನಂತದರ್ಶನ, ಅನಂತಸುಖ ಮತ್ತು ಅನಂತಶಕ್ತಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಅನಂತ ಶುಭಗುಣಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆ. ಆ ಸಿದ್ಧಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳು ಸದಾಕಾಲಕ್ಕೂ ಕೃತಕೃತ್ಯರಾಗುತ್ತಾರೆ.

85. ಧೃತ ಜೈಸೇ ಮಹಕೇ; ಪುನಃ, ನಹಿ ದುಗ್ಧ ಮೇ ಆಯ ।

ಭವ ಮೇ ನ ಅವತಾರ ಲೇ, ಶಿವ ಮೇ ಆತಮ ಭಾಯ ॥

ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ತುಪ್ಪ ಪುನಃ ಹಾಲಿನ ಅವಸ್ಥೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಲು ಆಗದೇ ತನ್ನ ಸುಗಂಧವನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಕಡೆ ಹರಡುವಂತೆ; ಸಂಸಾರ ಸಾಗರದಿಂದ ಪಾರಾದ ಸಿದ್ಧಪರಮಾತ್ಮರು ಅನಂತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗೂ ಸಹ ಮೋಕ್ಷಪದದಿಂದ ಅಧವಾ ಸಿದ್ಧಲೋಕದಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಮನಜರಣ್ಣವನ್ನು ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಸದಾಕಾಲ ಶಿವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸುಶೋಭಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

86. ಶಕಲ-ಜ್ಯೇಯ-ಜ್ಞಾಯಕ ಬನೇ, ರೂಲಕೇ ಶಭೀ ಪದಾರ್ಥ ।

ದರ್ಪಣ-ವತ್ತಾ ಆದರ್ಶ ಹೈ, ಗುಣ-ಅನಂತ ಪರಮಾರ್ಥ ॥

ವ್ಯವಹಾರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಶ್ವದ ಎಲ್ಲ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಸರ್ವಜ್ಞರು ಹಾಗೂ ನಿಶ್ಚಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕನ್ನಡಿಯ ಹಾಗೇ ಇರುವ ಜೀನರ ಆತ್ಮರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವದ ಎಲ್ಲ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೊಳೆಯ ತೊಡಗುತ್ತವೆ. ಆ ಆತ್ಮಜ್ಞ ಸಿದ್ಧಪರಮಾತ್ಮರು ತಮ್ಮ ಅನಂತ ಗುಣಗಳ ಅನಂದದಲ್ಲಿ ಲೀನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ವಾಯು ಮತ್ತು ಜಲಧಾರಣೆ

87. ಕರ್ಮರಾಖಿ ಕೋ ತೀವ್ರ ವಹ, ಮಾರುತ ಕರತೀ ಶಾಷ್ಟಿ ।
ಮೇಘೋಂ ಕೇ ಉಸ ನೀರ ಸೇ, ಧಲ ಭೀ ಧುಲತಾ ತಪ ॥

ಧ್ಯಾನಾಗ್ನಿಯಿಂದ ಭಸ್ತುವಾದ ಅಪ್ಯಕರ್ಮಗಳ ಬೂದಿಯನ್ನು, ತೀವ್ರ
ಬಿರುಗಾಳಿಯಿಂತಿರುವ ವಾಯುವು ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ದೂರ ಮಾಡಿ
ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಧಾರಾಕಾರ ಮಳೆಯಿಂದ ಮೇಘಗಳ ಜಲ, ಬೂದಿಯಿಂದ
ಆದ ಕಲೆಗಳನ್ನು ತೊಳೆದು ಸ್ವಷ್ಟಿಪೂರ್ವಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಶುಭ ಚಿಂತನೆ
ಮಾಡುವುದು ‘ವಾಯು ಮತ್ತು ಜಲಧಾರಣೆ’ ಧ್ಯಾನವಾಗಿದೆ.

ತತ್ತ್ವಧಾರಣೆ

88. ಯಹ ಶುದ್ಧಾತ್ಮೈ ಅಜೀವ ಸೇ, ಭಿನ್ನ-ಸಿದ್ಧ ಹೈ ಜೀವ ।
ಪರಮ-ತತ್ತ್ವ ದರ್ಶನ ತಥಾ, ಜಾಣ ಸಹಿತ ಮಮ-ಜೀವ ॥

ఈ ಶುದ್ಧಾತ್ಮವು ಶರೀರ, ವಸ್ತ್ರ, ಅಲಂಕಾರ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ
ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ದರ್ಶನ ಜಾಣಸಹಿತ ಪರಮ ತತ್ತ್ವ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿದೆ
ಎಂದು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದು ‘ತತ್ತ್ವಧಾರಣೆ’ ಧ್ಯಾನವಾಗಿದೆ.

ರೂಪಸ್ಥಧ್ಯಾನ

89. ಅತ್ಯ-ಸರ್ವ-ಚಿದ್ರೂಪ ಹೈ, ಜಾಣ-ಮಯೀ ಸು-ವಿಚಾರ ।
ಧ್ಯಾನ ರಹಾ ರೂಪಸ್ಥ ಯಹ, ಯತೀ ಕೋ ಸ್ವೀಕಾರ ॥

ನಿಜಾತ್ಮನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಚೈತನ್ಯ ಜಾಣಮಯನಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು
ವಿಚಾರ ಮಾಡುವುದು ‘ರೂಪಸ್ಥಧ್ಯಾನ’ ಎಂದು ಮುನಿಗಳು ಮಾನ್ಯ
ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ

90. ಅನಂತ-ಜಾಣ ಭಂಡಾರ-ಮಯ, ಆತಮ-ಗುಣ ಚಿದ್ರೂಪ ।
ಕರ್ಮ-ಮೇಘ ಹಟತೇ ಜಹಾ, ಬನೇ ಕೇವಲೀ ರೂಪ ॥

ಅನಂತಜ್ಞನ ಮುಂತಾದವುಗಳ ವಿಜಾನೆ ರೂಪದ ಆಶ್ಚರ್ಯನು
ಚೈತನ್ಯಗುಣಗಳ ಉದಯವಾದಾಗ; ಕರ್ಮರೂಪಿ ಮೇಘ ಪ್ರಬಲಗಳು
ದೂರವಾದಾಗ; ಕೈವಲ್ಯ ಅವಸ್ಥೆಯ ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ
ಹೋಳಿಯವಂತೆ ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗುತ್ತಾನೆಂದು ವಿಚಾರ
ಮಾಡುವುದು ‘ರೂಪಸ್ಥಧ್ಯಾನ’ ಆಗಿದೆ.

ರೂಪಾತೀತಧ್ಯಾನ

91. ನಿಷ್ಕಲಂಕ-ತ್ರಯಕಾಲ-ನಿಜ, ಶುದ್ಧ-ನಿರಂಜನ ಏಕ |
ಚಿಂತನ ರೂಪಾತೀತ ಹೈ, ಧ್ಯಾನ ಕರೇ ಮುನಿ ನೇಕ ||

ಕರ್ಮಕಲಂಕಗಳಿಂದ ರಹಿತ ಮೂರು ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಆಶ್ಚರ್ಯ
ಶುದ್ಧ, ನಿರಂಜನ, ಏಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ
ಮುನಿರಾಜರು ಶ್ರೀಷ್ವಾದ ‘ರೂಪಾತೀತಧ್ಯಾನ’ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

92. ಚಿದಾನಂದ-ಮಯ ಪೂರ್ಣ ಯಹ, ಶುದ್ಧಾತಮ ಗುಣ-ಶಾನ |
ಅಮೂರ್ತ-ನಿತ್ಯ-ಪರಮಾತ್ಮಾ, ಧ್ಯಾವೇಂ ಸಿದ್ಧ-ಸಮಾನ ||

ತನ್ನಾಶನು ಚೈತನ್ಯದ ಅನಂದಮಯ ಗುಣಗಳ ಭಂಡಾರವಾಗಿದ್ದಾನೆ.
ಅಮೂರ್ತ, ಶಾಷ್ಟ್ರತ, ಪರಮಾತ್ಮನು ಸಿದ್ಧರ ಸಮಾನನಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು
ಮುನಿಜನರು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಧ್ಯಾನದ ಹೆಸರೇ ‘ರೂಪಾತೀತ
ಸಂಸ್ಥಾನವಿಚಯ’ ಧರ್ಮಧ್ಯಾನವಾಗಿದೆ.

ಧರ್ಮಧ್ಯಾನದ ಒಡೆಯ

93. ಜೌಧೇ ಉಸ ಗುಣಸ್ಥಾನ ಸೇ, ಸಪ್ತಮ ತಕ ಯೇ ಧ್ಯಾನ |
ಧ್ಯಾನ; ವಿಚಯ ಸಂಸ್ಥಾನ ಯಹ, ಮುನಿವರ ಕೇ ಪವಚಾನ ||

ಅಸಂಯತ ಸಮೃದ್ಧಿ ಹೆಸರಿನ 4ನೇ ಗುಣಸ್ಥಾನದಿಂದ ಅಪ್ರಮತ್ತ
ಸಂಯತ ಹೆಸರಿನ 7ನೇ ಗುಣಸ್ಥಾನದವರೆಗೆ ಧರ್ಮಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವ

ಯೋಗೃತೆ ಇರುವುದೆಂದು ಒಪ್ಪಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ‘ಸಂಸ್ಥಾನವಿಚಯ’ ಧರ್ಮ-ಧ್ಯಾನವು ಕೇವಲ ನಿಗ್ರಂಥ ದಿಗಂಬರ ಆಶ್ಚರ್ಯಾನಿ ಮುನಿಗಳಿಗೇನೇ ಆಗುವ ಸಂಭವವಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಅದನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಮೊಣ-
ಮರುಷಾಧ್ರ ಮಾಡಿರಿ.

ಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನ - ಷೃಂಥಕ್ತವ ವಿಶೇಷ ವಿಳಜಾರ

94. ಅರ್ಥ, ವ್ಯಂಜನ, ಯೋಗ ಕಾ, ಪರಿವರ್ತನ ಜಬ ಹೋಯ |

ಶ್ರುತ ಮೇ ಉಹಾಪೋಹ ಹೋ, ಶುಕ್ಲ-ಧ್ಯಾನ-ಅರ್ಥ ಹೋಯ ||

ಷೃಂಥಕ್ತವ ಅರ್ಥಾತ್ ಅನೇಕ ಭೇದ ರೂಪ ದ್ರವ್ಯ; ವಿಶೇಷ ಅರ್ಥಾತ್ ಶ್ರುತ(ಜ್ಞಾನ)ದೊಂದಿರುವುದು; ಮತ್ತು ವೀಚಾರ ಅರ್ಥಾತ್ ಅರ್ಥ (ಪದಾರ್ಥ), ವ್ಯಂಜನ (ಪರ್ಯಾಯ), ಯೋಗ (ಮನ,ವಚನ,ಕಾಯ)
ಹೀಗೆ ಈ ಧ್ಯಾನದ ಶಾಖೆ ಅರ್ಥವಿದೆ.

ಮುನಿಗಳು ಅನೇಕ ಭೇದಗಳ ಸಹಿತ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಮನ, ವಚನ ಮತ್ತು ಕಾಯ ಈ ಮೂರು ಯೋಗಗಳ ಮೂಲಕ ಧ್ಯಾನಿಸುವಾಗ ‘ಷೃಂಥಕ್ತವ’ ಹಾಗುತ್ತದೆ. ಮುನಿವರರ ಶ್ರುತಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ (ಅಂಗ ಸಹಿತ) ಮೂರ್ವ ಮುಂತಾದ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಚಿಂತನ ಮತ್ತು ಮಂಧನವಾಗುವಾಗ ಅದನ್ನು ‘ವಿಶೇಷ’ವನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಒಂದು ಅರ್ಥ (ಪದಾರ್ಥ) ವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಭಿನ್ನ ಅರ್ಥಗಳ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಒಂದು ವ್ಯಂಜನ (ಪರ್ಯಾಯ) ಅರ್ಥವಾ ದ್ರವ್ಯದ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನೊಂದು ಅವಸ್ಥೆಯ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದು ಹಾಗೆಯೇ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ವಚನದಿಂದ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದು ಮನಃ ಕಾಯಯೋಗದಿಂದ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದು ಹೀಗೆ ಈ ತರಹದ ಪರಿವರ್ತನೆ (ಸಂಕ್ರಮಣ)ಯು ‘ವೀಚಾರ’ವೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಈ ಅರ್ಥ, ವ್ಯಂಜನ ಮತ್ತು ಯೋಗಗಳ ಪರಿವರ್ತನೆಗಳಿಂದ ಈ ಧ್ಯಾನವು ಮೂರು ಪ್ರಕಾರದ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಜ್ಞಾನ (ಶ್ರುತ)ದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಚಿಂತನ, ಮಂಧನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮಾಡುತ್ತಾ ಯೋಗಿಯು ವಿಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ‘ಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನ’ವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಪರತ್ವವಿಶ್ವರ ಅವಿಳಜಾರ

95. ಏಕ-ಯೋಗ ಮೇ ಧಿರ ರಹೇ, ಶ್ರುತ ಕಾ ಮಂಧನ ಹೋಯ ।

ಶುಕ್ತ-ಧ್ಯಾನ ಫಿರ ದೂಸರಾ, ಕೇವಲಜ್ಞಾನೀ ಹೋಯ ॥

ಮನ, ವಚನ ಮತ್ತು ಕಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಯೋಗದಿಂದ ಮುನಿವರರು ಆರು ದ್ರವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ದ್ರವ್ಯದ, ನವಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಪದಾರ್ಥದ ಮತ್ತು ವ್ಯಂಜನ ಅಥವಾ ಅರ್ಥಪರಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಪರಯಾಯದ ಶ್ರುತಜ್ಞಾನದ ಜಿಂತನ-ಮಂಧನದೊಂದಿಗೆ ಮಾಡುವ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ‘ಪರತ್ವವಿಶ್ವರ ಅವಿಳಜಾರ’ ಧ್ಯಾನವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ, ವ್ಯಂಜನ ಮತ್ತು ಯೋಗಗಳ ಪರಿವರ್ತನೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ಥಿರತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಧ್ಯಾನದ ಅಂತರ್ಮುಹಾರ್ಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುನಿಗಳು ತಮ್ಮ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದ ಬಂಧಿಸಲಬ್ಬಿಟ್ಟ ಜ್ಞಾನಾವರಣೀಯ, ದರ್ಶನಾವರಣೀಯ, ಮೋಹನೀಯ ಮತ್ತು ಅಂತರಾಯ ಈ ನಾಲ್ಕು ಘಾತೀಯ ಕರ್ಮಗಳ ಕ್ಷಯ (ನಾಶ) ಮಾಡಿ ಕೇವಲಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದು ಅರಿಹಂತ ಭಗವಂತರ ಪದವನ್ನು ಪಡೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದು ವಿಶೇಷತೆಯಾಗಿದೆ.

ಸೂಕ್ತಕೃತಿಯಾತ್ಮಪಾತ್ರ

96. ಕಾಯಯೋಗ ಬಸ ಜಬ ರಹೇ, ನಾ ಪ್ರತಿಪಾತೀ ಹೋಯ ।

ಕೇವಲಜ್ಞಾನೀ-ಆತ್ಮ, ಪರಮಾತ್ಮ-ಸಮ ಜೋಯ ॥

ಕೇವಲಿ ಭಗವಂತರ ಜೀವನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಪರಮಾತ್ಮನ ಉತ್ಪಾದ ಸಮತೆಯನ್ನು ನೀಡುವ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಕಾಯಯೋಗದ ಕ್ಷಯೀಯು ಸಹ ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆ ಸೂಕ್ತಕ್ಷಯೀಯು ಅಪ್ರತಿಪಾತಿ (ಅರ್ಥಾತ್ ಕೆಳಗಿನ ಅವಸ್ಥೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಲಾರದ) ಧ್ಯಾನವೆಂದು ಕರೆಯಲಬ್ಬಿಟ್ಟದೆ. ಇದು ಅವಿಶ್ವರ ಮತ್ತು ಅವಿಳಜಾರವಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಶ್ರುತದ ಅವಲಂಬನದಿಂದ ರಹಿತವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವಿಶ್ವರವಾಗಿದೆ

ମୁତ୍ତୁ ଇଦରଲ୍ଲି ଅଧିକ, ପ୍ରୟଂଜନ ହାଗୋ କାଯ୍ୟଙ୍ଗଳ ସଂକ୍ଷେମଣାବିଲ୍ଲ. ଆଦ୍ୟରିଂଦ ଅବେଳାରପାଗିଦେ.

ವ್ಯಾಪರತತ್ವಯಾನಿವೃತ್ತಿ

97. ಬನೇ ಅಯೋಗೀ ಆತಮಾ, ಸರ್ವ-ನಿವೃತ್ತಿ ಹೋಯೋ |

ಸರ್ವಕರ್ಮ ಬಿನಸೇ ತಭೀ, ಕಾಣ ಮೇ ಮುಕ್ತಿ ಹೋಯ್ ||

ಸಂಪೂರ್ಣಯೋಗಗಳು ಅಥವಾ ಕಾಯದೋಗವೂ
ನಿರೋಧವಾಗುವುದರಿಂದ ಅಯೋಗಕೇವಲಿ ಪರಮಾತ್ಮರ ಧ್ಯಾನವು
‘ಪ್ರಪರತಕ್ತಿಯಾನಿವೃತ್ತಿ’ ಅಥವಾ ಅನಿವೃತ್ತಿ ನಿರ್ದಧರ್ಯೋಗ ಅಥವಾ
ಸಮುಚ್ಛಿನ್ನಕ್ಕಿಯಾ ಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನವೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಈ ಧ್ಯಾನವು ಎಲ್ಲ
ಧ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತಿಮ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮಪ್ರವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅನುತ್ತರವಾಗಿದೆ.
ಪರಿಮಾಣತೆಯಿಂದಾಗಿ ಸ್ವಚ್ಛ ಉಜ್ಜಲವಾಗಿರುವುದರಿಂದ
ಶುಕ್ಲವಾಗಿದೆ. ಇದು ಮಣಿಯ ದೀಪದ ಜ್ಞಾಲೆಯಂತೆ ಇರುವುದರಿಂದ
ಮಾಣಿಕ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವಿಚಲವಾಗಿದೆ; ಹಾಗೆಯೇ ತೃತೀಯ
ಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನದಂತೆ ಅವಿಶಕ್ತ ಅವೀಚಾರವೂ ಆಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಉತ್ತಮಪ್ರ
ಧ್ಯಾನದ ಮೂಲಕ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕರ್ಮಗಳ ಕಣಿ ಮಾಡಿ ಆತಮ್ಮನು
ಕ್ಷಿಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ହଦିନାଲୁନୀୟ ଗୁଣଶ୍ଳୋନଦ କାଳ

98. ಗಣಧರ ಕೇ ಸ್ವರ್ಯ-ಪಂಚ-ಲಘು, ಉಚ್ಚಾರಣ ಮೇ ಕಾಲ |

జితనా, ఉతనా హై ఇసీ, గుణస్వాన కా కాల ॥

గණධර పరమేష్టిగళిగ ‘ఆ’ ‘ఇ’ ‘లు’ ‘ము’ ‘లు’ ఈ ఐదు త్రస్త స్వరగళ లాచ్ఛారణేయల్లి తగలువ అల్పకాల (జఘన్య అంతముఁహాత్)దష్టే ఈ హదినాల్చునే గుణస్థానద కాలవిరుత్తదే. అష్టరల్లి అయోగ కేవలిగళు మోక్షవన్న పడేదుశొభ్యతారే.

ಶುಲ್ಕಧ್ಯಾನದ ಗುಣಸ್ಥಾನ

99. ಅಪ್ಸೆಮು-ಗುಣಸ್ಥಾನ ಸೇ, ಪ್ರಥಮ-ಶುಲ್ಕ ಹೋ ಧ್ಯಾನ ।
ಬಾರಹವೇ-ಗುಣಸ್ಥಾನ ಮೇ, ಹೋಯ್ ದೂಷರಾ ಜಾನ ॥

ಅಮೂರ್ವಕರಣ ಹೆಸರಿನ 8ನೇ ಗುಣಸ್ಥಾನದಿಂದ ‘ಪ್ರಥಮಕ್ಕೆ ವಿಶೇಚಾರ’ ಹೆಸರಿನ ಪ್ರಥಮ ಶುಲ್ಕಧ್ಯಾನವು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಕ್ಷೀಳಾ ಕಷಾಯ ಹೆಸರಿನ 12ನೇ ಗುಣಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ‘ವಕ್ತ್ವವಿಶೇಚಾರ’ ಅವೇಚಾರ’ ಹೆಸರಿನ 2ನೇ ಶುಲ್ಕಧ್ಯಾನ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

100. ತೇರಹವೇ ಗುಣಸ್ಥಾನ ಮೇ, ತೀಜಾ-ಶುಲ್ಕ ಸು-ಧ್ಯಾನ ।
ಚೌದಹ ಮೇ ಚೌಧಾ-ಶುಲ್ಕ, ಫಿರ ಹೋ ಮೋಕ್ಕ-ಮಹಾನ್ ॥

ಸಯೋಗ ಕೇವಲೀ ಹೆಸರಿನ 13ನೇ ಗುಣಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ‘ಸೂಕ್ತಕ್ಕಿರ್ಯಾ ಪ್ರತಿಪಾತಿ’ ಹೆಸರಿನ 3ನೇ ಶುಲ್ಕಧ್ಯಾನ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಅಯೋಗ ಕೇವಲೀ ಹೆಸರಿನ 14ನೇ ಗುಣಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ‘ವೃಪರತಕ್ಕಿರ್ಯಾನಿವೃತ್ತಿ’ ಹೆಸರಿನ 4ನೇ ಶುಲ್ಕಧ್ಯಾನ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅಂತಿಮ ಶುಲ್ಕಧ್ಯಾನದ ನಂತರ ಆತ್ಮನಿಗೆ ಮೋಕ್ಕ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಂತಿಮ ಘಂಗಲ

101. ಮುನಿವರ ಕಾ ಜೀವನ ಸದಾ, ಜ್ಞಾನ, ಧ್ಯಾನ ಮೇ ಲೀನ ।
ಆಜ್ಞವ-ಮಯ ಉಪಯೋಗ ಸೇ, ಬನೇ ಸ್ವಯಂ-ಸ್ವಾಧೀನ ॥

ಮುನಿಗಳ ಜೀವನ ಯಾವಾಗಲೂ ಜ್ಞಾನ-ಧ್ಯಾನ ಮುಂತಾದ ತಪಗಳಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆಜ್ಞವ ಅಧಾರತ್ ಸರಳತಾಮಯ ಭಾವದಿಂದ ಅವರು ನಿಜ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಧೀನ ಸ್ವಾತ್ಮಿತ ಸುಖಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

102. ಸಾಗರ ವಹ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಕಾ, ಜಿನಕೇ ಅಂದರ ಮೂರ ।
ರಚಿತ ಶುದ್ಧ-ನಿಜ-ಆತ್ಮ ಮೇ, ಭವ-ವಾಂಭ ಸೇ ದೂರ ॥

ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಸಾಗರ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತುಂಬಿದ
ಮುನಿಗಳು ಸಾಂಸಾರಿಕ ಇಚ್ಛೆಗಳಿಂದ ದೂರವಾಗಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಶುದ್ಧಾತ್ಮನಲ್ಲಿ
ಶೀನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

103. ಸಮ್ಮೋ-ನಿಜ-ಉಪಯೋಗ ಹೋ, ಶುಭ ಅರು ಶುದ್ಧ ಮಹಾನ್ ।
ಧ್ಯಾನ ಜಗೇ ವಹ ಶುಕ್ಲ ಜಬ, ಮಿಲತಾ ಕೇವಲಜ್ಞಾನ ॥

ಸಮೀಕ್ಷೆನ ಸಮ್ಮಾಷಿಯ ಆತ್ಮನ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕ್ರಿಯಾರೂಪ
ಶುಭೋಪಯೋಗದಿಂದ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಶುದ್ಧೋಪಯೋಗ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದಾಗ
ಹಾಗೂ ಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನ ಉಂಟಾದಾಗ ಅದರ ಫಲ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ
ಕೇವಲಜ್ಞಾನವೂ ಸಹ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

104. ಶತಕ-ವರ್ಣ ನಹಿ ಜಾಹಿವ, ಅಂತಮುಹೂರ್ತ ಮಾತ್ರ ।
ಮೂರ್ಣ-ಶೀನ ನಿಶ್ಚಲ ಜಹಾ, ಮುನಿವರ ಹೋಕ್ಕ ಸು-ಪಾತ್ರ ॥

ಸಂಸಾರ ಅಧವಾ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಹೊಂದಲು ನೂರಕ್ಕಿಂತಲೂ
ಹೆಚ್ಚಿನ ವರ್ಣಗಳು ಇರಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಕೇವಲ
ಅಂತಮುಹೂರ್ತ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಮುನಿಗಳು ಒಂದು ವೇಳೆ ಮೂರ್ಣ
ನಿಶ್ಚಲ ಏಕಾಗ್ರ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಶೀನರಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವರಿಗೆ
ಸಂಪೂರ್ಣ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಲು ಬೇಕಾದ ಮುಕ್ತಿ
ಅಧವಾ ಹೋಕ್ಕದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

105. ಅಪ್ಪಾಪದ ವ ಸಮೈದಗಿರಿ, ಚಂಪಾಮರ, ಗಿರನಾರ್ ।
ಪಾವಾಮರ ಕೋ ಧ್ಯಾಯ ಜೋ, ಶೀಪ್ತ ಕರೇ ಭವ-ಪಾರ್ ॥

ಭಗವಾನ್ ಆದಿನಾಥ ತೀರ್ಥಂಕರರ ಹಾಗೂ ಅನೇಕ
ಮುನಿಶ್ವರರ ಹೋಕ್ಕಸ್ಥಾನ ‘ಕೃಲಾಸಪರವತ್’; ಭಗವಾನ್ ಅಜಿತನಾಥ

ಮುಂತಾದ ವರ್ತಮಾನದ 24 ತೀರ್ಥಂಕರರಲ್ಲಿ 20 ತೀರ್ಥಂಕರರ ಹಾಗೂ ಅನಂತಾನಂತ ಮನೀಶ್ವರರ ಮೋಕ್ಷಸ್ಥಾನ ‘ಸಮೈದಶಿಖರ’; ಭಗವಾನ್ ವಾಸುಮೂರ್ಜ್ಯ ತೀರ್ಥಂಕರರ ಮೋಕ್ಷಸ್ಥಾನ ‘ಚಂಪಾಪುರ’ (ಮಂದಾರಗಿರಿ); ಭಗವಾನ್ ನೇಮಿನಾಥ ತೀರ್ಥಂಕರ ಹಾಗೂ ಅನೇಕ ಮನೀಶ್ವರರ ಮೋಕ್ಷಸ್ಥಾನ ‘ಉಜಯಂತಗಿರಿ’ (ಗಿರಿನಾರ್) ಮತ್ತು 24ನೇ ತೀರ್ಥಂಕರ ಮಹಾವೀರರ ಮೋಕ್ಷಸ್ಥಾನ ‘ಪಾವಾಪುರ’ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವ ಭವ್ಯಾತ್ಮರು ಅತಿ ಬೇಗನೆ ಸಂಸಾರ ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಪಾರಾಗುತ್ತಾರೆ.

106. ತೀನ-ಗುಪ್ತಿ ಮೇ ಲೀನ ಹೋ, ಮನ-ವಚ-ತನ ಕೋ ರೋಕ ।
ಕರೇ ಧ್ಯಾನ ಶಿವ-ಮೋಕ್ಷ ಪಾ, ಜನ್ಮ, ಮೃತ್ಯು ನಾ ಶೋಕ ॥

ಇದು ಮಿಥ್ಯಾತ್ಮ, ಐದು ಪಾಪಗಳು ಹಾಗೂ ಐದು ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಕಡೆಗೆ ಮನ-ವಚನ-ಕಾಯಗಳ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ತಡೆದು ಮೂರು ಗುಪ್ತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಆತ್ಮಲೀನತಾ ಪೂರ್ವಕ ಸಮ್ಯಕ್ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಜನನ-ಮರಣ-ಶೋಕಗಳು ಇಲ್ಲದಂತಹ ಮೋಕ್ಷವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ತ್ರಿಶ್ಲಿ

107. ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ-ಕೇವಲೀ, ಮೋಕ್ಷ ಗಂಯೇ ವಹ ಧಾನ ।
ಗೋಪಗಿರಿ ಪಾವನಧರಾ, ಜಗ ಸೇ ಮೂರ್ಜ್ಯ ಮಹಾನ ॥

ಗ್ಾಂತಿಯರ್ ನಗರದ ಸಮೀಪ ‘ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ’ ಕೇವಲೀಗಳು ಮೋಕ್ಷ (ನಿವಾರಣ)ವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ಪರವತ ಸ್ಥಾನ ‘ಗೋಪಗಿರಿ’ (ಗೋಪಾಚಲ) ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಹಾನ್ ಮೂರ್ಜ್ಯ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರವಾದ ಪಾವನವಾದ ಭೂಮಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿದೆ.

108. ಗೋಪಾಚಲ ಯಹ ಗ್ಾಂತಿಯರ, ಸಿದ್ಧಾಂಚಲ ಜಹ ತೀರ್ಥ ।
ವೃಷಭಾಂಚಲ, ತ್ರಿಶಲಾಗಿರಿ, ನೇಮಿಗಿರಿ ಭೀ ತೀರ್ಥ ॥

ಗ್ರಾಲಿಯರ್ ನಗರದ ಪವಿತ್ರ ಪರ್ವತದ ಮೂರ್ಚಿಕ್ಕಿನ ಗುಹೆಗಳಲ್ಲಿ
42 ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯನಾಥ ಭಗವಾನ್ ವಿರಾಜಮಾನರಾಗಿರುವ
'ಗೋಪಾಚಲತೀರ್ಥ'ವಿದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮ ದಕ್ಷಿಣಾಂತ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ
ಭಗವಾನ್ ಮಹಾವೀರರ ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣದ ದೃಶ್ಯ ಮತ್ತು ಏತರಾಗಿ
ಪ್ರತಿಮೆಗಳು ಹಾಗೂ ತ್ರಿಶಿಲಾಮಾತೆಯ ಸ್ವಾಂಬಾವಳಿ ಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನು
ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಗಿರಿಯ 'ತ್ರಿಶಿಲಾಗಿರಿ' ಹೆಸರಿನಿಂದ
ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಪಶ್ಚಿಮ ದಕ್ಷಿಣಲ್ಲಿ 24 ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ನಮಿನಾಥ ಮುಂತಾದ
ಭಗವಂತರ ಜಿನಪ್ರತಿಮೆಗಳು ವಿರಾಜಮಾನವಾಗಿವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಇದೇ
ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈಶಾನ್ಯ ದಕ್ಷಿಣಲ್ಲಿ ನೇಮಿನಾಥ ಮುಂತಾದ ಭಗವಂತರ
ಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಲಾಗಿದ್ದಿತು. ಹೀಗೆ 'ನೇಮಗಿರಿತೀರ್ಥ'ವಿದೆ.
ಹಾಗೆಯೇ ಉರವಾಹಿ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ ಮೇಲೆ ಸಾಗುತ್ತಾ
ಬೆಟ್ಟದ ಹೃದಯದಂತಿರುವ ನಟ್ಟ ನಡುವಿನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ 84 ಅಡಿ
ಎತ್ತರದ ಆದಿನಾಥ (ವೃಷಭದೇವ)ರ ಮೂರ್ತಿ ಇದೆ.

109. ವರ್ಧಮಾನ-ಮಂದಿರ ಕಿಲಾ, ಸಹಿತ ಸು-ಪರ್ವತ ನಾಥ ।

ಗ್ರಾಲಿಯರ್ ಮೇ ಸಾತ ಜಿನ, ಮಂದಿರ ನಮತೇ ಮಾಥ ॥

ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಕೇವಲೀಗಳ ಸಿದ್ಧಾಕ್ಷೇತ್ರ ಗೋಪಗಿರಿಯ (ಗೋಪಾಚಲದ)
ಮೇಲೆ ನಿರ್ಮಿಸಿರುವ ಪ್ರಾಚೀನ ವರ್ಧಮಾನ ಜಿನಾಲಯದ ನಾಲ್ಕು
ಕಡೆಗೆ ನಿರ್ಮಿಸಿರುವ ಅವಾಚೀನ ಕೋಟಿಯ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಗುಹೆಗಳು
ಹಾಗೂ ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಮಾನರಾಗಿರುವ ಜಿನ ಮಂದಿರಗಳನ್ನು
ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಪ್ರಾಕ್ಯತಿಕ ವಿಕೋಪಗಳಿಂದ ಭಿನ್ನ-ಭಿನ್ನವಾಗಿರುವ
ಶಿಲೆಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ 15 ಸಾವಿರ ದಿಗಂಬರ ಪ್ರತಿಮೆಗಳೊಂದಿಗೆ
ಪವಿತ್ರ ಪರ್ವತ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಲಿಯರ್ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಾಂಮಂದಿರ
ಮುಂತಾದ 60 ದಿಗಂಬರ ಜ್ಯೇಂಧುಮಂದಿರಗಳನ್ನು ನಾವು ಏತರಾಗ
ಭಾವದಿಂದ ತಲೆ ಬಾಗಿಸಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

110. ವರ್ಷ ಏರ-ನಿವಾಣ ಕಾ, ಪಚ್ಚೀಸ್ ಸೌ ಚೌತೀಸ್ ।
 ‘ಸಮೃದ್ಧಾನ ಶತಕ’ ಲಿಖಾ, ಕಾವ್ಯ ಬಸಾವೇ ಶತ ||

ಮಹಾಏರ ನಿವಾಣ ಸಂವತ್ಸರ 2534ರ ವರ್ಷಾಯೋಗದಲ್ಲಿ
 ಈ ‘ಸಮೃದ್ಧಾನ ಶತಕ’ ಹೆಸರಿನ ಕಾವ್ಯವು (ಸಮೀಚೀನ ಧಾರ್ಯನ
 ಸಾಧನೆಗಾಗಿ) ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಈ ಕಾವ್ಯವು ಧಾರ್ಯನ ಮಾಡುವವರಿಗೆ
 ಸಿದ್ಧಪಡವಿಯನ್ನು ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಡಲಿ.

111. ಮಂದಿರ ನಯಾ-ಬಜಾರ ಮೇ, ಪಾಶ್ಚ-ಪ್ರಭೋ ಹೈ ನೇಕ ।
 ವರ್ಷಾಯೋಗ ಮೇ ಕಾವ್ಯ ಯಹ, ರಚಾ ಮ-ಮೂರ್ಣ ವಿವೇಕ ||

ಗ್ರಾಮೀಯರ್ ನಗರದ ನಯಾ ಬಜಾರ್ ಜಿನಮಂದಿರದಲ್ಲಿ
 ವಿರಾಜಮಾನರಾಗಿರುವ ಪಾಶ್ಚನಾಥ ಭಗವಂತರ ಭವ್ಯ ಪ್ರತಿಮೆಯ
 ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಪಾವನ ವರ್ಷಾಯೋಗದಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಾನಂದ
 ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗಾಗಿ ಜಾನ್ಯ-ಧಾರ್ಯನರೂಪ ವಿವೇಕವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು
 ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಲಾಯಿತು.

112. ಪಾಶ್ಚ-ಪ್ರಭೋ ಕೇ ಶರಣ ವಾ, ವಿದ್ಯಾ-ಗುರು ಅಶೀಸ್ ।
 ಮೂರ್ಣ ಮಹಾ ಯಹ ಕಾವ್ಯ ಶುಭ, ಪಥೇ ಬನೇ ಶಿವ-ಶತ ||

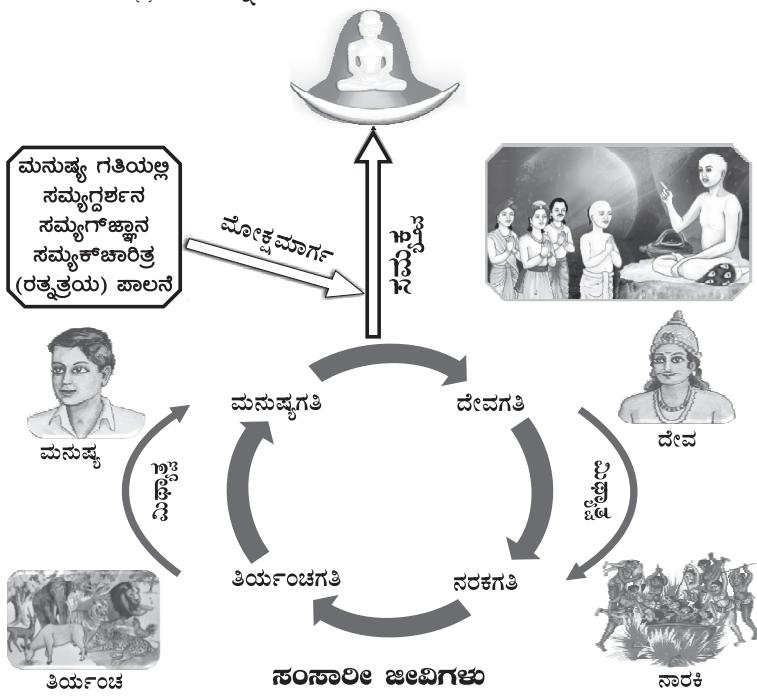
ಭಗವಾನ್ ಪಾಶ್ಚನಾಥರ ಶರಣ ಹಾಗೂ ಆಚಾರ್ಯ
 ಶ್ರೀ 108 ವಿದ್ಯಾಸಾಗರ ಮಹಾರಾಜರ ಅಶೀವಾದದಿಂದ ಈ ‘ಸಮೃದ್ಧಾನ
 ಧಾರ್ಯನ ಶತಕ’ ಶುಭ ಕಾವ್ಯವು ಸಂಮೂರ್ಣವಾಯಿತು. ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು
 ಎಲ್ಲ ಜನರು ಮನಃ ಮನಃ ಓದಿ ಸಿದ್ಧ ಪಡವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲಿ.

113. ಇಕ ಸೌ ತೇರಾ ಪದ್ಯ ಹೈ, 'ಧ್ಯಾನ ಶತಕ' ಮೇ ಮೂರಣ ।
ಧ್ಯಾನ್ ಕರೇ ನಿಜ-ಹಿಕ ಸೋ, ತೇರಾ ಹೈ ಸಂಮೂರಣ ॥

ಈ 'ಸಮ್ಯಕ್ ಧ್ಯಾನ ಶತಕ'ದಲ್ಲಿ 113 ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಈ ಪದ್ಯಗಳ ಸಂಮೂರಣ ಅಥವ್ 'ಕೇವಲ ಓವ್ ಆಶ್ಚರ್ಯನೇ ನಿನ್ನವನಾಗಿದ್ದಾನೆ'; ಆ ಆಶ್ಚರ್ಯನ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸಂಮೂರಣ-ತೆಯ ಪ್ರತಿಪ್ರಾಪ್ತಿ ಅಥವಾ ಸಂಮೂರಣ ಸುಖಿರೂಪದ ಸಿದ್ಧಪಡದ ಪ್ರತಿಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ' ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ 'ಸಮ್ಯಕ್ ಧ್ಯಾನ ಶತಕ'ದ ಹಿಂದಿ ಗದ್ಯನುವಾದವನ್ನು ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದವರಿಂದಲೇ ಮಹಾವೀರ ನಿವಾರಣ ಸಂವರ್ತನೆ 2543 (ಕ್ರಿ.ಶ.2017)ರ 'ಪುರವಾ' (ಜಬಲ್‌ಪುರ) ವರ್ಷಾಯೋಗ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಂಪನ್ಮೂಲವಾಗಿದೆ.

ಧಾರ್ಮಿಕ ಭಾವನೆಗಳು

ಸದ್ಗುರುವನೆಗಳ ಪ್ರಕಾರಗಳು – ಭಾವನೆಗಳು 25, 16, 12, 7, 4, 3, 2 ಮತ್ತು 1 ಈ ಪ್ರಕಾರ ಒಟ್ಟು 70 ಪ್ರಕಾರದ ಭಾವನೆಗಳಿವೆ.

ಇಷ್ಟತ್ತೈದು ಭಾವನೆಗಳು

ಅಹಿಂಸೆ, ಸತ್ಯ, ಅಚೌರ್ಯ, ಬೃಹತ್ತಚಯ್ಯ ಮತ್ತು ಪರಿಗ್ರಹತ್ಯಾಗ ಈ ಐದು ವ್ಯತಗಳ $5 \times 5 = 25$ ಭಾವನೆಗಳು ಇವೆ.

ಅಹಿಂಸಾಪ್ರತದ ಐದು ಭಾವನೆಗಳು

ವಾಜ್ಞನೋಗುಪ್ತೀಯಾದಾನನಿಕ್ಷೇಪಣಸಮಿತ್ಯಾಲೋಕಿತಪಾನಭೋಜನಾನಿ ಪಂಚ | ತತ್ತ್ವಧರ್ಷಸೂತ್ರ 7/4

1. ವಾಜ್ಞಗುಪ್ತಿ – ವಚನದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನ ತಡೆಯುವುದು.
2. ಮನೋಗುಪ್ತಿ – ಮನದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನ ತಡೆಯುವುದು.
3. ಶಯಾದ ಸಮಿತಿ – ನಡೆಯುವಾಗ ಮುಂದಿನ ನಾಲ್ಕು ಮೊಳೆ ನೆಲವನ್ನ ನೋಡುತ್ತಾ ಜೀವರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಸಾಗುವುದು.
4. ಆದಾನ ನಿಕ್ಷೇಪಣಾ ಸಮಿತಿ – ವಸ್ತುವನ್ನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಮತ್ತು ಇಡುವಾಗ ನೋಡಿ ಶೋಧಿಸಿ ಜೀವರಕ್ಷಣೆಯನ್ನ ಗಮನಿಸುವುದು.
5. ಆಲೋಕಿತಪಾನ ಭೋಜನ – ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಇತ್ಯಾದಿ ಮಾಡುವಾಗ ನೋಡಿ ಶೋಧಿಸಿ ಆಹಾರ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು.

ಸತ್ಯಪ್ರತದ ಐದು ಭಾವನೆಗಳು

ಕ್ಷೋಧಲೋಭಭೀರುತ್ತಹಾಸ್ಯಪ್ರತ್ಯಾಶ್ಯಾನಾನ್ಯನುವೀಚಿಭಾಷಣಂ ಚ ಪಂಚ | ತತ್ತ್ವಧರ್ಷಸೂತ್ರ 7/5

1. ಕ್ಷೋಧ ಪ್ರತ್ಯಾಶ್ಯಾನ – ಕೋಪವನ್ನ ತೈಜಿಸುವುದು.
2. ಲೋಭ ಪ್ರತ್ಯಾಶ್ಯಾನ – ಲೋಭವನ್ನ ತೈಜಿಸುವುದು.
3. ಭೀರುತ್ತ ಪ್ರತ್ಯಾಶ್ಯಾನ – ಭಯವನ್ನ ತೈಜಿಸುವುದು.
4. ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರತ್ಯಾಶ್ಯಾನ – ಹಾಸ್ಯ (ನಗುವುದು)ವನ್ನ ತೈಜಿಸುವುದು.
5. ಅನುವೀಚಿ ಭಾಷಣ – ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳಾಗಿ ನಿರ್ದೋಷ ವಚನವನ್ನ ಹೇಳುವುದು.

ಅಚೊಯ್‌ವ್ರತದ ಐದು ಭಾವನೆಗಳು

ಶೂನ್ಯಾಗಾರವಿಮೋಚಿತಾವಾಸಪರೋಪರೋಧಾಕರಣಬೈಕ್ಷ್ಯಶುದ್ಧಿ-ಸಧಮಾರ್ಥವಿಸಂವಾದಾಃ ಪಂಚ । ತತ್ತ್ವಧರ್ಮಸೂತ್ರ 7/6

1. ಶೂನ್ಯಾಗಾರವಾಸ - ಪರವರ್ತಗಳ ಗುಹೆ, ಮರಗಳ ಮೊಟರು ಇತ್ಯಾದಿ ನಿರ್ಜನ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿರುವುದು.
2. ವಿಮೋಚಿತಾವಾಸ - ಬೇರೆಯವರು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ಸ್ಥಳ, ನಿರ್ಜನ ಹಾಗೂ ಏಕಾಂತ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವುದು.
3. ಪರೋಪರೋಧಾಕರಣ - ನಾವು ತಂಗಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇತರರು ತಂಗಲು ವಿರೋಧಿಸಿದಿರುವುದು.
4. ಬೈಕ್ಷ್ಯಶುದ್ಧಿ - ಚರಣಾನುಯೋಗದ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಅನುಸಾರ ಆಹಾರ ಚಯ್ಯೆಯ ಶುದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದು.
5. ಸಧಮಾರ್ಥವಿಂಸವಾದ - ಸಹಧರ್ಮಯರೋಂದಿಗೆ ‘ಇದು ನನ್ನದು’, ‘ಇದು ನಿನ್ನದು’ ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಹೇಳದೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವ್ರತದ ಐದು ಭಾವನೆಗಳು

ಸ್ತೀರಾಗಕಥಾಶ್ರವಣತನ್ನನೋಪರಾಂಗನಿರೀಕ್ಷಣಪೂರ್ವರತಾನುಸ್ಥರಣವ್ಯಾಪ್ತಿಷ್ಠರಸಸ್ವತರೀರಸಂಸ್ಕಾರತ್ಯಾಗಾಃ ಪಂಚ । ತತ್ತ್ವಧರ್ಮಸೂತ್ರ 7/7

1. ಸ್ತೀರಾಗಕಥಾಶ್ರವಣ ತ್ಯಾಗ - ಸ್ತೀಯರಲ್ಲಿ ರಾಗವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಕಢೆ ಕೇಳುವುದನ್ನು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಬೇಕು.
2. ತನ್ನನೋಪರಾಗನಿರೀಕ್ಷಣ ತ್ಯಾಗ - ಸ್ತೀಯರ ಅಂಗೋಪಾಂಗಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದರ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಬೇಕು.
3. ಪೂರ್ವರತಾನುಸ್ಥರಣ ತ್ಯಾಗ - ಅವೃತ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಭೋಗಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳ ಸ್ಥರಣೆಯ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಬೇಕು.
4. ವೃಷ್ಣಿಷ್ಠರಸ ತ್ಯಾಗ - ಕಾಮವರ್ಧಕ, ಗರಿಷ್ಠ ರಸಗಳ ತ್ಯಾಗ.
5. ಸ್ವತರೀರಸಂಸ್ಕಾರ ತ್ಯಾಗ - ತನ್ನ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಕಾಮೋದ್ವೀಪಕ ಸಂಸ್ಕಾರ ರೂಪದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ವಸ್ತುಗಳ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಬೇಕು.

ಪರಿಗ್ರಹತ್ವಾಗಪ್ರತಿದ ಐದು ಭಾವನೆಗಳು

ಮನೋಜ್ಞಾಮನೋಜ್ಞೀಂದ್ರಿಯವಿಷಯರಾಗದ್ವೇಷವರ್ಚನಾನಿಪಂಚ |
ತತ್ತ್ವಧರ್ಮಸೂತ್ರ 7/8

ಐದೂ (ಸ್ವರ್ಚನ, ರಸನ, ಘರ್ಣಣ, ಚಕ್ಷು ಮತ್ತು ಶ್ರವಣ) ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಇಷ್ಟ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ರಾಗ ಹೊಂದದಿರುವುದು ಹಾಗೂ ಅನಿಷ್ಟ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷ ಹೊಂದದಿರುವುದು.

ಹದಿನಾರು ಭಾವನೆಗಳು

ದರ್ಶನವಿಶುದ್ಧಿವಿನಿಸಯಸಂಪನ್ಮೂತಾ ತೀಲವ್ರತೇಷ್ವನತೀಚಾರೋಽಭೀಕ್ಷ್ಯಾ -
ಜ್ಞಾನೋಪಯೋಗಸಂವೇಗೌ ಶಕ್ತಿತಸ್ತಾಗತಪೇಸೀ ಸಾಧುಸಮಾಧಿವ್ಯಾಯಾ -
ವೃತ್ತಕರಣಮಹದಾಜಾಯ್ ಬಹುಶ್ರುತ ಪ್ರವಚನಭಕ್ತಿರಾವಶ್ಯಕಾಪ
ರಿಹಾಣಮಾರ್ಗಪ್ರಭಾವನಾ ಪ್ರವಚನ ವಶ್ನಲತ್ತಮಿತಿ ತೀರ್ಥಕರತ್ತಸ್ಯ |
-ತತ್ತ್ವಧರ್ಮಸೂತ್ರ 6/24

1. ದರ್ಶನವಿಶುದ್ಧಿ - ಅರಹಂತ ಭಗವಂತರಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಟ ಏರಿತರಾಗ ನಿಗ್ರಂಥರೂಪ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಮೃದ್ಧಶರ್ಚನದ ಎಂಟು ಅಂಗಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಹಾಗೂ 25 ಮಲದೋಷ ರಹಿತ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದುವುದು.
2. ವಿನಯಸಂಪನ್ಮೂತಿ - ರತ್ನತ್ರಯ ಹಾಗೂ ರತ್ನತ್ರಯಗಳ ಧಾರಕರಾಗಿ ಆಗಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಸಾಧುಗಳನ್ನು ಅಂತರಂಗದಿಂದ ಆದರ, ಸತ್ಯಾರ ರೂಪ, ವಿನಯ ಮಾಡುವುದು ಅಥವಾ ನವದೇವತೆಗಳ ವಿನಯ ಮಾಡುವುದು.
3. ತೀಲ-ಪ್ರತೇಷ್ವನತೀಚಾರ - ಅಹಿಂಸೆ, ಸತ್ಯ ಮುಂತಾದ ವ್ರತಗಳ ಮತ್ತು ವ್ರತಗಳ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವ ತೀಲಗಳ ಅಳಿಕಾರ ರಹಿತ (ನಿದೋಽಷ) ಪಾಲನೆ ಮಾಡುವುದು.
4. ಅಭೀಕ್ಷ್ಯಾ ಜ್ಞಾನೋಪಯೋಗ - ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸಮೃಕ್ಷಾಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ತೋಡಗಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಸದಾಕಾಲ ಸಮೃಕ್ಷಾಜ್ಞಾನದ ಪರನ-ಪಾಠನ, ಲೇಖನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ತೋಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು.

5. ಸಂಪೇಗ - ಪಂಚ ಪರಿವರ್ತನ ರೂಪದ ಸಂಸಾರದ ದುಃಖ-ಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಸಂಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಭಯಭೀತನಾಗಿರುವುದು ಅಥವಾ ರಶ್ತೆತ್ಯಯ ಜನಿತ ಹಷಟವನ್ನು ಹೊಂದುವುದು.
6. ಶಕ್ತಿತಃ ತ್ಯಾಗ - ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ರಸ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವುದು ಅಥವಾ ವಿಧಿಮೂಲಕ ದಾನ ನೀಡುವುದು.
7. ಶಕ್ತಿತಃ ತಪ - ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಗನುಸಾರ ಜೈನ ಮಾರ್ಗನುಕೂಲ ತಪಸ್ಸನ್ನು (ಉಪವಾಸಾದಿ) ಮಾಡುವುದು.
8. ಸಾಧು ಸಮಾಧಿ - ಸಾಧು ಮುನಿಗಳ ತಪದಲ್ಲಿ ಬರುವ ವಿಷ್ಣುಭಾಧೆಗಳನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಿ ಅವರ ಸಂಯಮದ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದು.
9. ವೈಯಾಘ್ರತ್ವಿಕರಣ - ಗುಣವಂತರಾದ(ನಿಜವಾದ) ಸಾಧುಜನರ ಕ್ಷೇ, ಕಾಲು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಒತ್ತಿ ಜೊತೆಗೆ ವಿಹಾರ ಮಾಡಿ ಅಥವಾ ಆಹಾರದಾನ ಮತ್ತು ಉಪಕರಣ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ದಾನ ಮಾಡಿ ಅವರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದು.
10. ಅರಹಂತ ಭಕ್ತಿ - ವಿಶುದ್ಧ ಭಾವಗಳಿಂದ, ಗುಣಾನುರಾಗದಿಂದ ಅರಹಂತ ಭಗವಂತರ ಗುಣಗಾನ ಮಾಡುವುದು.
11. ಆಚಾರ್ಯ ಭಕ್ತಿ - ವಿಶುದ್ಧಭಾವಗಳಿಂದ, ಗುಣಾನುರಾಗದಿಂದ ಆಚಾರ್ಯ ಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳ ಗುಣಗಾನ ಮಾಡುವುದು.
12. ಬಹುಶ್ರಾತ ಭಕ್ತಿ - ವಿಶುದ್ಧಭಾವಗಳಿಂದ, ಗುಣಾನುರಾಗದಿಂದ 25 ಗುಣ (11 ಅಂಗ, 14 ಪೂರ್ವ)ಗಳ ಧಾರಿಗಳಾದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳ ಗುಣಗಾನ ಮಾಡುವುದು.
13. ಪ್ರವಚನ ಭಕ್ತಿ - ವಿಶುದ್ಧಭಾವಗಳಿಂದ, ಗುಣಾನುರಾಗದಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಗುಣಗಾನ ಮಾಡುವುದು.
14. ಆವಶ್ಯಕ ಪರಿಹಾಣ - ಸಾಮಾಲಿಕ, ಸ್ತುಪನ, ವಂದನೆ, ಪ್ರತಿಕ್ರಮಣ, ಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮತ್ತು ಕಾಯೋತ್ಸರ್ಗ ಈ ಆರು ಆವಶ್ಯಕ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗೂ ಹಾನಿಯಾಗದಂತೆ ನೋಡುವುದು

ಮತ್ತು ಪ್ರತಿದಿನ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪಾಲನೆ ಮಾಡುವುದು.

15. ಮಾರ್ಗ ಪ್ರಭಾವನೆ - ಸಮೃದ್ಧಿಜ್ಞಾನದಿಂದ, ತಪದಿಂದ ಅಥವಾ ಜೀನೇಂದ್ರ ಭಗವಂತರ ಮೊಚೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಜೈನಧರ್ಮದ ಪ್ರಭಾವನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು.
16. ಪ್ರವಚನ ವಶಲಕ್ಷ್ಯ - ಹಸುವಿಗೆ ತನ್ನ ಕರುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಜವಾದ ಸ್ನೇಹ, ಪ್ರೇಮ ಇರುವಂತೆ ಸಹಧರ್ಮ ಜನಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪ್ರಮಲೀತಗೊಳಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ಯಥಾರ್ಥೋಗ್ನಿ ಆದರ ಸತ್ಯಾರ ಮಾಡುವುದು.

ಹನ್ನೀರಡು ಭಾವನೀಗಳು

1. ಅನಿತ್ಯ ಭಾವನೆ - ಯೌವನ, ಧನ, ಮನೆ ಮತ್ತು ಪರಿಜನರು ಮುಂತಾದವು ಮೋಡ ಮತ್ತು ಕಾಮನಬಿಲ್ಲಿನಂತೆ ಪರಿವರ್ತನಾಶೀಲ/ ಅಶಾಖಾತವಾಗಿವೆ ಎಂದು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದು ‘ಅನಿತ್ಯ ಭಾವನೆ’.
2. ಅಶರಣ ಭಾವನೆ - ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿರುವ ಯಾವುದೇ ಸಮಾಗಮ ಜೀವನಿಗೆ ಶರಣಾಗತರಾಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಉದಾ:- ಸಿಂಹದ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿರುವ ಜಿಂಕೆಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಯಾರೂ ಸಮರ್ಥರಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಮರಣ ಬಂದಾಗ ಸುರ, ಅಸುರ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥರ, ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮುಂತಾದವರನ್ನೂ ಸಹ ಮಣಿ, ಮಂತ್ರ, ತಂತ್ರ ಮುಂತಾದ ವಿವಿಧ ಉಪಾಯಗಳು ರಕ್ಷಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥವಲ್ಲವೆಂದು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದು ‘ಅಶರಣ ಭಾವನೆ’ ಆಗಿದೆ.
3. ಸಂಸಾರ ಭಾವನೆ - ಈ ಪಂಚ ಪರಿವರ್ತನ ರೂಪದ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಶುಭಾಶುಭ ಕರ್ಮಗಳ ಫಲಗಳನ್ನು ಭೋಗಿಸುತ್ತಾ ಸಂಸಾರೀ ಜೀವಗಳು ಚತುರ್ಗತಿಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಣಿ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ದುಃಖಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ಈ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವಿಕ ಸುಖ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಕ್ಷಣಿಕ ಸುಖವು ವಿಧ್ಯಾದ ಅಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಹಚ್ಚಿರುವ ಸಿಹಿಯನ್ನು ನಾಲೀಗೆಯಿಂದ ಚಪ್ಪರಿಸುವುದು

ದುಃಖಿದಾಯಕವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದು ‘ಸಂಸಾರ ಭಾವನೆ’ ಆಗಿದೆ.

4. ಏಕತ್ವ ಭಾವನೆ - ಜನ್ಮ-ಮರಣ, ಸುಖ-ದುಃಖ ಇತ್ಯಾದಿ ಅಪಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಜೀವ ವಿಕಾಂಗಿಯಾಗಿಯೇ ಭೋಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ತಾಯಿ, ತಂದೆ, ಸಹೋದರ, ಸಹೋದರಿ, ಬಂಧು-ಬಾಂಧವರು ಇತ್ಯಾದಿ ಯಾರೂ ಸಹ ಈ ಜೀವದ ವಾಸ್ತವಿಕ ಜೊತೆಗಾರರಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವುದು ‘ಏಕತ್ವ ಭಾವನೆ’ ಆಗಿದೆ.
5. ಅನ್ಯತ್ವ ಭಾವನೆ - ನೀರು ಮತ್ತು ಹಾಲು ಸೇರಿರುವಂತೆ ಆತ್ಮನು ಶರೀರದೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಸಂಪತ್ತು, ಮನೆ, ವ್ಯಾಖ್ಯ ಮತ್ತು ಪರಿಜನ ಮುಂತಾದವರು ನನ್ನ ಆತ್ಮನಿಗಿಂತ ಆತ್ಮಂತ ಭಿನ್ನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹೇಗೆ ತಾನೇ ನನ್ನವರಾಗುತ್ತಾರೆಂದು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದು ‘ಅನ್ಯತ್ವ ಭಾವನೆ’ ಆಗಿದೆ.
6. ಅಶುಚಿ ಭಾವನೆ - ಈ ಶರೀರವು ರಕ್ತ-ಮಾಂಸ ಇತ್ಯಾದಿ ಅಪವಿತ್ರ ಧಾತುಗಳಿಂದ ರಚನೆಯಾಗಿದೆ ಇದರಿಂದ ಸದಾಕಾಲ ನವ ಮಲದ್ವಾರಗಳಿಂದ ಮಲವು ಹರಿಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಈ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೇ ಆಹಾರವನ್ನು ತನಿಸಿದರೂ, ಕುಡಿಸಿದರೂ ಹಾಗೂ ಅಲಂಕರಿಸಿದರೂ ಇದು ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಅಪವಿತ್ರ ಅಶುಚಿಮಯ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ತೀರ್ಣಿ ಇಡದಿರುವ ಚಿಂತನೆಯು ‘ಅಶುಚಿ ಭಾವನೆ’ ಆಗಿದೆ.
7. ಆಸ್ರವ ಭಾವನೆ - ಮಿಥ್ಯಾತ್ಮ ಅವುತ್ತ, ಪ್ರಮಾದ, ಕಷಾಯ ಮತ್ತು ಯೋಗಗಳಿಂದ ನವೀನ ಕರ್ಮಗಳ ಆಸ್ರವವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆಸ್ರವವೇ ದುಃಖದ ಮೂಲವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಆಸ್ರವದಿಂದ ದೂರವಾಗುವ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದು ‘ಆಸ್ರವ ಭಾವನೆ’ ಆಗಿದೆ.
8. ಸಂವರ ಭಾವನೆ - ಸಮೃದ್ಧ ಪೂರ್ವಕ ಧಾರ್ಮಿಕ ಅನುಷ್ಠಾನಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಥ್ಯಾತ್ಮ ಅವಿರತಿ, ಪ್ರಮಾದ, ಕಷಾಯ ಮತ್ತು ಯೋಗದ ಅಭಾವ

ಕ್ರಮವಾಗಿ ಅಥವಾ ದೂರವಾಗುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿ ಬರುವುದನ್ನು ತಡೆಯುವುದು ಸಂಪರ್ವೆಯಿಂದ ಮನಃ ಮನಃ ಭಾವಿಸುವುದು ‘ಸಂಪರ ಭಾವನೆ’ ಆಗಿದೆ.

9. **ನಿರ್ಜರ ಭಾವನೆ** – ತನ್ನ ಸ್ಥಿತಿ ಉದಯಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಫಲ ನೀಡಿ ನಿರ್ಜರೆಯಾಗುವ ಕರ್ಮವು ನಿರ್ಜರೆ ಆಗಿದ್ದು, ಆ ನಿರ್ಜರೆಯಿಂದ ಮೋಕ್ಷ ದೂರೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮರುಷಾಧರಿಂದ ಹನ್ನೆರಡು ತಪಗಳಿಂದ ಕರ್ಮ ನಿರ್ಜರೆ ಮಾಡುವುದು. ಇದರಿಂದ ಶಿವ (ಮೋಕ್ಷ) ಸುಖದ ಲಾಭವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವುದು ‘ನಿರ್ಜರ ಭಾವನೆ’ ಆಗಿದೆ.
10. **ಲೋಕ ಭಾವನೆ** – ಈ ಆರು ದ್ರವ್ಯಮಯ 343 ಘನರಜ್ಜು ಪ್ರಮಾಣ ಲೋಕವನ್ನು ಯಾರೂ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಇದನ್ನು ಯಾರೂ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಯಾರೂ ನಾಶ ಮಾಡಲಾರಾ. ಹೀಗೆ ಅನಾದಿ ಅನಿಧನ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರೀ ಜೀವಾತ್ಮರುಗಳು ಅನಂತ ಸಾರಿ ಜನ್ಮ–ಮರಣ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದು ‘ಲೋಕ ಭಾವನೆ’ ಆಗಿದೆ.
11. **ಚೋಧಿ ದುರ್ಲಭ ಭಾವನೆ** – ಈ ಜೀವಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ರಾಜ, ಅಹಮೀಂದ್ರರಂತಹ ಪದವಿಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಸಮೃದ್ಧಿನ, ಸಮ್ಯಕ್ಷಜಾನ ಮತ್ತು ಸಮ್ಯಕಾಷಾರಿತ್ರಗಳ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಇದಕ್ಕೆ ಅತಿ ದುರ್ಲಭವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ಜೀವಕ್ಕೆ ಇಂತಹ ರತ್ನತ್ರಯವು ಒಂದು ಸಾರಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವ ಅವಕಾಶ ದೊರಕಿದರೂ ಮೋಕ್ಷದ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಅತಿ ಬೇಗನೇ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಉತ್ತಮ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದು ‘ಚೋಧಿ ದುರ್ಲಭ ಭಾವನೆ’ ಆಗಿದೆ.
12. **ಧರ್ಮ ಭಾವನೆ** – ಪರಮಾಧರೂಪದಿಂದ ರತ್ನತ್ರಯ ಧರ್ಮವಾಗೂ ಅಹಿಂಸಾ ಪರಮೋಧರ್ಮ, ಇದು ಭವ್ಯ ಆಶ್ಚರ್ಯರುಗಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಧಾರಣೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಸಂಕಟಗಳು ದೂರವಾಗುತ್ತವೆ ಹಾಗೂ ಅಚಲವಾದ ಮೋಕ್ಷಸುಖ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದು ‘ಧರ್ಮ ಭಾವನೆ’ ಆಗಿದೆ.

ಏಳು ಭಾವನೆಗಳು

ಶಾಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸೋ ಜಿನಪತಿನುತ್ತಿಃ ಸಂಗತಿಃ ಸರ್ವದಾಯೈಃ ।
ಸದ್ವರ್ತಾನಾಂ ಗುಣಗಣಕಥಾ ದೋಷವಾದೇ ಚ ಮೌನಮ್ ॥
ಸರ್ವಸ್ಯಾಪಿ ಪ್ರಿಯಹಿತವಚೋ ಭಾವನಾ ಚಾತ್ಮತತ್ವೇ ।
ಸಂಪದ್ಯಂತಾಂ ಮಮ ಭವಭವೇ ಯಾವದೇತೇಂಪವಗಃ ॥

ಸಮಾಧಿಭಕ್ತಿ-2

1. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದು,
2. ಜಿನೇಂದ್ರ ಭಗವಂತರ ಸ್ತುತಿ ಮಾಡುವುದು,
3. ಎಲ್ಲ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಜನರ ಸಂಗತಿ ಮಾಡುವುದು,
4. ಸದ್ವರ್ತಾ (ಉತ್ತಮ ಆಚರಣೆ)ವುಳ್ಳವರ ಗುಣಗಾನ ಮತ್ತು ಅವರ ಕಥೆ ಕೇಳುವುದು,
5. ದೋಷಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮೌನವಾಗಿರುವುದು,
6. ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಯ ಮತ್ತು ಹಿತವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವುದು ಮತ್ತು
7. ನಮ್ಮ ಆತ್ಮತತ್ವದ ಭಾವನೆ ಹೊಂದುವುದು.

ಹೇ ! ಪ್ರಭು ! ವೋಕ್ಕೆ ಸಿಗುವವರಿಗೆ ಈ ಏಳು ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಸದಾಕಾಲ ಭಾವಿಸುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ಅಧಾರತ್ ಜಿಂತನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ನಾಲ್ಕು ಭಾವನೆಗಳು

ಸತ್ಯೇಷು ಮೈತ್ರಿಂ ಗುಣೀಷು ಪ್ರಮೋದಂ
ಕಂಷ್ಟೇಷು ಜೀವೇಷು ಕೃಪಾಪರಶ್ವಂ
ಮಾಧ್ಯಸ್ಥ ಭಾವಂ ವಿಪರೀತ ವ್ಯತ್ಸ್ತಾ
ಸದಾಮಮಾತ್ಯ ವಿದಧಾತು ದೇವ ॥ ದಾತ್ತಿಂಶತಿಕಾ - 1

1. ಸತ್ಯೇಷು ಮೈತ್ರಿ - ಸದಾಕಾಲ ಎಲ್ಲ ಜೀವಗಳಲ್ಲಿ ಮೈತ್ರಿಭಾವವಿರಲಿ.
2. ಗುಣೀಷು ಪ್ರಮೋದಂ - ಗುಣಿ ಜನರಲ್ಲಿ ಆಹ್ಲಾದ ಅಥವಾ ಸ್ನೇಹ ಭಾವವಿರಲಿ.
3. ಕಂಷ್ಟೇಷು ಜೀವೇಷು ಕೃಪಾಪರಶ್ವಂ - ದುಃಖಿ ಜೀವಗಳ ಮೇಲೆ ಕರುಣಾ ಭಾವವಿರಲಿ.
4. ಮಾಧ್ಯಸ್ಥಭಾವಂ ವಿಪರೀತವ್ಯತ್ಸ್ತಾ - ವಿಪರೀತ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯವರಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ಯಸ್ಥಭಾವವಿರಲಿ.

ಮೂರಾಯ ಭಾವನೆಗಳು

ಸಮ್ಮುಕ್ತರ್ಥನ, ಸಮ್ಮುಕ್ತಜ್ಞಾನ, ಸಮ್ಮುಕ್ತಾರ್ಥ ರೂಪದ ರತ್ನತ್ರಯದ ಭಾವನೆ ಮಾಡುವುದು.

ಎರಡು ಭಾವನೆಗಳು

ಜಗತ್ತಾಯಸ್ವಭಾವೋ ವಾ ಸಂವೇಗ ವೈರಾಗ್ಯಾರ್ಥಮ್ | -ತತ್ತ್ವಧರ್ಮ ಸೂತ್ರ
7/12

1. ಸಂವೇಗ ಭಾವನೆ - ಸಂಸಾರಾನ್ ದುಃಖಾನ್ ನಿತ್ಯ ಭೀರುತ್ತಾ ಸಂವೇಗಃ | ಸಂಸಾರದ ದುಃಖಗಳಿಂದ ಅಧಾರತ್ ದುಃಖಗಳ ಕಾರಣರೂಪ ಪಾಪಗಳಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಹೆದರುತ್ತಾ ಇರುವುದರ ಹೆಸರೇ ಸಂವೇಗವಾಗಿದೆ.
2. ವೈರಾಗ್ಯ ಭಾವನೆ - ಈ ನಶ್ವರ ಅಶುಚಿ ಶರೀರದ ಸ್ವಭಾವದ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ನಿರ್ಮಾಮತ್ವನಾಗುವುದು ವೈರಾಗ್ಯ ಭಾವನೆಯಾಗಿದೆ.

ಒಂದು ಭಾವನೆ

ಕೇವಲ ತನ್ನ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಸಂಬಂಧದ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆಂದರೆ ಅಹಮಿಕ್ಷೋಽಖಲುಸುದ್ಭೋ ದಂಸಣಾಣಾಮಜ್ಞಿ ಸದಾರೂವಿ | ಇವಿ ಅತ್ಯಿ ಮಜ್ಜಿ ಕಂಚಿವಿ ಅಣ್ಣಂ ಪರಮಾಣುಮಿತ್ತಂ ಷಿ ||

-ಸಮಯಸಾರ 46

ಅರ್ಥ - ನಾನು ಒಬ್ಬನೇ ಇದ್ದೇನೆ, ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಶುಧ್ಯನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ದರ್ಶನ ಜ್ಞಾನಮಯ ಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಸದಾ ಅರೂಪಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಯಾವುದೇ ಪರಮಾಣು ಪರದ್ವಯವಾಗಿದ್ದ ನನ್ನದಲ್ಲ.

* * *

ನಮ್ಮಕು ಧ್ಯಾನ ಶತಕ ಶಬ್ದಶಾಸ್ತ್ರ

ಅಣುವ್ರತ - ಸ್ಥಾಲರೂಪದಿಂದ ಹಿಂಸೆ, ಸುಳ್ಳು, ಕಳ್ಳುತನ, ಕುಶೀಲ ಮತ್ತು ಪರಿಗ್ರಹ ರೂಪದ ಇದು ಪಾಪಗಳನ್ನು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವುದು ಅಣುವ್ರತವಾಗಿದೆ.

ಅಧ್ಯ - ಧ್ಯೇಯ, ಪ್ರಯೋಜನ, ದ್ರವ್ಯ ಮತ್ತು ಪರ್ಯಾಯ.

ಅಧ - ಈಗ.

ಅಧಮ್ - ಮಿಥಾದಶ್ವನ, ಮಿಥಾಜ್ಞನ, ಮಿಥಾಚಾರಿತ್ರಗಳಿಗೆ ಅಧಮ್ವವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಅಧ್ಯೈತಾ - ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವವರು.

ಅಧ್ಯಾತ್ಮ - ಆತ್ಮನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ಅನಿಷ್ಟ ಸಂಯೋಗ - ನಮಗೆ ಬಾಧೆ ಹೊಡುವ ಪದಾರ್ಥ ಅಧವಾಭ್ಯಾಯದಿಂದು ಅನಿಸದಿರುವ ಪದಾರ್ಥಗಳು ದೊರಕಿದಾಗ ಅವು ಯಾವಾಗ ದೂರವಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದು ಅನಿಷ್ಟಸಂಯೋಗ ಆರ್ಥಧ್ಯಾನವಾಗಿದೆ.

ಅಂತಮೂರ್ಹಾತ್ - 48 ನಿಮಿಷಗಳ ಎರಡು ಫೋಟಿಕಾಕ್ಸಿಂಟ ಸ್ಪಾಲ್ ಕಡಿಮೆ ಮತ್ತು ಆವಲೀಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಲವನ್ನು ಅಂತಮೂರ್ಹಾತ್ವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಅನುಕಂಪ - ದಯೆ, ಕರುಣಾ, ಜೀವರಕ್ಷಣೆ

ಅನುಭೂತಿ - ಅನುಭವ

ಅಪಾಯ ವಿಚಯ - ಸಂಸಾರೀ ಆತ್ಮನು ಮಿಥಾತ್ಪ ಅಧವಾಭ್ಯಾಮಾಗ್ರ ಅಧವಾಭ್ಯಾಪಂಚ ಮಿಥಾತ್ಪ ಮತ್ತು ದುರ್ಗತಿ ಮುಂತಾದ ಕಷ್ಟಗಳಿಂದ ಹೇಗೆ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೀಗೆ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದು ಅಪಾಯ ವಿಚಯ ಧರ್ಮಧ್ಯಾನವಾಗಿದೆ.

ಅಮೂರ್ಖಕರಣ - ಜೈನಾಗಮ ಸಂಸ್ಕಾರದಲ್ಲಿ 184ನೇ ಮುಟ ನೋಡಿ.

ಅಪ್ರಮತ್ಸಂಯತ - ಪ್ರಮಾದ ರಹಿತ ಸಾವಧಾನ ಮುನಿ.

ಅಭಿರಾಮ - ಸಂಪೂರ್ಣ.

ಅಭಿವೃಂಜನ - ಪ್ರಕಟ ಮಾಡುವುದು.

ಅಯೋಗ - ಮನ, ವಚನ, ಕಾಯದ ಕ್ಷೀಯೆಗಳಿಂದ ರಹಿತರಾಗಿರುವವರಿಗೆ ಅಯೋಗಿಗಳನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಅರತಿ - ಪ್ರತಿ ಇಲ್ಲದ ಪರಿಣಾಮ.

ಅಹರ್ತ್ವ - ಮೂರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯರಾದವರು.

ಅವಶಾರ - ಮನಜನ್ಯ.

ಅವದಾನ - ಪರಿತ್ರ ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯತೆ ಪಡೆದ ವೃತ್ತಿ, ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಕಾರ್ಯ.

ಅಪ್ರತ್ಯ - ಅಹಿಂಸಾ, ಸತ್ಯ, ಅಚೌಯ್ಯ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಮತ್ತು ಅಪರಿಗ್ರಹದ ಅಭಾವ.

ಅಶನ - ಭೋಜನ.

ಅಸಂಯತ ಸಮ್ಮಾಂದೃಷ್ಟಿ - ವ್ರತರಹಿತರಾಗಿಯೂ ವೀಶರಾಗಮಯ ಜ್ಯೇಂಧ್ರಮೂರ್ತಿ ಮೇಲೆ ಶ್ರದ್ಧೆ ಇರುವವರು.

ಅಸ್ತಿಕಾರ್ಯ - ಬಹುಪ್ರದೇಶಿಗಳಾಗಿರುವವು ಅಸ್ತಿಕಾರ್ಯಗಳಾಗಿವೆ. ಜೀವ, ಮದ್ದಲ, ಧರ್ಮ, ಅಥಮ್ಯ ಮತ್ತು ಆಕಾಶ ಇವು ಇದು ಅಸ್ತಿಕಾರ್ಯಗಳು.

ಅಷ್ಟಮ ಗುಣಸಾಫಾನ - ಸಂಜ್ಞಲನ ಕಷಾಯದ ಮಂದೋದಯವಾಗುವ ಮೊದಲು ಅಪ್ರಾಪ್ತದಂತಹ ಪರಮ ಆಹಾದ ಸುಖಿದ ಅನುಭವ ರೂಪ ಅಮೂರ್ಖ-ಅಮೂರ್ಖ (ಹೊಸ-ಹೊಸ) ಪರಿಣಾಮವಾಗುವ ಗುಣಸಾಫಾನದಲ್ಲಿ ಉಪಶಮಕ ಮತ್ತು ಕ್ಷಪಕ ಅಮೂರ್ಖಕರಣ ಹೆಸರಿನ ಗುಣಸಾಫಾನದಲ್ಲಿ ಇರುವವರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಷ್ಟಾಪದ - ಆದಿನಾಧ ಭಗವಂತರು ಮೋಕ್ಷ ಪಡೆದ ಸ್ಥಳ (ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ).

ಅಹಮೀಂದ್ರ - ಸಾಮಾನ್ಯ ದೇವನಾಗಿರದೆ. ಬದಲಾಗಿ ಸರ್ವರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂ ಇಂದ್ರನಾಗಿರುವವನು.

ಅಕ್ಷ – ಇಂದ್ರಿಯಗಳು.

ಅಕ್ಷ ವ್ಯಾಪಾರ – ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಕಾರ್ಯ.

ಆಕುಲತೆ – ಚಿಂತೆ, ಅಶಾಂತಿ ಅಥವಾ ಸಾಂಸಾರಿಕ ಆಸೆಗಳು.

ಆತ್ಮಶಾಂತಿ – ಆತ್ಮಲೀನತೆ ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮಿಕ ಆನಂದವನ್ನು ಶಾಂತಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಆತ್ಮ ಅಭಿಪ್ರೇಕ – ಪರಿಮಾಜನೆ, ಆತ್ಮಶುಧಿ/ಪರಿಶ್ರವೆ ಅಥವಾ ಶುಭಧಾನ.

ಆತ್ಮಗುಣ – ಜ್ಯಾಂತಿ-ದರ್ಶನ-ಚಾರಿತ್ರ ಇತ್ಯಾದಿ.

ಆತ್ಮ – ನಿಜ, ಚೇತನ.

ಆದರ್ಶ – ಶ್ರೇಷ್ಠ.

ಆದೇಶ – ಆಜ್ಞೆ.

ಆಧಾರ – ಯಾವುದರ ಆಶ್ರಯದಿಂದ ವಸ್ತು ಇರುವುದೋ ಅದನ್ನು ಆಧಾರವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಆಮಿನ – ಮಾಂಸದಲ್ಲಿ ಅಪಕ್ಷ ಅಥವಾ ಅಗ್ನಿಪಕ್ಷದಿ ಯಾವುದೇ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅನಂತ ತ್ರೈ ಜೀವ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಆಹಾರವು ಅಭಕ್ಷಣೀಯ ವಸ್ತು. ಇದರೊಳಗೆ ಮೊಟ್ಟೆ ಮೀನು ಸಹ ಸೇರಿವೆ.

ಆರ್ಥಧ್ಯಾನ – ದುಃಖ ರೂಪದ ಪರಿಣಾಮವಾಗುವುದು.

ಆಪ್ತ – ಏತರಾಗ, ಸರ್ವಜ್ಞ ಮತ್ತು ಹಿತೋಪದೇಶಿ ಅರ್ಹಂತ ಭಗವಂತನನ್ನು ಆಪ್ತನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಆಯ್ಕ – ಧರ್ಮ, ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಗುಣವಂತ ಪುರುಷ.

ಆಸ್ತಿಕ್ಯ – ಆಸ್ಥಾ ಹಾಗೂ ಶ್ರದ್ಧಾವಂತ ರೂಪ ಗುಣ.

ಆವಶ್ಯಕ – ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಆವಶ್ಯಕವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸಾಮಾಂತರಿಕ, ಸ್ತುತಿ, ವಂದನೆ, ಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಾತ್ಮಕ ಹಾಗೂ

ಶಾವಕರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ದೇವಪೂಜೆ, ಗುರೂಪಾಸ್ತಿ, ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ, ಸಂಯಮ, ತಪ ಮತ್ತು ದಾನ ಇವು ಆವಶ್ಯಕಗಳಾಗಿವೆ.

ಆವರ್ತನೆ - ಕೈಚೋಡಿಸಿ ಮೂರು ಬಾರಿ ನೇರ (ಗಡಿಯಾರದ ಮುಳ್ಳನಂತೆ) ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹಸ್ತಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆವರ್ತನವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಆಜ್ಞಾವಿಚಯ - ಜಿನೇಂದ್ರ ಭಗವಂತರಿಂದ ಪ್ರತಿಪಾದಿತ ಆಗಮ ವಚನವೇ ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಜಿಂತನೆ ಮಾಡಿ ಏಳು ತತ್ತ್ವಗಳು, ಆರು ದೃಷ್ಟಿ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡುವುದು ಆಜ್ಞಾವಿಚಯ ಹೆಸರಿನ ಧರ್ಮಧ್ಯಾನವಾಗಿದೆ.

ಇಂದ್ರ - ಆಜ್ಞೆ ಮತ್ತು ಐಶ್ವರ್ಯವುಳ್ಳ ದೇವ.

ಇಷ್ಟ - ತಮ್ಮ ಪ್ರಿಯವಸ್ತು ಅದಿಲ್ಲದೇ ಹಿತ ಅನಿಸದಿರುವುದು ಅಂತಹ ವಸ್ತುವನ್ನು ಇಷ್ಟವಸ್ತು (ಪದಾರ್ಥ)ವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಈಶ - ಇಷ್ಟದೇವತೆ, ವೀತರಾಗ ಪರಮೇಶ್ವಿ.

ಉಪಯೋಗ - ಸ್ವ ಮತ್ತು ಪರವನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಮತ್ತು ನೋಡುವ ಜೀವದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಉಪಯೋಗವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಉಪವಾಸ - ಖಾದ್ಯ, ಸ್ವಾದ, ಲೇಹ್ಯ, ಪೇಯ ಇಂತಹ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಕಾರಗಳ ಆಹಾರವನ್ನು ತ್ರಾಗ ಮಾಡುವುದು ಉಪವಾಸವಾಗಿದೆ.

ಉಪದೇಶ - ಪ್ರವಚನ.

ಉಪಸರ್ಗ - ಉಪದ್ರವ ಅಂದರೆ ದೇವಕೃತ, ಮನುಷ್ಯಕೃತ, ತಿಯಂಚಕೃತ ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿಕೃತ ಈ ರೀತಿಯ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಕಾರಗಳಾಗಿವೆ.

ಉಪಾಧಾನ - ಅಂತರಂಗ ಕಾರಣ ರೂಪದ ಶಕ್ತಿ.

ಉಜಾಂ - ಒಂದು ಆಂತರಿಕ ಶಕ್ತಿ.

ಉಹಾಮೋಹ - ತರ್ಕಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಜಿಂತನೆ, ಮಂಧನ ಮಾಡುವುದು.

ಎಕಾನನ - ಒಂದು ಸಾರಿ ಆಹಾರ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು.

ವಿಕಾಂತ - ನಿರ್ಜನ ಸ್ಥಾನ.

ವಿಕಾಗ್ರ - ಒಂದೇ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುವುದು.

ವಿಕಶ್ವ ವಿತಕ್ರ ಅವೀಚಾರ - ಮೋಹನೀಯ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮೂರಣರೂಪದಲ್ಲಿ ನಷ್ಟ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವು, ಮನ-ವಚನ-ಕಾಯರೂಪದಿಂದ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿದ್ದ ಅರ್ಥ, ವ್ಯಂಜನ ಹಾಗೂ ಯೋಗದ ಪರಿವರ್ತನೆಯಿಂದ ರಹಿತರಾಗಿ ಶ್ರುತದ ಮಾರ್ಘಮಂದಿಂದ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ದ್ರವ್ಯ, ಗುಣ ಅಥವಾ ಪರ್ಯಾಯದ ಜಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ವಿಕಶ್ವ ವಿತಕ್ರ ಅವೀಚಾರ ಹೆಸರಿನ ಎರಡನೆ ಶುಲ್ಕಧ್ಯಾನವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಬಿಮ್ಮ - ಪಂಚ ಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳು ಸಮಾಹಿತರಾಗಿರುವ ಶಭ್ದ ‘ಓಂ’.

ಕಂದ - ಆಲೂಗಡ್ಡೆ, ಈರುಳ್ಳಿ ಮುಂತಾದ ಬಹಳಷ್ಟು ಜೀವಗಳಿರುವ ಹಾಗೂ ಭೂಮಿಯ ಕೆಳಗೆ ಉತ್ತಸ್ಸುವಾಗುವ ಕೆಲವು ತಾಮಸಿಕ ವನಸ್ಪತಿಗಳಿಗೆ ಕಂದಮೂಲಗಳಿಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಕರ್ಣಿಕೆ - ಕರುಳದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಉನ್ನತಭಾಗ

ಕರ್ಮ - ಜೀವದ ರಾಗದ್ವೇಷ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಪರಿಣಾಮಗಳ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಕಾರ್ಮಾಣಾ ವರ್ಗಣಾ ರೂಪದ ಪುದ್ದಲ ಸ್ಕಂಧವು ಜೀವದೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಕರ್ಮವನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಕಲ್ಯಾಣ - ಉದ್ಧಾರ.

ಕಷಾಯ - ಕರ್ಮಬಂಧಕಾರಕ ಕಲುಷಿತ ಪರಿಣಾಮ.

ಕಾಮ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು - ಸ್ವರ್ಥನ ಇಂದ್ರಿಯ ಮತ್ತು ರಸನಾ ಇಂದ್ರಿಯ ಇವರಡನ್ನೂ ಕಾಮ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಕಾಮಜಯಿ - ಕಾಮದ ಮೇಲೆ ವಿಜಯ ಸಾದಿಸಿದವರು.

ಕಾಯೋತ್ಸರ್ಗ - ಶರೀರದ ಮೇಲಿನ ಮಮಕಾರವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಲೀನನಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾಯೋತ್ಸರ್ಗವನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಕಾಲ - ಸಮಯ

ಕುದಶ್ವ - ಮಿಥ್ಯಾದಶ್ವನು.

ಕೃತಕೃತ್ಯ - ಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಂತಹ ಆತ್ಮ.

ಕೇವಲಚಾಣಿ - ಮೂರು ಲೋಕಗಳು ಮತ್ತು ಅಲೋಕವನ್ನು ಸದಾಕಾಲ ಹೇಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆ ತಿಳಿದಿರುವವರು.

ಕೇವಲಚಾಣ/ಕೃಪಲ್ಯ - ಸಕಲ ಚರಾಚರ ಜಗತ್ತನ್ನು ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯತ್ತಿರುವ ಪ್ರತಿಬಿಂಬದಂತೆ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವುದು ಕೇವಲಚಾಣವಾಗಿದೆ.

ಕೇವಲೀ - ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ರಹಿತವಾದ ಜಾಣ ಮತ್ತು ದಶನದಿಂದ ಕೂಡಿರುವವರನ್ನು ಕೇವಲೀ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಕ್ಷೇಣ ಕಷಾಯ - ಕಷಾಯ ರಹಿತ 12ನೇ ಗುಣಸಾಫಾನ.

ಕ್ಷೇತ್ರ - ಸಾಫಾನ.

ವಿಡ್ಯಾಸನ - ನಿಂತುಕೊಂಡು ವೃವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದು.

ಶೇದ - ಕಷ್ಟ.

ಗಮ - ದುಃখ.

ಗಣಧರ - ಮುನಿ ಸಮೂಹದ ಒಡೆಯು.

ಗತಿ ಆಗತಿ - ನಾಲ್ಕು ಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನ್ಮ-ಮರಣವಾಗುವುದು.

ಗರಿಷ್ಠ ಪದಾರ್ಥ - ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ತರುವ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಉದಾ- ಪೌಷ್ಟಿಕ ಆಹಾರ ಬಾದಾಮಿ, ಗೋಡಂಬಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಮತ್ತು ಹೊವಾ, ಮಿತಾಯಿ ಹಲ್ಮಿ ಇತ್ಯಾದಿ.

ಗವಾಸನ - ಹಸುವಿನ ಹಾಗೇ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಮಡುಚಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಗಿರಿನಾರ - ಇಲ್ಲಿಂದ 22ನೇ ತೀರ್ಥಂಕರ ನೇಮಿನಾಥ ಭಗವಾನರು ಹೊಕ್ಕಿಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಇದು ಗುಜರಾತಿನಲ್ಲಿದೆ.

ಗುಣಸಾಫ್ಫನ್ – ಮೋಹ ಮತ್ತು ಯೋಗದ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಿಂದ ಜೀವದ ಪರಿಣಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಏರಿಳಿತಗಳಿಗೆ ಗುಣಸಾಫ್ಫನ್‌ನೇನ್ನು ತಾರೆ.

ಗುಣ ಅನಂತ – ಗುಣಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಅನಂತವಾಗಿರುವ ಆಶ್ಚರ್ಯ.

ಗುಪ್ತಿ – ಮನ, ವಚನ, ಕಾಯ (ಶರೀರ)ಗಳ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬುದು ಗುಪ್ತಿಯಾಗಿದೆ.

ಗುರು – ನಿಮೋನಿಹಿ ಮತ್ತು ನಿಗ್ರಂಥ ಮಹಾನ್ ಪುರುಷರಿಗೆ ಗುರು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಗೋಪಾಚಲ – ಇದು ಗ್ರಾಮೀಯರ ಕೋಟಿಯ ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿದೆ ಇಲ್ಲಿಯ 42 ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ಪಾಶ್ಚಾನಾಥ ಭಗವಂತರ ಪ್ರತಿಮೆಯು ಪದ್ಮಸನದಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಮಾನವಾಗಿದೆ ಹಾಗೂ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಗುಹೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಲಾಗಿದೆ.

ಗ್ಯಾರಢ ಅಂಗ (ಹನ್ಮೌಂದು ಅಂಗಗಳು) – ಜ್ಯೇಂದ್ರಿಯ ಸಂಸ್ಥಾನ (ಅ.1 ಪುಟ 7 – ಹಿಂದಿ)ದಲ್ಲಿ ನೋಡಿರಿ.

ಘಾಡಿ – ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಕು ನಿಮಿಷಗಳ ಒಂದು ಘಾಡಿ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಘಾತಿಕಮ್ರ – ಜ್ಯಾನಾವರಣೀಯ, ದರ್ಶನಾವರಣೀಯ, ಮೋಹನೀಯ ಮತ್ತು ಅಂತರಾಯ ಈ ನಾಲ್ಕು ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಘಾತಿಕಮ್ರಗಳಿಂದ್ದುತ್ತಾರೆ.

ಚಕ್ರವರ್ತಿ – ಷಟ್ಕಾಂಬಿಂಡಗಳ ಪೃಥ್ವಿಯ ಒಡಯ.

ಚಂಪಾಪುರ – ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ 12ನೇ ತೀರ್ಥಂಕರ ವಾಸಪೂಜ್ಯರು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಿಹಾರದಲ್ಲಿದೆ.

ಚರಣಾನುಯೋಗ – ಶ್ರಾವಕ ಹಾಗೂ ಮುನಿಗಳ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳುವ ಶಾಸ್ತ್ರ.

ಚಾರಿತ್ರ – ಪ್ರತಿಗಳ ಪಾಲನೆ ಮಾಡುವುದು.

ಚಿದ್ರೋಪ – ಆಶ್ಚರ್ಯರೂಪ.

ಚಿದಾನಂದ – ಆತ್ಮಾನಂದ.

ಚಿಂತಾಮನಿ – ಮನಸ್ಸು ಬಯಸುವ ವಸ್ತುವನ್ನು ಕೊಡುವ ರತ್ನ.

ಚೌದಹವೇ ಗುಣಸಾಫ್ಫಾನ – ಹದಿನಾಲ್ಕುನೇ ಗುಣಸಾಫ್ಫಾನ. 18 ಸಾವಿರ ಶೀಲಗಳ ಒಡೆಯರು, ಆಸ್ತವದಿಂದ ರಹಿತರು, ಮನ, ವಚನ, ಕಾಯಗಳಿಂದ ರಹಿತರು, ಕೇವಲಜ್ಞಾನದಿಂದ ವಿಭೂಷಿತರಾದವರು. ಹದಿನಾಲ್ಕುನೇ ಗುಣಸಾಫ್ಫಾನದಲ್ಲಿರುವ ಅಯೋಗಿ ಜನರೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಚೌದಹ ಮೂರ್ವ (ಹದಿನಾಲ್ಕುನೇ ಮೂರ್ವ) – ಜ್ಯೋಗಮ ಸಂಸ್ಕಾರ (ಅ.1 ಪುಟ 7 (ಹಿಂದಿ))ದಲ್ಲಿ ನೋಡಿರಿ.

ಚೌಯಾಂನಂದ – ಕಳ್ಳುತನದಲ್ಲಿ ಆನಂದ ಭಾವನೆ ಹೊಂದಿರುವವರು

ಜಗ – ವಿಶ್ವ ಅಥವಾ ಲೋಕ.

ಜನ್ಮ – ಶರೀರದ ಉತ್ಪನ್ಮಾಗುವಿಕೆ

ಜಗತ್ ವಂದ್ಯ – ಮೂರು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಎಲ್ಲ ಜೀವರುಗಳಿಂದ ಮೊಜಿತರಾದವರು.

ಜಗತ್ ಸೆ ರಾಗ – ಸ್ವ-ಆತ್ಮನಿಂದ ಅನ್ಯ ಅಥವಾ ಭಿನ್ನ ವಸ್ತುಗಳೊಂದಿಗೆ ಮುಮ್ಮೆ.

ಜಂಬೂದ್ವೀಪ – ಮಧ್ಯಲೋಕದ ಪ್ರಥಮ ದ್ವೀಪ.

ಜಲಧಾರಣೆ – ಘನ-ಪೋರ ಮಳೆ ನೀರಿನಿಂದ ಬಂಡೆಕಲ್ಲಿನಂತಿರುವ ಕರ್ಮಗಳ ಬೂದಿ ತನ್ನಪ್ರಕ್ಕ ತಾನೆ ತೋಳಿಯುತ್ತಿರುವುದು.

ಜಾಪ – ಮಂತ್ರಗಳ ಉಚ್ಚಾರಣೆ (ಅಂತರ್ಜಾಲ-ಮಂತ್ರ ಚಿಂತನೆ)

ಜಿನ – ‘ಇಂದ್ರಿಯಾಣಿ ಜಯತೀತಿ ಜಿನಃ’ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದಿರುವವರ ನ್ನು ಜನರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಜಿನೇಂದ್ರ – ಇಂದ್ರ ಅಥಾರ್ತ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವವನು ಜಿನೇಂದ್ರ. ಅತನೇ ಜಿತೇಂದ್ರ.

ಜೀವ – ತಿಳಿಯುವ ಮತ್ತು ನೋಡುವ ಶಕ್ತಿ ಇರುವವರನ್ನು ಜೀವ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅಥವಾ ಪ್ರಾಣಗಳಿಂದ ಬದುಕಿರುವವರನ್ನು ‘ಜೀವ’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಜೀವನ್ಸ್ತುಕ್ - ಮನರ್ಚನ್ಸ್ ಇರದಿರುವವರು

ಜ್ಞಾನ - ಕೇವಲ ತಿಳಿಯುವುದೇ ಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ. ಯಾವುದರ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಯಲಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಜ್ಞಾನವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ತತ್ತ್ವ - ವಸ್ತುವಿಗೆ ಇರುವ ಭಾವವು ತತ್ತ್ವವಾಗಿದೆ. ಯಾವ ರೂಪದಿಂದ ವಸ್ತು ಇದೆಯೋ ಅದು ಆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇರುವುದೇ ತತ್ತ್ವ ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ.

ತತ್ತ್ವಧಾರಣೆ - ವಸ್ತುವಿಗೆ ಇರುವ ಭಾವವೇ ತತ್ತ್ವವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಅನಂತಜ್ಞಾನ, ದರ್ಶನ ಮುಂತಾದ ಪರಮ ತತ್ತ್ವಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆತ್ಮನು ದೇಹ ಮತ್ತು ಸಂಸಾರದಿಂದ ಬೇರೆ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತಿರುವುದರ ಜಿಂತನೆ ತತ್ತ್ವಧಾರಣೆಯಾಗಿದೆ.

ತಾಮಸಿಕ - ಮಾಂಸ, ಮಾದಕವಸ್ತು, ಕಂದಮೂಲ ಇತ್ಯಾದಿ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಖಾರವಿರುವ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಾಮಸಿಕ ಆಹಾರವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ತೇರಹವೇ ಗುಣಸ್ಥಾನ - 13ನೇ ಗುಣಸ್ಥಾನ, ಕೇವಲಜ್ಞಾನ ರೂಪದ ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳಿಂದ ಅಜ್ಞಾನ-ಅಂಧಕಾರ ನಷ್ಟವಾಗಿರುವವರು, ಕೇವಲಜ್ಞನಿ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮೆ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿರುವವರು ಕೇವಲಿ ಸಯೋಗಿ, ಜಿನ ಮುಂತಾದ ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಶೇಷಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಆತ್ಮನು ಸಯೋಗಿ ಕೇವಲೀ ಹೆಸರಿನ 13ನೇ ಗುಣಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವವರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ತ್ರೈ - ಎರಡು ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಇದು ಇಂದ್ರಿಯಗಳವರೆಗಿನ ಜೀವಿಗಳನ್ನು 'ತ್ರೈ'ವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಉದಾ:- ಇರುವೆ, ದುಂಬಿ, ಬ್ರಹ್ಮರ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿ

ತ್ರಿಶಳಾಗಿರಿ - ಗ್ಾತ್ರಿಯೋನಲ್ಲಿರುವ ಗೋಪಗಿರಿ ಪರ್ವತದ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮಹಾವೀರ ಭಗವಂತರ ಪ್ರತಿಮೆಯೊಂದಿಗೆ ಅವರ ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣದ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಕೆತ್ತಲಾಗಿರುವ ಗಿರಿ ತ್ರಿಶಳಾಗಿರಿ.

ದಯೆ - ಜೀವಗಳ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದು ದಯೆಯಾಗಿದೆ.

ದರ್ಶನ - ಸಮ್ಮಾನದರ್ಶನ.

ದ್ವಾದಶಾಂಗ – ದಿವ್ಯಾಧ್ಯಾನಿಯ ಹನ್ಸೇರಡು ಅಂಗಗಳು.

ದಿಗಂಬರ – ನಿಯಮಗಳನ್ನೇ ವಸ್ತುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ನಿರ್ವಹಣ್ಣಾರಿ ಮುನಿ.

ದೂರಚಿನ – ಮಸೂರ (ಲೆನ್ಸ್) ದೂರದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸ್ವಪ್ಷವಾಗಿ ನೋಡಲು ಇರುವ ಯಂತ್ರ.

ದೇವ – ಪರಮ ಸುಖದಲ್ಲಿರುವವರು, ಜನ್ಮ-ಮರಣರೂಪದ ಸಂಸಾರದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿರುವವರು, ಧರ್ಮದ ವಿಧಾತರು, ಇವರನ್ನು ದೇವ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ದೇವಗತಿಯ ದೇವತೆಗಳಿಂದಲೂ ಮಾಜನೀಯರಾದ ಅರಿಹಂತ ಸಿದ್ಧರೂಪದ ದೇವಾದಿದೇವರು.

❖ **ದೇವಪೂಜಾ** – ಏತರಾಗ ಸರ್ವಜ್ಞ ದೇವನ ಪೂಜೆ.

ದೇಶನಾ – ಭಗವಂತರ ವಾಣಿ.

ದ್ರವ್ಯ – ವಸ್ತು ಅಥವಾ ಸಾಮಗ್ರಿ.

ಧರ್ಮ – ‘ಧರ್ತಿಂತಿ ಧರ್ಮಃ’ ಉತ್ತಮ ಸುಖದಲ್ಲಿದುವುದು ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ.

ದಶಧರ್ಮ – ಉತ್ತಮ ಕ್ಷಮಾ, ಉತ್ತಮ ಮಾರ್ಚವ, ಉತ್ತಮ ಆರ್ಚವ, ಉತ್ತಮ ಶೌಚ, ಉತ್ತಮ ಸತ್ಯ, ಉತ್ತಮ ಸಂಯಮ, ಉತ್ತಮ ತಪ, ಉತ್ತಮ ತ್ಯಾಗ, ಉತ್ತಮ ಆರ್ಚಿಂಚನ್ಯ, ಉತ್ತಮ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಈ ಹತ್ತು ಧರ್ಮಗಳು ದಶಧರ್ಮಗಳಾಗಿವೆ.

ಧಾರಣ – ಪೃಥ್ವೀ ಮುಂತಾದ ಐದರ ಆಲಂಬನದಿಂದ ಅಥವಾ ಪಂಚನಮಸ್ಯಾರ ಮಂತ್ರ ಹಾಗೂ ಜಿನ ಪ್ರತಿಮೆಗಳ ಆಲಂಬನದಿಂದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಏಕಾಗ್ರಗೊಳಿಸುವುದು ‘ಧಾರಣ’ ಹೆಸರಿನ ಧ್ಯಾನವಾಗಿದೆ.

ಧೀಮಾನ – ಬುದ್ಧಿವಂತ ಅಥವಾ ವಿದ್ವಾನ್.

ಧ್ಯಾನ – ಮನಸ್ಸ ಅಥವಾ ಉಪಯೋಗದ ಏಕಾಗ್ರತೆಯ ಹೆಸರು ‘ಧ್ಯಾನ’ವಾಗಿದೆ.

ಧ್ಯಾತಾ – ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವವರು.

ಧೈಯ – ಧಾರ್ಯನ ಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯ.

ನಮನ – ನಮಸ್ಕಾರ.

ನವದೇವ – ಅರಹಂತ, ಸಿದ್ಧ, ಆಚಾರ್ಯ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯ, ಸರ್ವಸಾಧು, ಜಿನಧರ್ಮ, ಜಿನಶ್ರುತ, ಜಿನಚೈತ್ಯ ಹಾಗೂ ಜಿನಚೈತ್ಯಲಯ ಇವುಗಳನ್ನು ನವದೇವತೆಗಳಿಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ನವಮಲ – ಮೂಗಿನ ಮಲ, ಕೆವಿಯ ಮಲ, ಕಣ್ಣಿನ ಮಲ, ಹಲ್ಲಿನ ಮಲ, ಕರುಳಿನ ಮಲ, ಮೂತ್ರ, ರೋಮ, ಬೆವರು ಮತ್ತು ಉಗುರು.

ನಶಾ – ಮಾಡಕ.

ನಾಥ – ಒಡೆಯ.

ನಾಶಾದೃಷ್ಟಿ – ಆಸೆಯ ಮೇಲೆ ದೃಷ್ಟಿ ಇರದೇ ಮೂಗಿನ ಅಗ್ರಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೇರವಾಗಿ ಅಥಾತ್ ಮುಜ್ಜಿರದ, ಹಜ್ಜು ತೆಗೆದಿರದ ದೃಷ್ಟಿಯ ರಾಗದ್ವೇಷದಿಂದ ದೂರವಿರುವುದನ್ನು ನಾಶಾದೃಷ್ಟಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ನಿಜ – ಆತ್ಮ.

ನಿಜಸುಖ – ತನ್ನ ಆತ್ಮಸುಖ.

ನಿಜಾನುಭವ – ಆತ್ಮಾನುಭೂತಿ.

ನಿಜ ಒಂದು ಅದೇ ನಿನ್ನದು – ಇರುವುದು ನಿಮ್ಮದೊಂದೆ ಆತ್ಮ, ಅದೇ ನಿಮ್ಮದು.

ನಿಮ್ಮ ಲ – ಕ್ಷೋಭೆಯಿಂದ ರಹಿತ ನಿಶ್ಚಿಂತತೆ.

ನಿಶ್ಚಲ – ಚಲನ ರಹಿತ/ಸ್ಥಿರತೆ.

ನಿದಾನ – ಮುಂದೆ ಇಂದ್ರ ಮುಂತಾದವರ ಭೋಗ ಸಂಪತ್ತು ಸಿಗಲಿ ಎನ್ನುವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ನಿದಾನವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ನಿದ್ರೆ – ನಿದ್ದೆ ಬರುವುದು.

ನಿಮಿತ್ತ – ಕಾರ್ಯವಾಗಲು ಸಹಯೋಗಿಯಾಗಿರುವುದು ಅದಿಲ್ಲದೇ ಕಾರ್ಯವಾಗದಿರುವುದು ಅದನ್ನು ನಿಮಿತ್ತವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ನಿಗ್ರಂಥ - ಧನ-ಧಾನ್ಯ ಮುಂತಾದ ಪರಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಗ್ರಂಥವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಮಸ್ತ ಪರಿಗ್ರಹಗಳಿಂದ ರಹಿತರಾಗಿರುವ ಸಾಧುಗಳನ್ನು ನಿಗ್ರಂಥರೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ನಿರಂಜನ - ಕರ್ಮರೂಪಿ ಅಂಜನ ರಹಿತ.

ನಿವೃತ್ತಿ - ಬಿಡುಗಡೆ.

ನಿಷ್ಠಲಂಕ - ಕರ್ಮ ಕಲಂಕ ರಹಿತ.

ನಿಶ್ಚಯ - ಅಭೀದ ವಕ್ತ್ವ ಅಥವಾ ಪರಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ರಹಿತ ಶುದ್ಧಾತ್ಮದಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗುವ ಮುನಿ.

ನಿಶ್ಚಿತಿ - ರಾತ್ರಿ.

ನಿಷಧ್ಯಾ - ಗೋವಿನ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ನಮಸ್ಕಾರಿಸುವುದು.

ನೇಕ - ಒಳ್ಳೆಯ.

ನೇಮಿಗಿರಿ - ಗ್ರಾಲೀಯರೊನ ಗೋಪಾಚಲದ ಈಶಾನ್ಯದಿಕ್ಷಿನಲ್ಲಿ ನೇಮಿನಾಥ ಭಗವಂತರ ತೀರ್ಥ ರಚನೆಯಾಗಿದೆ.

ಪಂಚಪರಾವರ್ತನ - ದ್ರವ್ಯ, ಕ್ಷೇತ್ರ, ಕಾಲ, ಭವ ಮತ್ತು ಭಾವರೂಪ ಪಂಚಪರಾವರ್ತನ.

ಪಂಚಾಚಾರ - ದಶನಾಚಾರ, ಜ್ಞಾನಾಚಾರ, ಚಾರಿತ್ರಾಚಾರ, ತಪಾಚಾರ ಮತ್ತು ವೀರ್ಯಾಚಾರ ಇವುಗಳನ್ನು ಪಂಚಾಚಾರಗಳಿಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಪಂಚಾಸ್ತಿಕಾಯ - ಜೀವ, ಪುದ್ಳಲ, ಧರ್ಮ, ಅಥರ್ವ ಮತ್ತು ಆಕಾಶ ಇವು ಪಂಚದ್ವಯಗಳು.

ಪದಸ್ಥ - ಒಂದು ಅಕ್ಷರದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ಪಂಚಪರಮೇಷ್ಟಿವಾಚಕ ಪವಿತ್ರ ಮಂತ್ರ ಮುಂತಾದ ಪದಗಳ ಅವಲಂಬನದಿಂದ ಮಾಡುವ ಧ್ಯಾನವು ಪದಸ್ಥಧ್ಯಾನವಾಗಿದೆ.

ಪದ್ಮಾಸನ - ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತು ಎರಡು ಪಾದಗಳನ್ನು ಒಂದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಹಾಕಿ ಕೂರುವುದು ಪದ್ಮಾಸನ.

ಪರಮೇಷ್ಟಿ - ಪರಮ ಪದದಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು ಪರಮೇಷ್ಟಿಗಳಿಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಪರಮ ತತ್ವ - ಶುದ್ಧ ಜೀವ ತತ್ವ

ಪರಮ ಶಾಂತಿ - ಉತ್ಸಾಹ ಆನಂದ.

ಪರಮಾರ್ಥ - ಮೋಕ್ಷವೇ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿರುವುದು
ಪರಮಾರ್ಥವಾಗಿದೆ.

ಪರಮಾತ್ಮ - ಉತ್ಸಾಹ ಆಶ್ಚರ್ಯಾಪ ಭಗವಂತನನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನೇಂದು
ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಪರಿಗ್ರಹಾನಂದ - ಪರಿಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಆನಂದ ಹೊಂದುವುದು.

ಪರೀಷಹ - 22 ತರಹದ ಬಾಧೆಗಳು.

ಪಾಕ - ಫಲ ದೊರೆಯುವುದು ಅಥವಾ ಫಲಶ್ರುತಿ.

ಪಾವಾಪುರ - ಇಲ್ಲಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಕುನೇ ತೀರ್ಥಂಕರ ಮಹಾವೀರ
ಭಗವಂತರು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಿಹಾರನಲ್ಲಿದೆ.

ಪಂಚಪಾಪಗಳು - ಹಿಂಸೆ, ಸುಖ್ಯ, ಕಳ್ಳತನ, ಕುಶೀಲ ಮತ್ತು ಪರಿಗ್ರಹ
ಇವೆಯ ಪಂಚಪಾಪಗಳಾಗಿವೆ.

ಪಿಂಡಸ್ಥ - ನಿಜಾತ್ಮನ ಧಾರಣೆಗಳ ಮಾಧ್ಯಮದಿಂದ ಜಿಂತನೆ
ಮಾಡುವುದು ಪಿಂಡಸ್ಥ ಧ್ಯಾನವಾಗಿದೆ.

ಪೀಡಾಚಿಂತನೆ - ಶರೀರದ ಪೀಡೆ ಅಥವಾ ರೋಗ ಮುಂತಾದವುಗಳ
ಪೀಡೆಯಾದಾಗ ಅದು ಯಾವಾಗ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದೀತು ಎನ್ನುವ
ಜಿಂತನೆ ಪೀಡಾ ಜಿಂತನ ಆರ್ಥಧ್ಯಾನವಾಗಿದೆ.

ಮರಾಕೃತಿ - ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ.

ಪೃಥಕ್ ವಿತಕ್ ಏಂಚಾರ - ಈ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಮಹಾಮುನಿಯು ಸಮಸ್ತ
ರಾಗ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಕಲ್ಪಗಳಿಂದ ರಹಿತರಾಗಿ ಅನೇಕ ದ್ರವ್ಯಗಳ ಬೇರೆ ಬೇರೆ
ಅವಲಂಬನದಿಂದ ಅರ್ಥ, ವ್ಯಂಜನ ಮತ್ತು ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತನೆ
ಮಾಡುತ್ತಾ ಶ್ರುತಜ್ಞಾನದ ಮಾಧ್ಯಮದಿಂದ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು
ಮೊದಲ ಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನವಾಗಿದೆ.

ಪೃಥಿವೀರಣೆ - ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ನಾನು ಕ್ಷೇರಸಾಗರದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ

ಇರುವ ಪರಮಾತ್ಮದ ಶಿಖರದ ಮೇಲೆ ಸಾಧು ಆಗಿ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಜೀಂತನೆ ಮಾಡುವುದು.

ಪ್ರಕೃತಿ - ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ವಾತಾವರಣ ರೂಪದ ಪರಮಾತ್ಮಾವರಣ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು - ಪಾಪಗಳ ತೊಳೆಯುವಿಕೆ.

ಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನ - ತ್ವಾಗ್.

ಪ್ರತಿಪಾತಿ - ಬೀಳುವಂತಹ.

ಪ್ರಭು - ಸ್ವಾಮಿ, ಭಗವಂತ.

ಪ್ರಮತ್ತಸಂಯತ - ಮುನಿಯ ಪ್ರಮಾದ ಅವಸ್ಥೆ.

ಪ್ರಮಾದ - ಆಲಸ್ಯ ಅಧ್ವಾ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಸ್ವರ್ವ, ರಸನ, ಘರ್ಣಣ, ಚಕ್ಷು ಹಾಗೂ ಶೋತ್ರ ರೂಪದ 5 ಇಂದ್ರಿಯಗಳು; ಕೈಗಳು, ಮಾನ, ಮಾಯಾ, ಲೋಭ ರೂಪದ 4 ಕಣಾಯಗಳು; ಸ್ತೋತ್ರ ಕಥೆ, ಭೋಜನ ಕಥೆ, ರಾಜ ಕಥೆ ಹಾಗೂ ಕಳ್ಳರ ಕಥೆ ರೂಪದ 4 ವಿಕಥಗಳು ಹಾಗೂ ನಿದ್ರೆ ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹ 2 ರೂಪಗಳು - ಇಂತಹ 15 ಪ್ರಮಾದಗಳಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಪರಿಣಾಮ ಪ್ರಯುಕ್ತನಾಗುವುದು ಪ್ರಮಾದ ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಮೋದ - ಹಣಿತನಾಗುವುದು.

ಪ್ರಾಸುಕ - ನೀರು ಮತ್ತು ವನಸ್ಪತಿ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ (ಬಿಸಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಮಾಡಿ) ಜೀವಗಳಿಂದ ರಹಿತವಾದ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಪ್ರಾಸುಕ ಪದಾರ್ಥವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಫಲಶ್ರುತಿ - ಸತ್ಯಮರ್ಚ ವಿಶೇಷದ ಫಲ ತಿಳಿಸುವ ವಾಕ್ಯ.

ಬಂಧ - ಆತ್ಮನೊಂದಿಗೆ ಕರ್ಮದ ಏಕ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಾಗೆ ಸಂಬಂಧವಾಗುವುದನ್ನು ಬಂಧವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಬಾಧಕ - ತಮಗೆ ಬಾಧೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ವಸ್ತುವನ್ನು ಬಾಧಕವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಬಾರಹವೇ ಗುಣಸ್ಥಾನ - (ಹನ್ಸೇರದನೆ ಗುಣಸ್ಥಾನ) ಮೋಹನೀಯ

ಕರ್ಮವು ಇಲ್ಲದಾದಾಗ ಯಾರ ಮನಸ್ಸು ಸ್ಪಟಿಕ ಮಣಿಯಂತೆ
ನಿಮ್ಮಲವಾಗಿ ಸ್ವಚ್ಚವಾಗಿರುವ ನಿಗ್ರಂಥ ಸಾಧುವಿಗೆ ಏತರಾಗಿಗಳು,
ಕ್ಷೇಣಕಷಾಯ ಗುಣಸಾಫನವುಳ್ಳ ಸಂಯಮ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಬ್ರಹ್ಮ - ಆತ್ಮನನ್ನ ತಿಳಿದವನು.

ಬುದ್ಧ - ಜ್ಞಾನಿ.

ಭೋಧಗಮ್ಯ - ತಿಳಿಯಲು ಯೋಗ್ಯ.

ಭವ - ಆಯು ಕರ್ಮದ ಉದಯದಿಂದ ಜೀವವು ಮನುಷ್ಯ, ದೇವ
ಇತ್ಯಾದಿ ಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಯಾರ್ಥಿವಾಗುವುದನ್ನು ಭವ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಭವ್ಯ - ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇರುವವರನ್ನು ಭವ್ಯ
ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಭವವಾಂಭಾ - ಲೋಕ ಅಭವಾ ಸಾಂಸಾರಿಕ ಬಯಕೆಗಳು

ಭಾವ - ಪರಿಣಾಮ

ಭಾವನ - ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಶುಭ ಭಾವನೆಗಳು

ಭಾವನೆಗಳು - ಶಬ್ದಕೋಶದ ಹಿಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ನೋಡಿರಿ. 70
ಪ್ರಕಾರದ ಭಾವನೆಗಳ ವರ್ಣನೆಯಿದೆ.

ಭೋಗ - ಒಂದೇ ಬಾರಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಬರುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು
ಭೋಗವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಉದा - ಭೋಜನ, ಗಂಧ, ಮಾಲೆ.

ಭೋಗೋಪ ಭೋಗ ಪರಿಮಾಣ - ಭೋಗ ಮತ್ತು ಮನಃ ಭೋಗಿಸುವ
ವಸ್ತುಲಂಕಾರ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಪ್ರಮಾಣ ಮಿತಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಭೋಗಿ - ಭೋಗಗಳನ್ನು ಭೋಗಿಸುವವನು.

ಭೋಜ - ಭೋಜನ, (ಖಾದ್ಯ, ಸ್ವಾದ, ಲೇಹ್ಯ ಮತ್ತು ಪೇಯ)

ಮನ - ಐದು ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ತಿಳಿದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಗುಣ-
ದೋಷಗಳ ವಿಚಾರ ಹಾಗೂ ಸೃಂಗಣೆ ಮಾಡುವುದು ಮನವಾಗಿದೆ.
ದ್ರವ್ಯಮನವು ಅಪ್ಯಾಯ ಕರುಲದಂತೆ ಶರೀರದ ಮುಖ್ಯ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ
(ಹೃದಯ ಬಾಗದಲ್ಲಿ) ಆಗುವ ಒಂದು ಮುದ್ದಲ ರೂಪದ ಅಸಾಧ್ಯ

ರಚನೆಯಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಹೃದಯ, ಅಂತಃಕರಣ ಇತ್ಯಾದಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಮರ್ಯಾರ – ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ, ನಡುವೆ.

ಮಹದ್ರ – ಸರ್ವ ಶ್ರೀಷ್ಟ.

ಮಯಾರ್ಥಿತ – ಮಯಾರ್ಥದೆ(ಕಾಲಮಿಶಿ)ಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪದಾರ್ಥ. ಉದಾ: ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಟ್ಟಿನ ಮಯಾರ್ಥದೆ 5 ದಿನ, ಮಳಗಾಲದಲ್ಲಿ 3 ದಿನ, ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ 7 ದಿನಗಳದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ ಇತ್ಯಾದಿ.

ಮಾರುತ – ಹವಾ.

ಮಾವಾ – ಖೋವಾ.

ಮಿಥ್ಯಾಷ್ಟ – ಕುತ್ತತ್ವ ಶ್ರದ್ಧ.

ಮಿಥ್ಯಾಧೃಷಿ – ಸರಾಗಿ ಅಥವಾ ಕುತ್ತತ್ವಗಳ ಮೇಲೆ ಶ್ರದ್ಧೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಆತ್ಮ.

ಮೀಮಾಂಸಾ – ಗಂಭೀರ ಮನನ ಹಾಗೂ ವಿಚಾರ.

ಮುನಿ – ‘ಮೌನಂ ಧಾರತಿಂತಿ ಮುನಿಃ’ ಪಾಪದೊಂದಿಗೆ ಮೌನರಾಗಿರು- ವವರನ್ನು ಮುನಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಮುನಿವರ – ಮುನಿಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾಗಿರುವವರು ‘ಮುನಿವರ’ ರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಮುಕ್ತಿ – ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ರಹಿತನಾಗುವುದು ‘ಮುಕ್ತಿ’ಯಾಗಿದೆ.

ಮೃಷಾನಂದ – ಸುಳ್ಳಿನಲ್ಲಿ ಆನಂದ ಪಡೆಯುವುದು.

ಮೃತ್ಯು – ಶರೀರದಿಂದ ಆತ್ಮ ಹೊರಟು ಹೋಗುವುದು.

ಮೈತ್ರಿ – ಸ್ನೇಹ, ಮಿತ್ರತ್ವ, ತನ್ನವರೆಂಬ ಭಾವನೆ.

ಮೋಕ್ಷ – ಸಮಸ್ತ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ರಹಿತ ಆತ್ಮನ ಪರಮ ವಿಶುದ್ಧಿ ಅವಸ್ಥೆಯ ಹೆಸರು ಮೋಕ್ಷ ಎಂದಾಗಿದೆ.

ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗ – ಮಗ ಎಂದರೆ ಮಾರ್ಗ, ಸಮ್ಮಗ್ನಶನ, ಸಮ್ಮಾಜಾನ್ವಯ ಮತ್ತು ಸಮ್ಮಾಙ್ಗಿರಿತ್ತ ಈ ಮೂರರ ಏಕತೆಯು ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗ ಅಥವಾ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ.

ಪೋನ – ಪಾಪ ವಚನ ಅಥವಾ ವಚನ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ತಡೆಯುವುದು.

ಯಥಾಶ್ಯಾತ್ – ಸಮಸ್ತ ಮೋಹನೀಯ ಕರ್ಮಗಳ ಉಪಶಾಂತ ಅಥವಾ ಕ್ಷೇಣಾವಾದಾಗ ಆಗುವ ಸ್ವಭಾವಿಕ ಏತರಾಗ ಚಾರಿತ್ರವನ್ನು ಯಥಾಶ್ಯಾತ್ ಚಾರಿತ್ರವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಯತಿ – ಸದಾಕಾಲ ಯತ್ನ ಅಥವಾ ಮರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡುವ ಸಾಧುವನ್ನು ಯತಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಯೋಗ – ಮನವಚನ ಮತ್ತು ಕಾಯಗಳಿಂದ ಆಗುವ ಆತ್ಮಪ್ರದೇಶಗಳ ಪರಿಸ್ಪಂದನವನ್ನು ಯೋಗವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಯೋಗಿ – ಯೋಗಗಳನ್ನು ಧಾರಕೆ ಮಾಡುವವರು (ಮುನಿ ಮಹಾರಾಜರು ಸಾಧು ಮುಂತಾದವರು)

ರಂಕ – ಒಡವ

ರತ್ನತ್ಯಂ – ಸಮ್ಗ್ರಾರ್ಥನ, ಸಮೃದ್ಧಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸಮೃಕ್ಷಾರ್ಥಿ ಈ ಮೂರು ಗುಣಗಳನ್ನು ರತ್ನತ್ಯಂವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ರಸನಾ – ನಮಗೆ ಸ್ವಾದವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ರಸನಾ ಇಂದ್ರಿಯವಾಗಿದೆ.

ರಾಜಸಿಕ – ಮೂರಿ, ಪಕ್ಷಿನ್ನು ಇತ್ಯಾದಿ ಗರಿಷ್ಣ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ರಾಜಸಿಕ ಭೋಜನವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ರಾಜು – ರಜ್ಞ, ಒಂದು ಅಲೋಕಿಕ ಅಳತೆ.

ರೂಪಸ್ಥ – ಆತ್ಮನು ಸದಾಕಾಲ ಜೀತನರೂಪಿಯಾಗಿದ್ದ ಜ್ಞಾನ, ದರ್ಶನ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಾನೆಂದು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದು ರೂಪಸ್ಥ ಧ್ಯಾನವಾಗಿದೆ.

ರೂಪಾತೀತ – ಆತ್ಮನು ಕರ್ಮಕಲಂಕದಿಂದ ರಹಿತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಮೂರು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧಿನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನಿರಂಜನನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಹೀಗೆ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದು ರೂಪಾತೀತ ಧ್ಯಾನವಾಗಿದೆ.

ರೌದ್ರಧ್ಯಾನ – ರುದ್ರದ ಅರ್ಥ ಕ್ಷೂರ, ಕ್ಷೂರ ಆಶಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪರಿಣಾಮ ಹೊಂದುವುದು ರೌದ್ರಧ್ಯಾನವಾಗಿದೆ.

ಶೋಕ – ಅಲ್ಲಿ ಆರು ದೃವ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು.

ಲಖಚೌರಾಸಿಯೋನಿ – (84 ಲಕ್ಷ್ಯ ಯೋನಿ) ಜೀವನು ಜನ್ಮ ತಾಳುವ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಯೋನಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅವು 84 ಲಕ್ಷಗಳಿವೆ.

ವಜ್ರವೃಷಭನಾರಾಚ ಸಂಹನನ – ನಿಜ(ಒಳ್ಳೆಯ) ಕರ್ಮದ ಉದಯದಿಂದ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ವಜ್ರದಂತೆ ಅಭೇದ್ಯ ಮೂರ್ಖಗಳ ಮೇಲೆ ವಜ್ರದ ವೇಷ್ಟನವಿರುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಮೂರ್ಖಗಳು ಪರಸ್ಪರ ವಜ್ರಮಯ ನಾರಾಚ ಅಧಾರತ್ತಾ ಕೀಲುಗಳಿಂದ ಜೋಡಿಸಿರುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಮೂರ್ಖಗಳನ್ನು ಸದ್ಯಧ ಬಂಧನವನ್ನು ವಜ್ರವೃಷಭ ನಾರಾಚ ಸಂಹನನ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ವಚಾಸನ – ಎರಡೂ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಮಡಿಬೆ, ಆ ಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ನೇರವಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು.

ವಂದನ – ಏತರಾಗಿಗೆ ನಮನ.

ವಧ್ಯಮಾನ ಮಂದಿರ ಕಿಲಾ – ಗ್ರಾಮೀಯರಾನ ಗೋಪಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಕೋಟಿಯ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ (ಸಿಂಧಿಯಾ ಶಾಲೆಯ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿರುವ ಮಂದಿರ) ಮೊದಲು ಒಂದು ಜಿನ್ನದ ಪ್ರತಿಮೆ ಇದ್ದಿತು. ಈಗಲೂ ಆ ಮಂದಿರದ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಮಹಡಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯನಾಥ ಹಾಗೂ ಮೂರನೇ ಮಹಡಿಯಲ್ಲಿ ಭಗವಾನ್ ಮಹಾವೀರರ ದಿಗಂಬರ ಜ್ಯೇಷ್ಠಮೆಗಳಿವೆ.

ವಯ ಜೀಷ್ಟ – ಜಿರಂಜೀವಿ ಅಥವಾ ದೀಘಾಂಯುಷಿ.

ವಸ್ತುಸ್ವಭಾವ – ವಸ್ತುವಿನ ಗುಣಧರ್ಮವನ್ನು ವಸ್ತು ಸ್ವಭಾವವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಉದಾ – ನೀರಿನ ಗುಣಧರ್ಮ ಶೀತಲತೆ. ಅಗ್ನಿಯ ಸ್ವಭಾವ ಉಷ್ಣತ್ವಾದಿ

ವಾಯುಧಾರಣೆ – ಸುಟ್ಟು ಹೋದ ಕರ್ಮಗಳ ಬೂದಿಯನ್ನು ತೀವ್ರಗಾಳಿ ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದು.

ವಿಪಾಕ ವಿಚಯ – ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಜೀವಗಳಿಗೆ ದೊರೆಯುವ ಪುಣ್ಯ ಮತ್ತು ಪಾಪಕರ್ಮಗಳ ಫಲ ದೊರಕುವಂತೆ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದು

ವಿಪಾಕ ವಿಚಯ ಧರ್ಮಧ್ಯಾನವಾಗಿದೆ.

ವಿರಂಗ - ವಿಕಲ್ಪಗಳಿಂದ ರಹಿತವಾದ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪತ್ವ

ವಿದ್ಯಾಸುರ - ಸಂತ ಶಿರೋಮಣಿ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀ 108 ವಿದ್ಯಾಸಾಗರ ಮಹಾರಾಜರಿಂದ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀ 108 ಆಜ್ಞವಸಾಗರರು ದೀಕ್ಷಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ವಿದ್ಯಾಧರ - ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುವ ವಿಜಯಾರ್ಥ ಶೈಳಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಮನುಷ್ಯ.

ವಿಷಯ ಪವನ - ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಯಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ವಿಷಯವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಪವನ ಎಂದರೆ ಗಾಳಿ.

ವೀತರಾಗ - ಆತ್ಮಸಾಧನೆಯಿಂದ ರಾಗ-ದ್ವೇಷಗಳನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಿದವರನ್ನು ವೀತರಾಗ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ವೀತರಾಗಿ - ರಾಗ-ದ್ವೇಷಗಳಿಂದ ರಹಿತರಾದ ಆತ್ಮನು ವೀತರಾಗಿ ಅಗಿದ್ದಾನೆ.

ವೀರನಿವಾಣಿ - ಭ. ಮಹಾವೀರರ ಮೋಕ್ಷದಿನ (ದೀಪಾವಳಿಯಿಂದ ಹೊಸ ನಿವಾಣಿ ವಷಟ ಪೂರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ).

ವೀರಾಸನ - ಪದ್ಯಸನವನ್ನು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಕಾಲಿನ ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು.

ವೃಷಭಾಂಚಲ - ಗ್ರಾಲಿಯರ್ ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಉರವಾಹಿ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಹತ್ತುವಾಗ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ 84 ಅಡಿ ಆದಿನಾಧರ ಪ್ರತಿಮೆ ವಿಡ್ಯಾಸನದಲ್ಲಿದ್ದು ಆ ಪರಿಸರವನ್ನು ವೃಷಭಾಂಚಲವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ವೃಂಜನ - ವಚನ, ಶಬ್ದಶಕ್ತಿ ಅವುಗಳಿಂದ ಅರ್ಥ ಉಪಲಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಆ ವಸ್ತುವು ಧ್ಯಾನ ಯೋಗ್ಯವಾಗುವಂತಹದು.

ವೃಪರತ್ಕ್ರಿಯಾ ನಿವೃತ್ತಿ - ಕೇವಲೀ ಭಗವಂತರಿಂದ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛಾಸರೂಪ ಕ್ರಿಯೆಯ ಹಾಗೂ ಸಮಸ್ತ ಮನ-ವಚನ-ಕಾಯಗಳ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ನಿರೋಧ ಮಾಡಿದಾಗ ಅದನ್ನು ವೃಪರತ್ಕ್ರಿಯಾನಿವೃತ್ತಿ ಹೆಸರಿನ ನಾಲ್ಕನೇ ಶುಕ್ಳಧ್ಯಾನವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಶಿವಮಂಜಿಲ – ಮೋಕ್ಷರೂಪದ ಅರಮನೆ.

ಶಿವಧಾಮ – ಸಿದ್ಧರ ಸ್ಥಾನ (ಲೋಕದ ಮೇಲಿರುವ ಸಿದ್ಧಶಿಲೆ).

ಶುಕ್ರ ಧ್ಯಾನ – ರಾಗಾದಿ ವಿಕಲ್ಪ ನಷ್ಟವಾದಾಗ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಶುಕ್ರ ಧ್ಯಾನವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಶುದ್ಧೋಪಯೋಗ – ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿರಿಸುವುದು ಶುದ್ಧೋಪಯೋಗವಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗುವುದು.

ಶುಭಚರಂಡ್ರಾಚಾರ್ಯ – ಭರ್ತ್ಯಹರಿಯ ದೊಡ್ಡ ಅಣ್ಣ ದಿಗಂಬರ ನಿಗ್ರಂಥಾಚಾರ್ಯ.

ಶುಭ ಧ್ಯಾನಿ – ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಅಥವಾ ಶ್ರೀಷ್ಟ ರೂಪ ಧರ್ಮ ಧ್ಯಾನ ಹಾಗೂ ಶುಕ್ರ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವ ಆತ್ಮ.

ಶುಭರೂಪ – ಮಂಗಲ ಸ್ವರೂಪ.

ಶೈತಾನನ – ಧವಲಪೀಠ.

ಶೋಕ – ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವವರೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದಾಗ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಗುವ ವಿಕಲ್ಪತೆಗೆ ಶೋಕವನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಶೋಧಿತ – ಶೋಧನೆ ಮಾಡಿ ಅಥವಾ ನೋಡಿ ಮಾಡಿರುವುದು.

ಶ್ರುತ – ಶಾಸ್ತ್ರ.

ಶ್ರೀಷ್ಟ – ಸಾಹಸಾರ.

ಸಚ್ಚಾ ಸೌಖ್ಯ – (ನಿಜವಾದ ಸುಖ) ದುಃಖವಿಲ್ಲದಿರುವುದು ನಿಜವಾದ ಸುಖವಾಗಿದೆ.

ಸದ್ಗುಣ ಗಣ – ಉತ್ತಮಗುಣಗಳ ಸಮೂಹ.

ಸಪ್ತತತ್ತ್ವ – ಜೀವ, ಅಜೀವ, ಆಸ್ತ್ರವ, ಬಂಧ, ಸಂವರ, ನಿರ್ಜರೆ ಮತ್ತು ಹೋಕ್.

ಸಮ್ಯಕ್ – ಸಮೀಕ್ಷಿನ ಅಥವಾ ಸತ್ಯವಾದದ್ದು.

ಸಂಗ – ಪರಿಗ್ರಹ.

ಸಂಯತಾಸಂಯತ – ಅಣುವುತ್ತಿ ಅಥವಾ ದೇಶಸಂಯಮಿ.

ಸಂಯಮ – ಮನ, ವಚನ, ಕಾಯಗಳ ಅಶುಭ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವುದು ಹಾಗೂ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ವಶದಲ್ಲಿ ಇಡುವುದು ಸಂಯಮವಾಗಿದೆ.

ಸಂಯಮ ಸುಖ – ತ್ಯಾಗದಲ್ಲಿ ಆನಂದ.

ಸಂಯೋಗ – ಮಿಲನ/ಸಂಪರ್ಕ.

ಸಂಪೇಗ – ದುಃಖಮಯ ಸಂಸಾರದ ಪಾಪಗಳಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಭಯ ಹೊಂದಿರುವುದು ‘ಸಂಪೇಗ’ವಾಗಿದೆ.

ಸಂಸಾರ – ‘ಸಂಸರತೀತಿ ಸಂಸಾರಃ’ ಈ ಜೀವದ ದೇವ, ಮನಸ್ಸು ಶಿಯಂಚ ಮತ್ತು ನರಕ ಈ ನಾಲ್ಕು ಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಭ್ರಮಣೆಯನ್ನು ‘ಸಂಸಾರ’ವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಸಂಸಗ್ರಹ – ಸಂಬಂಧ ಅಥವಾ ಅಂಟುವಿಕೆ.

ಸಂಸಾಧನ ವಿಚಯ – ಮೂರು ಲೋಕದ ರಚನೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಪ್ರಮಾಣ ಭೇದ ಮುಂತಾದ ಮತ್ತು ಶುದ್ಧ ದ್ರವ್ಯಗಳ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದು ಸಂಸಾಧನ ವಿಚಯ ಧರ್ಮಧ್ಯಾನವಾಗಿದೆ.

ಸಂಹನನ – ಮೂಳೆಗಳ ಏಶೇಷ ಶಕ್ತಿಗೆ ಸಂಹನನ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಸತ್ಯೋಗ – ಉತ್ತಮ ಯೋಗ.

ಸಪ್ತ ವ್ಯಾಸನ – ಜೂಬು, ಕೆಳ್ಳತನ, ಬೇಟೆ, ಮಾಂಸ, ಮಧ್ಯ, ಪರಸ್ತಿ-ಸೇವನ ಮತ್ತು ವೇಶ್ಯಾಗಮನ.

ಸಮ – ಸಮ್ಮುಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಸತ್ಯವಾದ ಅಥವಾ ಸುಖ-ದುಃಖಗಳಲ್ಲಿ ಶತ್ರು-ಮಿತ್ರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾನಭಾವ ಹೊಂದಿರುವುದನ್ನು ‘ಸಮ’ವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಸಮತಾ – ಶತ್ರು-ಮಿತ್ರ, ಸುಖ-ದುಃಖ, ಲಾಭ-ಅಲಾಭ ಮತ್ತು ಜಯ-ಪರಾಜಯ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಷ್ಟ-ವಿಷಾದ ಹೊಂದದಿರುವುದು

‘ಸಮತಾ’ ಆಗಿದೆ.

ಸಮಕಿತ - ಸಮೃದ್ಧಶನ.

ಸಮರ್ಪಣನ - ಸಮೃದ್ಧಶನ.

ಸಮಾಧಿ - ಏತರಾಗ ಭಾವದಿಂದ ಆತ್ಮನನ್ನ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದು ಸಮಾಧಿಯಾಗಿದೆ. ಅಥವಾ ಸಮಸ್ತ ವಿಕಲ್ಪಗಳು ನಷ್ಟವಾಗುವುದು ಪರಮ ಸಮಾಧಿಯಾಗಿದೆ.

ಸಮಿತಿ - ಸಮೀಚಿನ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ರೂಪ ಮುನಿಯ ಪಂಚ ಸಮಿತಿಗಳು. (ಜ್ಯೋತಿಂಗ ಸಂಸ್ಕಾರ ಅ.11, ಪುಟ 98 (ಹಿಂದಿ) ನೋಡಿರಿ)

ಸಮೈದಗಿರಿ - ಶಾಶ್ವತ ಸಿದ್ಧಿಕ್ಕೇತ್ರ ಇದೇ ಮಹಾನ್ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ವರ್ತಮಾನದ 24ರಲ್ಲಿ 20 ತೀರ್ಥಂಕರರು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಈಗ ರುಧಾರ್ವಂಡ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದೆ.

ಸಮೃದ್ಧಿಕ್ಷಾಪ್ತ - ಮೊಸರಿನಲ್ಲಿ ಬೆಲ್ಲ, ಸಮೃತವದಲ್ಲಿ ಮಿಥ್ಯಾಪ್ತ ಬೆರೆತಿರುವಂತೆ.

ಸಯೋಗ ಕೇವಲೀ - ಯೋಗ ಸಹಿತ ಕೇವಲೀ.

ಸಯೋಗಿ ಜಿನ - ಮೂರೂ ಯೋಗಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕೇವಲೀಗಳನ್ನು ಸಯೋಗಿ ಜಿನರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಸರ್ವಜ್ಞ - ಎಲ್ಲವನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸರ್ವಜ್ಞನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಸಾಕಾರ - ಸಾಕ್ಷಾತ್.

ಸಾತ್ವಿಕ - ಸಾರು, ರೊಟ್ಟಿ, ಅನ್ನ, ಹಣ್ಣಿ, ತರಕಾರಿ, ಪಲ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಸಾತ್ವಿಕ ಅಹಾರವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಸಾಧ್ಯ - ಸಾಧಿಸಲು (ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು) ಯೋಗ್ಯವಾದ ಗುರಿ.

ಸಾಧು - ‘ಆತ್ಮಾನಾಂ ಸಾಧತೀತಿ ಸಾಧುಃ’ ಆತ್ಮ ಸಾಧನ ಮಾಡುವವರನ್ನು ಸಾಧು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಸಾಮ್ಯ - ಸಮಾನ ಭಾವ ಅಥವಾ ಸಮತಾಭಾವ.

ಸಾಮಾಲಿಕ – ಸಮತಾಭಾವ ಹೊಂದಿರುವುದು ಸಾಮಾಲಿಕವಾಗಿದೆ.
ವಿಧಿ ಮೂರ್ಚಕವಾಗಿ ಮೂರು ಹೊತ್ತು ಧಾರ್ಯನ ಮಾಡುವುದು

ಸಾರ್ವಮಯ – ಸರ್ವಜ್ಞ:

ಸಾಸಾದನ – ಸಮ್ಮಗ್ಂಥನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಿಥ್ಯಾತ್ಮದ ಕಡೆ ಗಮನ.

ಶಿಧ್ಧ – ಎಲ್ಲ ಎಂಟು ಕರ್ಮಗಳ ಬಂಧನವನ್ನು ನಷ್ಟ ಮಾಡಿರುವವರು
ಇಂತಹ ನಿತ್ಯ ನಿರಂಜನರನ್ನು, ಪರಮಾತ್ಮರನ್ನು ಸಿದ್ಧರೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಸಿದ್ಧಾಸನ – ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಒಂದು ಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು
ಕಾಲನ್ನಿಟ್ಟು ಬೆನ್ನು ಹುರಿಯನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಆಸನ.

ಸಿದ್ಧಾಂಚಲ – ಗ್ರಾಲಿಯರ್ನ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ 23 ಅಡಿ ಎತ್ತರದ
ನೇಮಿನಾಥ ಭಗವಂತರ ಪ್ರತಿಮೆ ಪದ್ಮಸನದಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಮಾನವಾಗಿದ್ದ
ಹಾಗೂ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಮೂರ್ತಿಗಳು, ಗುಹೆಗಳು ಇದ್ದ ಈ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು
ಸಿದ್ಧಾಂಚಲವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಸುಖ – ಅಪಾರ ಆನಂದ.

ಸುಬಹ, ಮಧ್ಯ, ಸಂಜೀ – ಬೆಳಿಗೆ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮತ್ತು ಸಾಯಂಕಾಲ.

ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಕೇವಲೀ – ಇವರು ಗ್ರಾಲಿಯರ್ನ ಗೋಪಗಿರಿಯಿಂದ
ಎಂಟು ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಕ್ಷಯಗೊಳಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಸುಸುಮ್ಮಾ ಯೋಗ – ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ ಎರಡೂ ಸ್ವರಗಳು
ವಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಗುವ ಸಮಯದ ಧಾರ್ಯನಷ್ಟ ಅವಸ್ಥೆ.

ಸುಸೌಮ್ಯ – ಬಹಳ ಸುಂದರ.

ಸೂಕ್ಷ್ಮತ್ಯಾಪ್ತಿಪಾತಿ – ದ್ವಿತೀಯ ಶುಕ್ಲಧಾರ್ಯನದಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಘಾತಿ
ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಕ್ಷಯಮಾಡಿ ಕೇವಲಜ್ಞಾನ ಪಡೆದಿರುವವರು, ಇಂತಹ
ಕೇವಲೀ ಭಗವಂತರ ಆಯುಷ್ಯ ಅಂತರ್ಮೂರ್ಹಾರ್ಥ.

ಸೋಪಾನ – ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳು.

ಸ್ತುವನ – ಸ್ತುತಿ.

ಸಾಫರ – ಒಂದು ಇಂದ್ರಿಯ ಜೀವಗಳಿಗೆ ಸಾಫರವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಉದಾ: ಪೃಥಿವೀ ಜಲ, ಅಗ್ನಿ, ವಾಯು ಹಾಗೂ ವನಸ್ಪತಿ. ಈ ಜೀವಗಳ ಬಳಿ ಸ್ವರ್ಚನ ಇಂದ್ರಿಯ ಮಾತ್ರವಿರುತ್ತದೆ.

ಸ್ವರ್ಚನ – ನಮ್ಮನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದಾಗ ಉಂಟಾಗುವ ಜ್ಞಾನವು ಸ್ವರ್ಚನ ಇಂದ್ರಿಯದಿಂದ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಸ್ವರ ಪಂಚ ಲಘು – ಅ, ಇ, ಉ, ಓ, ಲು ಇವು ಎದು ಲಘು ಸ್ವರಗಳಾಗಿವೆ.

ಸ್ವಸ್ಥ ಧ್ಯಾನ – ಆರೋಗ್ಯಮಯ ನಿಶ್ಚಲ ಶುಭ ಧ್ಯಾನ.

ಸ್ವಾಧೀನ – ನಮ್ಮ ಅಧೀನ.

ಹಡ್ಡಾದ್ರುಷ್ಯ – ಜೀವ, ಮದ್ದಲ, ಧರ್ಮ, ಅಧರ್ಮ, ಆಕಾಶ ಮತ್ತು ಕಾಲ.

ಹರಿ – ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಸೋಲಿಸಿದವನನ್ನು ಹರಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಹಿತೋಪದೇಶಿ – ಹಿತ ಅರ್ಥಾತ್ ಸುಖ ಅಥವಾ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಾರ್ಗದ ಉಪದೇಶ ನೀಡುವವರು.

ಹಿಂಸಾನಂದ – ಹಿಂಸೆಯಲ್ಲಿ ಆನಂದ ಪಡೆಯುವುದು.

ಹೇತು – ಕಾರಣ ಅಥವಾ ಸಾಧನ.

* * *

ನಾಮ್ಯ ಭಾವನೆ (ನಾಮಾಲಿಕ ಹಾತ)

1. ಸಬ ಜೀವೋ ಕೋ ಹೋ ಕ್ಷಮಾ, ಕ್ಷಮಾ ಕರೇ ಸಬ ಜೀವ |
ಗುಣೀಯೋಂ ಕೇ ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರೇಮ ಹೋ, ಕರುಣಾ ವಹೇ ಸಚೀವ ||
2. ದುಜನ ಮೇ ಮಾದ್ಯಸ್ಥ ಹೋ, ಭವ ಸೇ ಭಯ ಹಿ ಅತೀವ |
ಜಿನವರ ಐಸೇ ಭಾವನಾ, ಭಾಯೇ ಹಮ ಸಬ ಜೀವ ||
3. ಅನಂತ-ಬಲ ನಿಜ ಮೇ ಕಹಾ, ಪ್ರಗಟ ಧ್ಯಾನ ಸೇ ಹೋಯ್ |
ಸುಖಿ-ದುಃಖಿ ಮೇ ಸಮತಾ ಧರೇ, ಉತ್ತಮ-ಸೌಖ್ಯ ಸುಜೋಯ್ ||
4. ಜಿನವರ ಪದ ಮಮ ಹೃದಯ ಮೆ, ಬಸೇ ನಿತ್ಯ ಶುಭಧ್ಯಾನ |
ಜೀವ ಬಚಾ ಚಯಾರ್ ರಹೇ, ಬಚೇ ಸಭೀ ಕೇ ಪ್ರಾಣ ||
5. ಶಿವ-ಮಗ ಕೇ ಅನುಕೂಲ ಸಬ, ಚಲೇ ಸಭೀ ಹಮ ಲೋಗ |
ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರೀ-ಪನ ತಚೇ, ನಾ ಹೋ ದುರ್ಗತಿ ರೋಗ ||
6. ಜಿನವಾಣೇ ಕೇ ಹೋ ವಿನಯ್, ಕರೇ ಭಕ್ತಿ ಸಮಾನ್ |
ಶುದ್ಧ-ಪಾತ ಸೇ ಶಾಂತ ಯಹ, ಮನ ಬನತಾ ಧೀಮಾನ ||
7. ರತ್ನತ್ಯಯ ಕಾ ಲಾಭ ಹೋ, ಆತ್ಮ-ಲೀನ ಪರಿಣಾಮ |
ಚಿಂತಾಮಣಿ-ಸಮ ಸೌಖ್ಯ ದೇ, ಆಗಮ ತುಮ್ಮೇ ಪ್ರಣಾಮ ||
8. ಪಾಪ ರಹಿತ ಪರಮಾತ್ಮಾ, ವ್ಯಾಸನ ಕಾಮ ಸೇ ದೂರ |
ರಾಗ-ದ್ವೇಷ ಸಬ ತಜ ದಿಯೇ, ಕರೇ ಭಕ್ತಿ ಭರಮಾರ ||
9. ಏತರಾಗ-ಜಿನ ಶರಣ ಮೇ, ಸರ್ವ ಕರ್ಮ ಕಟಿ ಜಾಯ್ |
ಮೋಕ್ಷ-ಸುಪದ ಕಾ ಲಾಭ ಹೋ, ಸಮತಾ-ದಲ ಖಿಲ ಜಾಯ್ ||
10. ಬಹಿರ್-ದ್ರವ್ಯ ಆಸನ ತಥಾ, ಮೂಜಾ ವಾ ಸಮಾನ್ |
ಆತ್ಮ ಲೀನತಾ ಮೇ ಕಭೀ, ಉಪಯೋಗಿ ನಾ ಜಾನ ||
11. ಶರೀರ, ಭೋಗ, ಪರಿಜನ ಸಭೀ, ಮೇರೆ ನಾ, ಮಮ ರೂಪ |
ಮೈ ನ ಉನಕಾ ಕದಾಟಿ ಹೊಂ, ಸ್ವಸ್ಥ ರಹಾ ನಿಜರೂಪ ||
12. ಜ್ಞಾನ ಶುದ್ಧ ದಶನ ತಥಾ, ಚರಿತ ರೂಪ ಪರಿಣಾಮ |
ಆತ್ಮ-ಸಮಾಧಿ ಮೇ ಸದಾ, ಧ್ಯಾವೇ ಸಾಧು ಮಹಾನ್ ||

13. ಏಕಾಕೀ-ನಿಜ ಆತ್ಮಾ ಶಾಶ್ವತ ನಿರ್ಮಲ ಮೂರಣ ।
ಪರ-ಪದಾರ್ಥ ಜಡ ರೂಪ ಹೈ, ನಶ್ವರ-ಭವ ಸಂಪೂರ್ಣ ॥
14. ಸಾಮಾಂಯಿಕ ಮೇ ಸಾಮ್ಯ ಹೋ, ಸಂಯಮ-ಭಾವನ ರೂಪ ।
ಆತ್ಮ-ರೌದ್ರ ನ ಧ್ಯಾನ ಹೋ, ಧ್ಯಾಚೇ ಶುದ್ಧ-ಸುರೂಪ ॥
15. ಸಂಯೋಗಜ ಸಬ ದ್ರವ್ಯ ಯೇ, ವಿಯೋಗ-ಸಹಿ ಅನಿತ್ಯ ।
ಚಿಂತಾ, ಪೀಡಾ ದೇ ಸದಾ, ಧ್ಯಾವೇ ನಿಜ-ಗುಣ ನಿತ್ಯ ॥
16. ಸಾಂಸಾರಿಕ-ಉಲರುನ ಸದಾ, ಭವ-ವಿಕಲ್ಪಸೇ ಮೂರಣ ।
ಪರ ಚಿಂತಾ ಕೋ ಭೋಡ ದೇ, ನಿಜ ಸುಖ ಹೈ ಸಂಪೂರ್ಣ ॥
17. ಸ್ವಯಂ ಕಿಯೇ ಸಬ ಕರ್ಮ ವೇ, ಸುಖ-ದುಃಖ ದೇ ಯಹ ಜ್ಞಾನ ।
ಪರ ದೇ ಸುಖ-ದುಃಖ ಜೋ ಕಹೇ, ರಹೇ ಮೂಡ ಅಂಚಾನ ॥
18. ಚಿಂತನ ಹೋ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಕಾ, ಬೃರ ಅರತಿ ನಾ ಹೋಯ್ ।
ಕಿಂಚಿತ ಭೀ ನ ಘಲ ಕಭೀ-ಅನ್ಯ ದೇ ಬುದ್ಧಿ ಹೋಯ್ ॥
19. ಪರಮಾತಮ ಕೀ ಭಕ್ತಿ ಸೇ, ಪಾಪ-ಬಂಧ ಕಟ ಜಾಯ್ ।
ಮುಣ್ಯ-ಬಂಧ ಸೇ ಸುಖ ಮಿಲೇ, ಸುಗತಿ ಭವ್ಯ ವೇ ಪಾಯ್ ॥
20. ತಪ ಕರತೇ ಜಬ ಸಾಧು ವೇ, ಕರ್ಮ ಸಭೀ ಗಲ ಜಾಯ್ ।
ಲುತ್ತಮ-ಘಲ ವಹ ಮೋಕ್ಷ-ಸುಖ-ಮಿಲೇ ಸುಗುಣ ಜಗ ಭಾಯ್ ॥
21. ಸಮ-ದರ್ಶನ ವ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರತೆ, ಮೋಕ್ಷ ನಿಮಿತ್ತ ಮಹಾನ್ ।
ಲುಪಾದಾನ-ನಿಜ ಆತ್ಮಾ, ಮಗ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಪ್ರಧಾನ ॥
22. ಶಿವಮಗ ಕೀ ಯೇ ಭಾವನಾ, ಪಂಚೇ ಪದ್ಯ ಇಕ್ಕೇಸೆ ।
'ಸಾಮ್ಯ ಭಾವನಾ' ಸೇ ಲಹೇ, ಅರ್ಹದ್ವ-ಪದ ಇಕ ಈಶ ॥

ಪ್ರಶ್ನಾ

23. ಉಜ್ಜಯಂತ ಮೇ ಶುಭ ಮನಾ, ಶಾಂತಿನಾಥ-ನಿವಾರಣ ।
ಪಚ್ಚಿಸ್ತೊ ಸೋ ಅಡತೀಸ್ತೊ ಹೈ, ವರ್ಷ ವೀರ ನಿವಾರಣ ॥
24. ಶುಭತಿಧಿ, ಗುರು ಆಶೀಷ ಸೇ, 'ಸಾಮ್ಯ-ಭಾವನಾ' ಮೂರಣ ।
'ಅರ್ಚವ' ಬನ ಶಿವ-ಪದ ಗಹೂಂ, ಸುಖ ಪಾಲೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ॥

ಧರ್ಮ ದೃಶ್ಯ

ಧರ್ಮ-ಶುಲ್ಕ ಯೇ, ಹೈ ಶುಭ-ಧರ್ಮ |
ಇನಕೋ ಧರ್ಮನೇ ಮೇ ಕಲ್ಪಾಣ || 1 ||

ಆಜ್ಞಾ ಅಪಾಯ, ವಿಪಾಕ, ಸಂಸ್ಥಾನ |
ಜಾನೇ ಇನಕೋ ಧರ್ಮ ಸು-ಧರ್ಮ || 2 ||

ಅಶುಭ ವ ಶುಭ-ಮನ ಹೈ ಸಂಸಾರ |
ಶುದ್ಧ-ಮನಸ್ ಸೇ ಭವ-ಉದಾಹರ || 3 ||

ಭೋಗ ತ್ಯಾಗತಾ, ಯೋಗಿ ಕಹಾಯ |
ಯೋಗಿ ವಹ ಧರ್ಮನಿ ಕಹಲಾಯ || 4 ||

ಪರ ಕೋ ಪರ ವ, ರಜ-ಸಮ ಕಹನಾ |
ಮಿಲೇ ಸ್ವತಃ ಪರ, ನಾ ವಹ ಗಹನಾ || 5 ||

ಭೋಗ್ಯ-ವಿಷಯ ಲಡ್ಡು ಸಮ ಹೋತಾ |
ಗುಟಕ ಸಕೋ-ನ-ಬಾಹರ ಹೋತಾ || 6 ||

ನಾಶಾಗ್ರ ಹಿ ದೃಷ್ಟಿ, ಯೋಗಿ ರವಿತಾ |
ಧರ್ಮ-ಲೀನ ಹೋ, ನಿಜಸುಖಿ ಜವಿತಾ || 7 ||

ಬಂದ ಪಂಬಿ ಲಿಗ, ನೀಡ ಮೇ ಮೇ ಜಾಯ |
ಯೋಗ-ವಶೀ ಯೋಗಿ, ಧರ್ಮನಿ ಕಹಾಯ || 8 ||

ಅನುಪ್ರೇಕ್ಷೆ ಚಿಂತನ

ಜೋ ಕುಚ, ದಿವಿತಾ, ಶಾಶ್ವತ ನ ಹೈ |
ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯ ಹೋತಾ ನಾಶ, ಯಹಾ ಹೈ || 9 ||

ಮರತೇ ಸಮಯ ನ ಕೋಳಿ ಬಚಾತಾ |
ಅಶರಣ ಯಹ ಸಂಸಾರ ಕಹಾತಾ || 10 ||

ಚತುಗ್ರಂಥಿ ಮೇ ಜೀವ ಭ್ರಮೆ ಯಹ ।
ಸ್ವಯಂ ಕರ್ಮ ಕಾ ಫಲ ಭೋಗೇ ವಹ ॥ 11 ॥

ಆಪ ಅಕೇಲಾ, ಕರ್ಮ ಹೈ ಕರತಾ ।
ಜೈಸೀ ಕರನೀ, ಸ್ವಯಂ ಹೀ ಭರತಾ ॥ 12 ॥

ದೇಹ ಜುಡೀ ಹೈ ಆತ್ಮ ಜುದಾ ಹೈ ।
ನೀರ ದೂಢ-ಸಮ, ಮೋಹ ಮುದಾ ಹೈ ॥ 13 ॥

ಪುದ್ಗಲ-ಮಯ ಯಹ ತನ ನ ಭಾಯೇ ।
ಪದಾರ್ಥ ಫಿನೋನೆ ಸದಾ ಬಹಾಯೇ ॥ 14 ॥

ಮಿಥಾತ್ವ ಆದಿಕ, ಆಸ್ರವ ಕಾರಣ ।
ಯೋಗ ಕಷಾಯ ತಜ, ಹೊಯ್ ನಿವಾರಣ ॥ 15 ॥

ಗುಸ್ತಿ ಸಮಿತಿ ಆದಿಕ ಜಬ ಪಾಲೇ ।
ಸಂವರ-ಮಯ ಜೀವನ ಹೋ ಧಾಲೇ ॥ 16 ॥

ಸ್ವಕಾಲ ಪಹಲೇ ಕರ್ಮ ನಿಕಾಲೇ ।
ಅವಿಪಾಕ ನಿಜರಾ ಕಾ ಅವಸರ ಲೇ ॥ 17 ॥

ತೀನ ಲೋಕ ಯಹ, ಅನಾದಿ ಸೇ ಹೈ ।
ನ ಬನ ಮಿಟತಾ, ಕತ್ತಾದಿ ಸೇ ಹೈ ॥ 18 ॥

ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗ ಮೇ, ಶ್ರದ್ಧಾ ಜಬ ಜಾಗೇ ।
ಭೋಧಿ ಮಿಲೇ ತಬ, ಸಬ ಭ್ರಮ ಭಾಗೇ ॥ 19 ॥

ಧರ್ಮ ಅಹಿಂಸಾ, ರತ್ನತ್ರಯ ಮಯ ।
ಮೂರ್ಖ ಬನಾತಾ, ಹೋತಿ ಜಯ-ಜಯ ॥ 20 ॥

ಓ ಹೈ ಪಂಚ ಪ್ರಭು ಕಾ ರೂಪ ।
ಧ್ಯಾವೇಂ; ಬನತೇ ಪ್ರಭು-ಅನುರೂಪ ॥ 21 ॥

ಪವನ ಉದರ ಭರ, ಮೂರಕ ಹೋತಾ ।
ರುಕೇ ಉದರ ಮೇ, ಕುಂಭಕ ಹೋತಾ ॥ 22 ॥

ಧೀಮೀ ವಾಯು ಸೇ, ಉದರ ರಿಕ್ತ ಹೋ ।
ರೇಚಕ ಜಾನೋ, ಯೋಗಿ ಸ್ವಸ್ಥ ಹೋ ॥ 23 ॥

ಓಂ ಕಾ ನಿತ್ಯ, ಧ್ಯಾನ ಶುಭ ಕರನಾ ।
ಪಂಚ-ಪ್ರಭೋ ಕಾ, ಪದ ಭೀ ಗಹನಾ ॥ 24 ॥

ಹ್ರೀಂ ಅಕ್ಷರ ಚೌಬೀಸೀ ರೂಪ ।
ಧ್ಯಾತಾ ಪಾತಾ ಆಪ್ತ ಸ್ವರೂಪ ॥ 25 ॥

ಹ್ರೀಂ ಧ್ಯಾನ ಕೋ ಜೋ ಹೈ ಕರತಾ ।
ಚೌಬೀಸಿ ಪ್ರಭು ಗುಣ ಹೈ ವರತಾ ॥ 26 ॥

ಶ್ರೀಕಾರ ಶಿವ-ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕಹಾತಾ ।
ಧ್ಯಾನೀ ಯತಿ ಶಿವಪದ ಕೋ ಪಾತಾ ॥ 27 ॥

ಪೃಥ್ವಿ ಅಗ್ನಿ ವಾಯು, ಧಾರಣಾ ।
ಜಲ, ತತ್ತ್ವ ಕೇ ಕರೇ ವಿಚಾರಣಾ ॥ 28 ॥

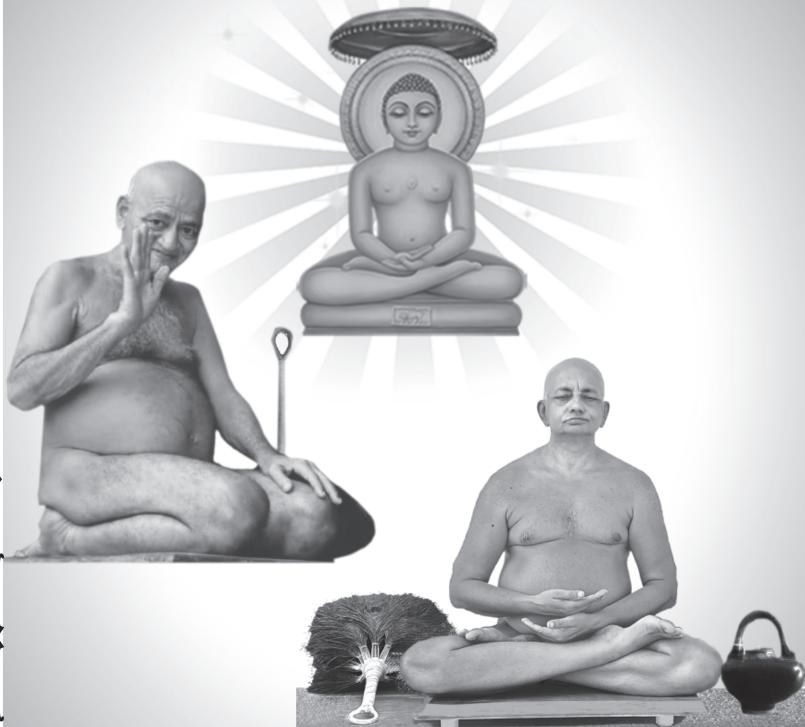
ಧ್ಯಾನ ಮೇ ಮನ ಶುಭ-ರಂಜಿತ ಹೋನಾ ।
ಪಾಪ-ವಿಷಯೋ ಮೇ, ಕದಾ ನ ಖೋನಾ ॥ 29 ॥

ಸಮ್ಮುಕ್ ಧ್ಯಾನ ಮೇ ಅಗರ ಉತರನಾ ।
“ಸಮ್ಮುಕ್ ಧ್ಯಾನ ಶತಕ” ನಿತ ಪಡನಾ ॥ 30 ॥

ಶಾಭಾರ : ಸದಾಚಾರ ಸೂಕ್ತಿ ಕಾವ್ಯ.

ಧ್ಯಾನಮೃತ ಧ್ಯಾನ ಶತಕ

ಧ್ಯಾನದ ಮೂಲಕ ಸಮ್ಮಿಕ್ಷೆ ಧ್ಯಾನ ಶತಕದ
ಪ್ರವಚನವನ್ನು ಕೇಳಲು

youtube:- aarjav vani

ಸಮ್ಮಿಕ್ಷೆ ಧ್ಯಾನ ಶತಕ ಡೌನ್‌ಲೋಡ್ ಮಾಡಲು

ವೆಬ್‌ಸೈಟ್ - **www.aarjavvani.com**

ಅನ್ಯ ಸ್ತುತಿ, ಸ್ತೋತ್ರ (ಅಥವ ಸಹಿತ), ಕಷಾಯ,
ಅಹಿಂಸಾ-ಶಿಕ್ಷಾ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಪ್ರವಚನಗಳು
ಅಪ್‌ಲೋಡ್ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

ಆಜಾಯಶ್ರೀ ರವರೆ
ಬಾತುಮಾಸ ಸ್ಫಿಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದ
ಎಲ್ಲಾ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ
ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು
ಹಾಗೂ
ವಿದ್ವತ್ ಸಂಗೋಪ್ನಿಗಳು
ಅಪಾರೋಡ್
ಅಗಿರುತ್ತದೆ.

ಇಮೋಕಾರ ಜಪ, ಸುಪ್ರಭಾತ ಸ್ತೋತ್ರ, ಮಹಾವೀರಾಷ್ಟ್ರ,
ಗೌಮೃಂಜೀಶ ಸ್ತುತಿ, ದರ್ಶನ ಪಾಠ, ಮಂಗಲಾಷ್ಟ್ರ,
ಅರ್ಥಾಷ್ಟ್ರ ಸ್ತೋತ್ರ, ದೇವ-ಸ್ತುತಿ ಇವುಗಳ ಅರ್ಥ ಸಹಿತ ವಾಚನ

ಕವಾಯ

ಇಮ್ಮೊಪದೇಶ
ದ್ರವ್ಯ ಸಂಗ್ರಹ
ತತ್ವಾರ್ಥಕೂತ್ರ

ಸಮಾಧಿಯಂತ್ರ
ಸ್ವಯಂಭೂ ಸ್ತೋತ್ರ
ತೀಘೋದಯ ಕಾವ್ಯ

ಭಾವನಾ ದ್ವಾತ್ಮಿಂಶತಿಕಾ
ರತ್ನಕರಂಡಕ ಶ್ರಾವಣಾಚಾರ
ಪ್ರಶ್ನಾತ್ಮರ ರತ್ನಾಮಾಲಿಕಾ

ಪ್ರವಚನ

ಶಿಕ್ಷಾ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ
ಅಹಿಂಸಾ, ಲಕ್ಷ್ಯ
ಧ್ಯಾನ, ಸಲ್ಲೀಖನಾ
ಸಮ್ಯಕ್ ದರ್ಶನ, ದಶ ಧರ್ಮ

ಜ್ಯೇನ ರಾಮಾಯಣ, ಅಷ್ಟಕಮರ್
ಸೋಲಹಕಾರಣ ಭಾವನಾ
ಅಷ್ಟಿಹ್ನಿಕ, ಷಟ್ಕಾ ಆವಶ್ಯಕ
ದಾನ, ಮೂಜಾ, ಶೀಲ, ಉಪವಾಸ

ಗುರು ರಚಿತ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಜಿನವರ ಸ್ತುತಿ
ತೀಘೋದಯ ಕಾವ್ಯ

ಸಮ್ಯಕ್ ಧ್ಯಾನ ಶತಕ
ಧರ್ಮ ಭಾವನಾ ಶತಕ

ಸದಾಚಾರ ಸೂಕ್ತ ಕಾವ್ಯ
ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕವಿತೆಗಳು

ಪ್ರತಿದಿನ ಲೈಂಗ ಪ್ರವಚನ ಕೇಳಲು aarjavvani ಬಾನಲ್ಲಾನ್ನು ಸಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಮಾಡಿ
ಪ್ರತಿದಿನದ ಪ್ರವಚನ, ಗುರುಭಕ್ತಿ, ಶಂಕ ಸಮಾಧಾನದ ನೇರ ಪ್ರಸಾರವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

aarjavvani 9174843674, 9425601161